

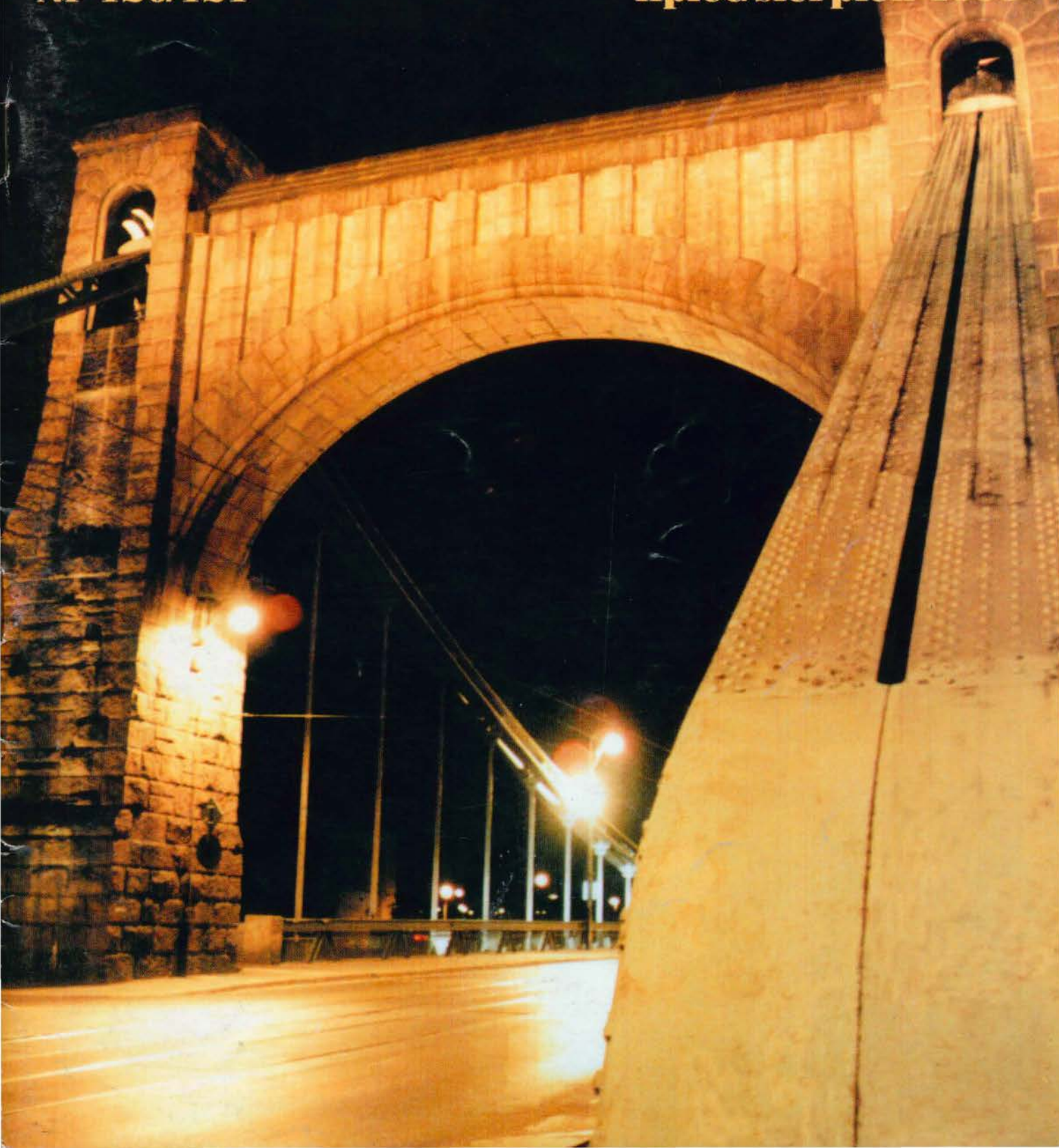
A5474 II

D2.15

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej
Nr 120/121 lipiec/sierpień 1999

Přezydium. Głos zabiera prof. Jerzy Świątek, dziekan Wydz. IZ

Prorektor dr Ludomir Jankowski i prof. Zdzisław Kremens

Marszałek prof. Jan Waszkiewicz

Gospodarze uroczystości

Dyplomy
dla absolwentów
Polsko-Amerykańskich
Szkoł

18 czerwca 1999 r.

Pani Jolanta Szatkowska z Krakowskiej Szkoły Biznesu

Wręczenie dyplomów

Mgr Agata Szklińska i prof. Zdzisław Kremens

Małe co nieco przed startem do kariery

W czasach, gdy wstąpienie Polski do NATO wydawało się nierealną mrzonką, w strukturze Politechniki Wrocławskiej zaczęły działać polsko-amerykańskie szkoły. W ciągu ośmiu lat zyskały sobie znaczną popularność. Sukcesy zawodowe, jakie odnoszą ich absolwenci są istotnym czynnikiem przyciągającym kolejnych kandydatów.

Duże znaczenie ma też zaangażowanie wykładowców, którzy dbają o atrakcyjną formę i aplikacyjne walory kształcenia.

Nie można pominąć zaangażowania, jakie wykazali na początku tej inicjatywy przedstawiciele Central Connecticut State University, zwłaszcza dziekani Institute of Business Studies prof. Petricia Sanders i prof. Larry Short oraz roli rektorów obu uczelni: prof. Johna Shumakera i prof. Andrzeja Wiszniewskiego. Ta współpraca za-

nej inicjatywy. Obecny był marszałek dolnośląski prof. Jan Waszkiewicz i przybył aż z Connecticut prof. Zdzisław Kremens. Krakowską „młodszą siostrę” wrocławskiej Szkoły Biznesu reprezentowała pani Jolanta Szatkowska. Prof. Andrzej Wiszniewski, który nie mógł być obecny w tym dniu we Wrocławiu, przysłał list z gratulacjami dla kadry i absolwentów oraz kierującej Centrum Kształcenia Ustawicznego pani mgr Małgorzacie Stawskiej.

Prof. Z. Kremens przekazał władzom uczelni i Wydziału Informatyki i Zarządzania wyrazy uznania od rektora CCSU Richarda Judda za wspieranie organizacyjne obu szkół. Podkreślił, że w Stanach Zjednoczonych coraz szerzej doceniana jest polska przedsiębiorczość, zdolność do nabywania wiedzy i przyswajania sobie zasad działania demokratycznego państwa.

Dyplomy dla absolwentów Polsko-Amerykańskich Szkół

owocowała uzyskaniem przez Politechnikę Wrocławską grantem US AID i szkoleniami polskich wykładowców w USA. Kierownicy obu szkół: dr Zofia Krokosz-Krynke (Szkoła Biznesu) i dr Wojciech Małuszynski (Studium Komunikacji Społecznej) ukończyli tam studia magisterskie z odpowiednich dziedzin.

Po pierwszym okresie działalności dotowanej z grantu szkoły osiągnęły samodzielność finansową. W przeciwieństwie do wielu inicjatyw, których trwanie jest uzależnione od zewnętrznych dotacji, ta okazała się trwała.

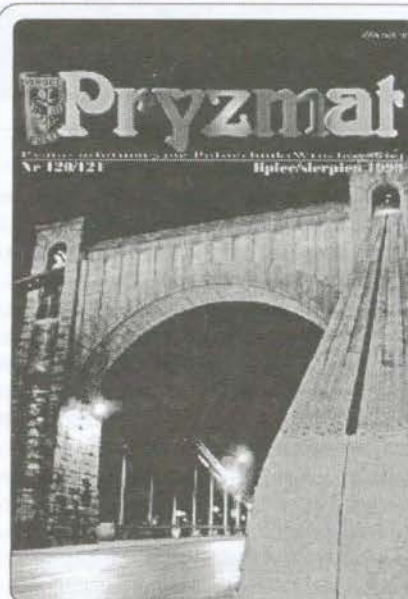
18 czerwca w Polsko-Amerykańskiej Szkole Biznesu rozdano dyplomy już absolwentom XII i XIII edycji, a w Polsko-Amerykańskim Studium Komunikacji – VII edycji.

Na uroczystość wręczenia dyplomów przybyli liczni „ojcowie chrzestni” tej uda-

Polska uchodzi za kraj przodujący wśród reformujących się państw Europy Środkowej. Nowi absolwenci polsko-amerykańskich szkół przyczynią się z pewnością do podtrzymania tej opinii.

W imieniu władz PWR wystąpił Prorektor Ludomir Jankowski, a Wydział Informatyki i Zarządzania był reprezentowany przez dziekana prof. Jerzego Świątkę. Podkreślił on, że obecne czasy wymagają ustawicznego kształcenia. Kluczem do sukcesu jest poszerzanie wiedzy.

Wśród absolwentów szkół są osoby o różnorodnym doświadczeniu zawodowym i życiowym. Spotkać można tu szacownych prezesów firm, jak i młodzież zaczynającą karierę. My zauważyliśmy szczególnie panią mgr Agatę Szeklińską, do niedawna pracującą w Dziale Współpracy Międzynarodowej. Jej i wszystkim absolwentom życzymy sukcesów zawodowych. (mk)

Którzy na Politechnikę?

Szanowni Państwo,

Podobno Nostradamus pisząc o siódmym miesiącu 1999 roku miał na myśli wakacyjny numer „Pryzmatu”. Rzeczywiście, należy zawołać: Koniec świata! 44 strony! Nie mogliśmy jednak pominąć szeregu tematów, które są istotne dla życia szkolnictwa wyższego. A więc przede wszystkim zmiany ustawodawstwa: toczy się debata nad „Prawem o szkolnictwie wyższym”, przedstawiono propozycje nowelizacji ustawy o Komitecie Badań Naukowych. Odbłyły się liczne posiedzenia gremiów rektorskich (KRASP, KRPUT, KRUIWIO). Senat obradował w czerwcu aż dwa razy. Mieliśmy sporo konferencji, a wielu następnym oczekujemy we wrześniu. Wtedy też czeka nas Festiwal Nauki!

Chcemy też zwrócić Państwa uwagę, że w ostatnich dniach ukazała się publikacja KBN „Stan nauki i techniki w Polsce”. Ta interesująca praca w postaci graficznej (wyraży uznania dla słupkologa!) przedstawia sytuację kadrową, finansową i aparaturową polskiej nauki. Zestawia uczelnie z placówkami PAN i JBRami. Pokazuje wyniki polskich naukowców na tle Europy i świata. Sądzymy, że dane te będą wielokrotnie przywoływane w dyskusjach o potrzebie lepszego finansowania nauki. Zacytujmy więc jedno stwierdzenie: wydatki na jednego badacza w Polsce są najniższe spośród wszystkich krajów OECD, czterokrotnie mniejsze niż średnio w Unii Europejskiej, trzykrotnie – niż w Czechach, aż sześciokrotnie w porównaniu ze Szwajcarią i są zbliżone do wydatków w krajach Ameryki Łacińskiej.

Ale wakacje to nie czas na takie smartwienie. Życzymy Państwu miłych, ciekawych i wesołych wakacji. Liczymy na zdjęcia, zwłaszcza końca świata, gdyby takowy jednak nastąpił.

Redakcja

Fot. Piotr Krasticki/SPAF

Pryzmat

Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka

Redakcja: bud D-5, pok. 2, 3 i 22a

tel. 320-22-89 (red.nacz.) i 320-21-17

e-mail: pryzmat@wtm.ite.pwr.wroc.pl

http://pryzmat.ac.pwr.wroc.pl

Opr. graf., skanowanie, DTP, skład i lamowanie, korekta: redakcja

Kolor naświetla: „FUNNA” W-w, ul. Krupnicza 2/4

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR Nakł. 1500 egz.

R O Z M A I T O Ś C I

WYROK NSA

„Rzeczpospolita” z 22.06.1999 r. poinformowała o wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego – Oddziału Zamiejscowego we Wrocławiu w sprawie Jacka B. przeciwko NIK oraz Politechnice Wrocławskiej. Sąd oddalił skargę o nieudostępnienie powodowi wyników kontroli NIK na uczelni. W uzasadnieniu stwierdzono, że prawo prasowe nie precyzuje, w jakiej formie należy udzielać informacji prasie, gdyż brak odpowiedniego uzasadnienia w art. 4 prawa prasowego. Ustawa o NIK nakłada na kontrolerów obowiązek zachowania tajemnicy informacji. Wśród podmiotów uprawnionych do informacji o wyniku kontroli ustawodawca nie wymienił prasy. Wyrok jest prawomocny.

Jacek B. powiedział, że sąd arbitralnie zawęził konstytucyjne gwarancje do uzyskiwania informacji i ograniczająco zinterpretował ustawę o prawie prasowym. Zamierza w związku z tym skierować skargę do Trybunału Konstytucyjnego. Twierdzi, że przepisy ustawy o NIK są sprzeczne z Konstytucją i prawem prasowym.

(„Rzeczpospolita”)

NOWY PRZEWODNICZĄCY

Na zjeździe 26 czerwca 1999 r. były przewodniczący KZ NSZZ „S” przy PWr, a obecnie poseł AWS Tomasz Wójcik został przewodniczącym dolnośląskiego RS AWS. Uzyskał on głosy 141 delegatów (Włodzimierz Wasiński – 74). Po ogłoszeniu wyników wyborów Tomasz Wójcik powiedział: „Choć byłem przygotowany na przyjęcie tego stanowiska, to jednak jestem w tej chwili bardzo wzruszony”.

Kandydaturę Tomasza Wójcika zgłosił minister Andrzej Wiszniewski, który podkreślił, że słyszał o Tomasz Wójciku od 1968 r., a współpracuje z nim od dwudziestu lat. „Mogę powiedzieć, że znam go bardzo dobrze. Ma jedną wadę – nie lubi alkoholu” – powiedział na zakończenie prof. Andrzej Wiszniewski.

(„Co Tydzień”)

BI-22 PO REMONCIE

31 czerwca br. odbyło się uroczyste otwarcie biblioteki i OINT Instytutu Nauk Ekonomiczno-Społecznych PWr. Symbolicznego przecięcia wstęgi wspólnie dokonali: dyrektor Biblioteki Głównej PWr dr Henryk Szarski i zastępca dyrektora Instytutu dr Stanisław Balicki. Dyrekcja instytutu z własnych środków sfinansowała remont pomieszczeń biblioteki. Czyste ściany, nowe wykładziny i meble robione na zamówienie sprawiły, że biblioteka zmieniła się nie do poznania. W najbliższym czasie otrzyma też od dyrekcji Instytutu kolejny, trzeci już kom-

puter (drugi z Pentium). Oprócz pracowników I-22 z zasobów biblioteki korzystają studenci wszystkich wydziałów poszukujący literatury z zakresu ekonomii, zarządzania, socjologii, prawa, psychologii, filozofii itd. Liczba użytkowników w ciągu ostatnich 5 lat wzrosła z 390 do 1000.

NOWE WŁADZE KRPUT

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych wybrała swoje władze na nową kadencję. Przewodniczącym został prof. Ryszard Tadeusiewicz z AGH, jego zastępcą – prof. Andrzej Mulak, rektor PWr.

LIGA MIĘDZYUCZELNIANA

Zakończyły się już rozgrywki Ligi Międzyuczelnianej AZS we Wrocławiu w roku akademickim 1998/99. W wielu dyscyplinach sportu rywalizowali studenci jednastu wrocławskich uczelni. W klasyfikacji drużynowej kobiet zawodniczki z Politechniki Wrocławskiej zajęły trzecie miejsce. W klasyfikacji mężczyzn i w klasyfikacji generalnej reprezentacja Politechniki Wrocławskiej osiągnęła pierwsze miejsce.

JESIENNE TARGI

Tradycyjnie już na jesieni odbędą się w Hali Ludowej imprezy targowe: XII Międzynarodowe Targi Budownictwa TARBUJesień (9 – 12.09.1999 r.), a następnie X Targi Elektrotechniki i Energetyki TAREL i X Targi Telekomunikacji i Informatyki TELINFO (7 – 9.10.1999 r.).

Pracownicy PWr. niejednokrotnie prezentowali na terenach wystawowych dorobek swoich instytutów i aktywnie uczestniczyli w organizowaniu imprez towarzyszących targom. Mamy nadzieję, że i tym razem wykorzystają okazję.

KRAJOWA KOMISJA ETYCZNA
D/S DOŚWIADCZEŃ
NA ZWIERZĘTACH.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 21 kwietnia 1999 r., powołana została przez Przewodniczącego KBN prof. Andrzeja Wiszniewskiego piętnastoosobowa Krajowa Komisja Etyczna do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach.

W skład KKE weszli:

- * prof. dr hab. Zofia Adamczewska-Gonczewicz, neurochemik, AM Poznań
- * prof. dr hab. Andrzej Członkowski, lekarz farmakolog, AM Warszawa
- * dr hab. Andrzej Elżanowski, zoolog, Uniwersytet Wrocławski
- * dr hab. Stefan Kasicki, biofizyk, Instytut Biologii Doświadczalnej PAN, Warszawa
- * prof. dr hab. Stanisław Klimentowski, lekarz weterynarii, AR Wrocław
- * dr hab. Teresa Liszcz, prawnik, Uniwer-

sytet im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

* prof. dr hab. Paweł Janusz Miguła, biolog, fizjolog, Uniwersytet Śląski

* dr hab. Sławomir Mroczkowski, zootechnik genetyk, ATR im. J. J. Śniadeckich, Bydgoszcz

* lek. wet. Paweł Nowak, Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, Wrocław

* dr hab. Antonina Ostrowska, socjolog medycyny, Instytut Filozofii i Socjologii PAN, Warszawa

* mgr Jadwiga Osuchowa, sędzia Sądu Okręgowego, Kraków

* mgr Katarzyna Piekarska, prawnik, posłanka ubiegłej i obecnej kadencji Sejmu

* prof. dr hab. Czesław Radzikowski, immunolog onkolog, Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej, Wrocław

* prof. dr hab. Joanna Senyszyn, prof. n. ekonomicznych, Uniwersytet Gdański

* prof. dr hab. Kazimierz Ziemiński, fizjolog, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań.

Członkowie KKE zostali wybrani spośród kandydatów zgłoszonych przez wyższe uczelnie, instytuty naukowe, PAN, członków KBN oraz organizacje pozarządowe, których celem jest ochrona zwierząt.

Komisja opracuje ogólne zasady funkcjonowania komisji lokalnych, które zostaną przez nią powołane. Będzie także rozpatrywać odwołania od decyzji lokalnych komisji etycznych oraz wydawać opinie o stosowności wdrażania danych metod alternatywnych i zgodności przeprowadzanych w kraju doświadczeń i testów na zwierzętach z prawem Unii Europejskiej. (tz)

ERRATA

W 119 numerze „Pryzmatu” informowaliśmy o nagrodach Banku PKO S.A. za prace magisterskie. Wśród nagrodzonych byli dwaj dyplomanci prof. Werona: mgr Szymon Mercik i mgr Łukasz Wojakowski. Niestety przedstawiając ich sylwetki zamieniliśmy zdjęcia. Zatem, oto:

* mgr Szymon Mercik,
II nagroda

* mgr Łukasz Wojakowski,
III nagroda

Obu Panów i Czytelników przepraszamy. Czytelnikom wersji internetowej przedstawiliśmy laureatów bezbłędnie.

Z S E N A T U

XXXV posiedzenie Senatu

(21 i 24.07.1999)

Senat uczcił pamięć **śp. Marii Wyzgowej**, której sylwetkę przedstawił **prof. J. Stańda**.

• Po wymianie zdań na temat porządku dziennego postanowiono zająć się najpierw sprawami finansowymi.

• **Pani Kwestor C. Palczak** przedstawiła bilans uczelni za 1998 r. Formalna zmiana w księgowaniu środków polega na tym, że dotacja KBN nie powiększa już funduszu zasadniczego. Wypracowany w ub.r. zysk wynosi 2.129.278,10 zł. W analizowanym okresie przychody wzrosły o 18%, a straty i zyski o 19%. Wynikowa strata wynosząca 7.721 tys. zł została zrekompensowana przez przychody i odsetki z lokat. Strata nadzwyczajna wynika z niedoboru dotacji budżetowej, która od lat wynosi od 2 do 8 mln. Niewykorzystana dotacja finansowa 2.600 tysięcy zł musi być przeznaczona na remonty popowodziowe.

Dr M. Ciurla w imieniu Komisji Ekonomiczno-Finansowej zawnioskował o przyjęcie bilansu.

Odpowiadając na prośbę **prof. J. Szafrana** o udostępnienie danych o przepływach środków pieniężnych **pani Kwestor** poinformowała, że raport z badania bilansu został przedstawiony komisjom senackim.

Prof. J. Zwoździak wyraził zainteresowanie raportem i wyraził nadzieję, że pozwoliliby on wyjaśnić skalę deficytu uczelni. **Prorektor J. Zdanowski** odparł, że deficyt ten wynosi 0,4 mln (2,1 mln – 2,59 mln) i wynika z faktu, że maleje fundusz zasadniczy uczelni, co wiąże się z niedoborem dotacji. **Rektor A. Wiszniewski** miał rezerwę 3 mln zł przewidzianą na budowę biblioteki (z tego poszło może 1,5 mln zł). **Prof. Zdanowski** krytycznie ustosunkował się do pogłosek, że doszło do niegospodarności przy instalacji linii światłowodowych – kontrole NIK i KBN nie wykazały nadużyć. **JM Rektor** podkreślił, że margines budżetowego niedofinansowania (4%) może wzrosnąć ze względu na opóźnienia w przekazywaniu pieniędzy. Trudności wynikają też z niedoskonałości algorytmu MEN, który często „nie dostrzega” realnych pensji.

Senat przyjął bilans za 1998 rok (39:2:2).

• **Pani Kwestor** przedstawiła propozycję podziału zysku: na uczelniany fundusz nagród (wyplaty za wdrożenia) 7.056 zł, zaś resztę, tj. 2.122.222,10 zł na fundusz zasadniczy PWR.

Dr M. Ciurla (Komisja Ekonomiczno-Finansowa) poparł to rozwiązanie, gdyż indywidualnie spożytkowany zysk byłby obciążony podwójnym podatkiem. **Prof. T. Winnicki** (Komisja ds. Organizacji i Finansowania Badań Naukowych) zaaprobował propozycję. Senat przyjął wniosek (43:1:0).

• Zatwierdzono wybór zespołu biegłych rewidentów, którzy zbadają bilans uczelni za 1999 rok. Jak w ub. latach będą to panie **Maria Krudowska** i **Jadwiga Walnik-Fiema** ze

spółki ELIKS należącej do Grupy Finans-Service (44:0:0).

• **Prorektor J. Zdanowski** wyraził żal, że z powodu późno dochodzącej informacji o środkach finansowych i powolnego planowania budżetów przez wydziały przedstawienie planu rzeczowo-finansowego następuje w ostatnim momencie: termin upływa 23 czerwca.

Wstępny podział środków między wydziały (i 5% rezerwy rektora) nastąpił 2–3 miesiące temu, po ustaleniu wielkości dotacji przeprowadzono korektę. Poza zwiększeniem środków na remonty nadwyżkę rozdzielono między wydziały. Podział dotacji przeprowadzono w 30% wg dotychczasowego systemu, w 35% – wg kryterium kadrowego i 35% wg obciążeń dydaktycznych. Postanowiono przyznać WPPT 1,9 mln za prowadzone zajęcia z przedmiotów podstawowych. Kwotę tę następnie zmieniono na 2,6 mln zł, gdyż naliczona była błędnie wg starego systemu; różnica będzie pokryta z rezerwy rektora.

Wydziały mają trudności z zamknięciem bilansów. Władze sugerowały pokrycie deficytu z funduszu badań własnych i statutowych. Część problemów finansowych wynika z obniżonego oprocentowania lokat finansowych, które i tak są coraz skromniejsze i z nierytmiczności wpływów z budżetu. Uczelnia otrzymała dotąd 41,3% dotacji, a wydała 50%. Nie czekając na przekazanie z MEN środków na regulację wypłacono ją (I.IV), potem postanowiono płacić podwyżkę. Uczelnia zużywa z dotacji budżetowej ponad 5 mln zł na miesiąc, a są też opóźnienia w przekazywaniu środków na badania własne, statutowe i pomoc socjalną. Dlatego ten rok musi wiązać się z drakońskimi ograniczeniami. Jedyne przyczyną trudnej sytuacji są przegrzane płace – wydaje się na nie 100% dotacji (zamiast 80%). Zwiększyła się liczba osób zaszerzowanych do płacowej grupy F i G. Wzrosły też dodatki rektorskie, dziekańskie. Ponadto postanowiono (od listopada ub.r.) przeprowadzić podwyżkę, by skorygować tradycyjne różnice między wydziałami (Architektura, Elektronika – wysokie płace, Chemia – niskie). Skutki finansowe za 2 miesiące 1998 r. to 250 tys. zł, a w tym – 1,5 mln zł.

Prorektor J. Zdanowski stwierdził, że był zwolennikiem wstrzymania regulacji kwietniowej, ale wtedy tylko 1 wydział miał obawy co do swoich możliwości płatniczych. Teraz postuluje powrót do minimum programowych, ograniczenie zajęć z języków obcych, powiększanie grup studenckich, blokadę etatów i przesuwanie pracowników naukowych na stanowiska starszych wykładowców.

Z zaprezentowanych Senatowi tabel wynika, że przewidywane wpływy do puli rektorskiej (odpis z dydaktyki – ok. 2 mln, rezerwa rektora – 6,58 mln i dochody z operacji finansowych – ok. 3 mln) zostaną zużyte na dofinansowanie wydziałów (ok. 3,7482 mln zł) lub

będą rozdysponowane przez JM Rektora.

Z funduszy tych dofinansowywane są remonty, sieci komputerowe, bazy danych, czasopisma, Park Technologiczny (120 tys. zł), nagrody 1% i 2% (ok. 350 tys.), stypendia PWR (100 tys.), pokrycie 10% zasiłku chorobowego (50 tys.), dofinansowanie WCTT (330 tys.), pokrycie wynagrodzeń z puli centralnej w I-4, I-5, I-27 (80 tys.), koszty ZANIDu (1 mln), dofinansowanie transportu (1 mln) i Oficyny Wyd. (225 tys.), działalności bytowej studentów (900 tys.), Zakładu Konserwacyjno-Remontowego (200 tys.), CKU (70 tys.). Jest tu też pula środków przyznawanych przez JM Rektora na szczególne wnioski (300 tys.), fundusz przeznaczony uchwałą Senatu na dodatkowe wynagrodzenia (150 tys.) i fundusz na delegacje zagraniczne i krajowe (100 tys.).

Po rozmowach z przedstawicielami wydziałów władze sugerują, by na pokrycie potrzeb wydziałów przeznaczyć środki na badania własne i działalność statutową. Większość wydziałów powinna dać na to 100% śr.b.wł. (tylko W-2 i W-11 0%, a W-6 50%) i od 19% (W-11) do 75% śr.d.z.

Ponadto obciążenie stawki godzinowej do 80% da zysk na przepływach. Nie należy liczyć na dalszą pomoc ze szczebla centralnego. Ewentualne przekroczenie limitu skończy się koniecznością brania kredytu bankowego.

Prof. J. Koch zacytował Lyndalla Urwickę, że „ostatecznie przedsiębiorstwa są budowane lub rujnowane nie przez kapitał, rynki, urządzenia, patenty itd., ale przez ludzi.” Odnosi się to do wszystkich stanowisk i rad PWR działających w ramach zbyt demokratycznej ustawy. Wyraził pogląd, że obowiązujący algorytm i przytaczane przez kierownictwo Uczelni parametry charakteryzujące wydziały wymagają poszerzenia o:

- granty krajowe i zagraniczne, projekty przemysłowe, celowe, zamawiane, z których narzuty wędrują do kasy Politechniki,
- jakość wydziału (pod względem jakości kadry, jej rozwoju, liczby publikacji) ujawniającą się przy kategoryzacji jednostek, w wyniku której dobre wydziały otrzymują najwyższe kategorie i stosowne do tego finansowanie statutowe,
- stopień zaangażowania danego wydziału w filiach,
- poziom kandydatów przychodzących na I rok i straty finansowe ponoszone przez wydział przy odsiewie 50–60%.

Pominięcie tych i innych danych wypacza obraz stanu finansowego wydziałów. **Prof. Koch** wyraził przekonanie, że władze Uczelni nie stosują świadomie zasady „divide et impera”, choć udostępniając niepełne dane przyczyniają się do tego. Tak też odczytał wniosek niektórych członków komisji finansowej, by na podstawie takich danych potępić wydziały, które w wyniku stosowania niepełnego algo-

Dokończenie na stronie 6

Z S E N A T U

Dokończenie ze strony 5

rytmu mają kłopoty finansowe.

Wydział Mechaniczny, który rzekomo „ma największy niedobór środków”, należy, zdaniem **prof. Kocha**, do wydziałów wyjątkowo dochodowych. Świadczą o tym poniższe dane:

- wpływy z grantów indywidualnych:
 - 1997 rok: 2175808 zł, tj. 23,5% wpływów całej uczelni w tej kategorii,
 - 1998 rok: 2199867 zł, czyli 23% wpływów całej uczelni,
 - środki na granty celowe: wkład W-10 wynosi 27,6% (531.000 zł) całej uczelni,
 - środki na projekty przemysłowe: 13% wpływów całej uczelni,
 - dotacje na aparaturę: w latach 1994–98 W-10 miał 24,5% (2270.000 zł),
 - dotacje na LAN: w latach 1994–98 W-10 miał 21% (506.610 zł),
 - statutowe środki: 1997 r. – 14,3%, 1998 r. – 16,3%, 1999 r. – 16,3%.

Od każdej z tych form działalności (oprócz zakupów aparatury) Uczelnia pobiera narzut, którego nie ujęto w bilansie finansowym i obecnie wydziału, zatem łatwo podważyć istniejący algorytm.

Wyraził opinię i ubolewanie, że nigdy nie przedstawiono Senatowi struktury finansowej PWr tak, by ujmowała całość problemu i była zrozumiała dla przeciętnego członka Senatu. A jeśli pracownicy nie rozumieją struktury, nie akceptują jej.

Podkreślił, że należy ustalić główne powody zapaści finansowej (jeśli taka istotnie jest). Za istotne uznał:

- **prawie 3-krotny wzrost liczby studentów** przy prawie niezmiennych nakładach na edukację;

- **opóźnienie w dopływie dotacji** budżetowej zmuszające wiele uczelni do brania krótkoterminowych kredytów;

- **małe dochody** z innej działalności:

W tym zakresie **prof. Koch** wezwał do samokrytycyzmu: naukowcy wybierają tematykę badań nie licząc się z potrzebami przemysłu. Trzeba odejść od nastawienia na budżetowe finansowanie. Mamy skostniałe struktury (instytutową też) i mało praktyczne ukierunkowanie działalności badawczej, brak wyodrębnionych jednostek, które zajmowałyby się komercjalizacją osiągnięć naukowych.

- **brak restrukturyzacji** uczelni objawia się np. w modelu zarządzania, organizacyjnym i dydaktycznym; trzeba tworzyć płaskie struktury hierarchiczne.

Zalecił, by wprowadzić „lean production”, czyli pozbyć się agend, które nie są bezpośrednio związane z głównym zadaniem uczelni. Proces, który trwa, musi być przyśpieszony.

Restrukturyzacja systemu dydaktycznego również wymaga instytucjonalnego wsparcia. Na niektórych wydziałach wprowadzana jest samorzutnie i oddolnie, z dużymi oporami,

mimo świadomości, że model kształcenia musi ulec zmianie. Dziekani, jeśli nawet rozumieją zagadnienie, są zdani wyłącznie na siebie. Na radach wydziałowych interesy indywidualne i grupowe mają pierwszeństwo w stosunku do rzeczywistych potrzeb. Kształci się zbyt drogo i nienowocześnie. Zdaniem **prof. Kocha** ani władze Uczelni, ani Senat nie poświęcają dostatecznej uwagi tym sprawom.

- mała aktywność władz wszystkich szczebli, a także pracowników w staraniach o **dotkowe finansowanie**, którego należy szukać zarówno w Warszawie (MEN, KBN), jak i gdzie indziej. Nasze państwo jest jeszcze centralistyczne i nie można biernie oczekiwać tylko na przydziały. Wielu rektorów i dziekanów innych uczelni stale molestuje KBN o aparaturę, o inwestycje budowlane itd.

Największe możliwości oszczędzania stwarza obecnie dydaktyka, która pochłania ok. 70% całych wydatków. Trzeba zatem:

- Zmniejszyć obciążenie godzinowe na tydzień w planach studiów, zmniejszyć ilość godzin ekwiwalentu za prace dyplomowe i inne projektowe, a laboratoria komputerowe przekształcić w częściowo samodzielne zajęcia studentów.

- Przeprowadzić rzetelny rachunek, ile kosztuje nas student na filiach i ile kosztują nas filie. Rozważyć możliwość likwidacji filii i wynajęcia budynków powstającym szkołom zawodowym, które będą dotowane przez ministra (w przeciwieństwie do filii). Potrzebne są rozmowy na temat uwzględnienia filii w przyznawanych dotacjach z MEN.

- Podnieść opłaty za powtarzanie kursów i wznawianie kursów dbając o nienaganną formę prawną, by nie można zaskarżyć tych decyzji (by ani pracownicy ani studenci nie mogli podjąć działań szkodliwych dla naszej uczelni pod pozorem walki o prawdę i sprawiedliwość).

- Podnieść pensum dla doktorantów – są uczelnie w kraju, gdzie doktoranci mają pensum 210 godz/rok. Doktoranci PWr mają tyle zajęć w czasie 4 lat, a asystent ma pensum 7 godzin zajęć tygodniowo.

- Ministerstwo podniosło opłaty za godziny nadliczbowe – powinno wpłynąć to na dotację budżetową.

- **Prof. Koch** wyraził wątpliwość, czy należało jednorazowo kupować bardzo drogo 500 komputerów. Taki sprzęt szybko się starzeje. Za dwa lata trzeba będzie odnowić zasoby laboratoriów komputerowych (przede wszystkim sprzętów, ale kosztowne są też pomieszczenia, etaty). Dzisiejsza zapaść finansowa, która nie zniknie szybko, uniemożliwi wymianę wyposażenia.

Prof. Koch uważa, że trzeba wykazać w planie finansowym na 1999 rok dość znaczny niedobór środków – tak, by pozostawić wydziałom co najmniej 50% środków na badania statutowe oraz 50% środków na badania

własne.

Nie można bowiem prawie z dnia na dzień zabrać wydziałom wszystkich środków na badania własne oraz 75% środków na badania statutowe. Należałoby porównać procent środków na badania własne i statutowe wydany w latach 1997 i 98 na fundusz osobowy. Na Wydziale Mechanicznym przeznaczając na pokrycie deficytu całe środki na badania własne oraz 75% środków na badania statutowe zabiera się de facto 80% środków przyznawanych przez KBN – podmiotowo. Skutki takiego działania za kilka lat doprowadzą do obniżania zarówno poziomu dydaktyki, jak i poziomu prac naukowych.

Zwolennicy tego rozwiązania podkreślają, że każdy pracownik n-d ma obowiązek pracy naukowej w ramach swojej pensji, ale pozostaje kwestia czasu poświęcanego na ten cel. Praca naukowa wymaga też sprzętu, materiałów itd., a odebranie tych środków musi pociągnąć za sobą ogromny spadek uczelni w rankingu politechnik.

Należy również opracować i przedstawić zrozumiały dla każdego pracownika plan restrukturyzacji lub sanacji uczelni, czy też tzw. plan naprawczy. Jest to konieczne, jeśli Uczelnia ma istnieć i się rozwijać.

Reasumując, postulował, by:

1. wykazać w planie finansowym uczelni deficyt, jaki powstanie, gdy 50% środków na badania własne i statutowe pozostawi się wydziałom,

2. podjąć uchwałę o konieczności opracowania całościowego planu sanacji finansów oraz restrukturyzacji funkcjonowania uczelni.

JM Rektor wyraził zadowolenie, że wypowiedź **prof. Kocha** uwzględniła złożoność przyczyn kryzysu i podkreślił, że trzeba się liczyć ze spadkiem udziału dotacji na szkolnictwo wyższe w budżecie (z 0,86% PKB do 0,79%).

Dr J. Górnica wezwał, by określić program naprawczy – jednorazowy dokument, który określałby wszystkim pole manewru. We wrześniu powinien zostać rozpracowany problem ograniczeń w dydaktyce.

Prof. J. Zdanowski zadeklarował, że jest przeciwnikiem jednolitych rozwiązań. Kiedyś poszczególne wydziały różniły się czasem studiów. Podkreślił, że modyfikacje programów nauczania pozwalające na oszczędności w najbliższym roku akademickim powinny nastąpić jeszcze przed wakacjami.

Prof. J. Koch zawniósł, by powołać komisję specjalistów, która zajmie się restrukturyzacją.

Prof. J. Biernat wyraził obawę, że przeniesienie na etaty wykładowców nie da wystarczających efektów finansowych i że proponowane zmiany finansowe doprowadzą do spadku wyników naukowych, a w rezultacie – do zmniejszenia dotacji z KBN.

Prof. T. Winnicki za najważniejszą uznał

Z S E N A T U

sprawę odpłatności za studia. Brak opłat od studentów zmusi uczelnie do obalenia minimum RGSzW, obciążenia siatek dydaktycznych i przetrzucenia części zajęć do sfery odpłatnej.

Zadeklarował wobec PWr (jako rektor w.s.z.z.) gotowość przejmowania kształcenia inżynierskiego w filiach.

JM Rektor zauważył, że w myśl nowej ustawy uczelnie będą decydowały o pensum nauczycieli.

Prof. K.Wójs upomniał się o los wydziałów, które robiły oszczędności, ale ponoszą ciężar utrzymania nierentownych jednostek, np. działu transportu.

Prorektor J.Zdanowski podkreślił, że w razie negatywnego głosowania nad budżetem JM Rektor i tak go wyśle do MEN, ale z odpowiednią adnotacją, a to wywoła negatywne skutki. Natomiast **prof. J.Koch** był zdania, że będzie to jedynie uświadomienie właścicielowi uczelni faktycznego stanu. **Prof. J.Świątek** zaapelował o rozwiązanie całościowe. **Prof. J.Sworakowski** zaproponował powołanie komisji, która zajęłaby się programem naprawczym uczelni. Przyszły Senat w ponad 50% będzie się składał z obecnych senatorów, którzy są już zorientowani w tej problematyce, zatem koniec kadencji nie stanowi przeszkody.

Prof. H.Górecki stwierdził, że na posiedzeniu Kolegium Dziekanów Wydziałów Chemicznych toczyła się dyskusja o wykorzystaniu środków statutowych na pokrycie plac. Wydziały, które zrobiły to 2 lata temu, odnotowały spadek w klasyfikacji KBN, ograniczenie liczby wyjazdów zagranicznych, zmniejszenie środków na dydaktykę i spowolnienie restrukturyzacji. **Prof. Marciniak**, wiceprzewodniczący KBN był też zdania, że budzi to protesty instytutów PANowskich.

Dr Andrzej Grzegorzeczyk zaproponował, by szukając możliwości oszczędzania sugerować kierunki szerszych inicjatyw. Kształcenie to misja państwa, a nie uczelni.

Prof. J.Zwoździak poparł wystąpienia profesorów J.Kocha i J.Sworakowskiego. Stwierdził, że redukcja funduszu badań własnych uniemożliwi finansowanie prac badawczych doktorantów. **Mgr J.Borowiec** zaproponował, by powołać komisję pod przewodnictwem Rektora.

Prof. R.Grząślewicz stwierdził, że wciąż nie są jasne mechanizmy powstania 20% luki w budżecie. Zabrakło, jego zdaniem, dyskusji o funduszach dla wydziałów na forum kolegów dziekańskich. Złożył formalny wniosek, by oszczędności, jakie proponuje się wobec wydziałów zastosować również wobec funduszu Prorektora ds. Nauki.

Dr M.Ciurla stwierdził, że Komisja ds. Ekonomiczno-Finansowych nie może podjąć decyzji o konkretnych posunięciach. **Prof. T.Winnicki** powiedział, że Komisja ds. Organizacji i Finansowania Badań Naukowych

przyjęła projekt uchwały i zgłosiła szereg zastrzeżeń, w tym wyraziła potrzebę ograniczenia kadry administracyjnej uczelni (z 8 osób 4 były za, 4 się wstrzymały). **Prof. J.Świątek** imieniem Komisji ds. Dydaktyki i Spraw Studenckich zaaprobował projekt.

Senat przyjął budżet (17:16:6).

• Przyjęto uchwałę (26:10:1) mówiącą, że w 1999 r. część wynagrodzeń osobowych pracowników naukowo-dydaktycznych będzie finansowana ze środków na działalność statutową i badania własne. Instytuty uwzględnią to w planach realizacji zleceń. Merytoryczny zakres zadań i nadzór nad realizacją będzie sprawowany przez odpowiednich dziekanów działających w porozumieniu z Radami Wydziałów.

• Poddano pod głosowanie wnioski profesorów **J.Sworakowskiego**, **J.Kocha** i **R.Grząślewicza** dotyczące potrzeby powołania komisji ds. zbadania sytuacji finansowej uczelni. Senat przyjął wniosek (34:0:2) z dwoma poprawkami.

• Inny wniosek **prof. Grząślewicza**, by zredukować rezerwę Prorektora ds. Nauki z funduszu na badania własne o 50% został wycofany jako bezprzedmiotowy, gdy **prof. J.Zdanowski** poinformował, że środki te zostały już w zasadniczej części rozdysponowane.

• Senat wyraził zgodę na mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego: **prof. dr hab.inż. Andrzeja Kołaczekowskiego** (Mech.-En.) i **prof. dr hab. Aleksandra F.Sikorakiego** (Chem.).

• Zaaprobowano przedłużenie mianowania na stanowisko profesora nzw.: **dr hab.inż. Ryszarda Szeteli** (IŚ), **dr hab. inż. Zbigniewa Kowalskiego** (PPT) i **dr hab. inż. Jacka Mercika** (IZ).

• Senat przyjął wniosek o nadanie tytułu doktora h.c.PWr profesorowi **dr hab. inż. Eugeniuszowi Dembickiemu** z PG (33:1:0). Kandydaturę przedstawił **prof. E.Kubica**.

• Przyjęto autorską opinię **prof. M.Cegielskiego** o dorobku naukowym i działalności **prof. dr hab.inż. Anatolija Szydłowskiego**, członka AN Ukrainy, kandydata do tytułu dra h.c. PŁ (35:0:0).

• Senat zatwierdził zaaprobowane przez Komisję Dydaktyki i Spraw Studenckich kandydatury do nagrody Senatu za osiągnięcia dydaktyczne w 1998 roku. (Listę publikujemy oddzielnie.)

• Senat analizował propozycje *Zasad zlecenia zajęć dydaktycznych i rozliczania pensum w r.ak. 1999/2000.*

Projekt w stosunku do poprzedniego zmniejsza do połowy (15 godz.) ekwiwalent za prowadzenie pracy dyplomowej, przelicznik czasowy za godzinę wykładu obniża o 1/6 (z 1,2 do 1 godz.), wydłuża czas zlecenia zadań dydaktycznych do 3 tygodni po rozpoczęciu semestru (było 2), wprowadza obowiązek wysyłania kopii zlecenia do Działu Nauczania

oraz powiadamiania dziekana obcego wydziału, że jego pracownik podjął się prowadzenia zajęć.

Prof. J.Świątek przedstawił stanowisko Komisji ds. Dydaktyki: proponuje ona ekwiwalent za pracę dyplomową w wysokości 20 godzin i wsp. 1,2 godz. za wykład. Również w innych punktach komisja proponowała inne rozwiązania.

Dr M.Michalewska (ZNP) podkreśliła, że związek widzi w prezentowanych zmianach przede wszystkim zmianę przeliczników.

Dr R.Wroczyński poinformował, że przesłał stanowisko KZ NSZZ „S” Prorektorowi **L.Jacakowi**. Oprócz ww. problemu poruszono tam fakt zróżnicowania charakteru dydaktyki na poszczególnych wydziałach, z czego wynika potrzeba różnicowania przyjętych wskaźników. Powinien o tym decydować dziekan.

Prof. J.Biernat wyraził obawę, że przy ekwiwalencie 15 godz. za pracę dyplomową na dziekana i tak spadnie konieczność poniesienia dodatkowych kosztów. Zamiast zmniejszenia stawki za godziny wykładowe woląby obniżyć ekwiwalent za godzinę zajęć laboratoryjnych.

Dr J.Górniak zaproponował, by ogólnie obniżyć wszystkie współczynniki. Uznał za zbędne przysyłanie kopii zleceń do Działu Nauczania.

W głosowaniu nad zmianami zwyciężyła propozycja 20 godzin za pracę dyplomową (18 gł., za 15 godzinami było 17 głosujących). Wybrano też współczynnik 1,2 godz. za wykład (17 gł., za wsp. 1,0 było 15 głosujących).

Przyjęto całość projektu z poprawkami (27:4:1).

• Ze względu na nieobecność **mgr J.Bąbki Prorektora L.Jankowski** wstrzymał się od udzielenia odpowiedzi na interpelację.

W odpowiedzi na pytanie **prof. J.Więckowskiej** o prawo osoby nie będącej pracownikiem PWr do zasiadania w Senacie PWr **Prorektor L.Jankowski** poinformował, że problem taki wystąpił tylko na krótko w 1997 roku, gdy jeden ze związków zawodowych chciał mianować swoim zakładowym przewodniczącym osobę spoza uczelni. Okazało się to jednak niemożliwe.

• **Dr M.Michalewska** złożyła interpelację w imieniu osób zainteresowanych wykupieniem mieszkań w Domu Naukowca przy pl. Grunwaldzkim.

Prof. R.Grząślewicz zapytał o skutki finansowe podwyżek plac przeprowadzonych w ostatnich miesiącach 1998 r.

• **JM Rektor** poinformował, że w czerwcu odbyło się spotkanie Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Zorganizowano je w Olejnicy – ośrodku AWF. Oprócz dyskusji na temat projektu *Prawa o szkolnictwie wyższym* odbyło się pożegnanie 5 rektorów,

Dokończenie na stronie 8

Z S E N A T U

Dokończenie ze strony 7

którzy nie będą piastować tej funkcji w nowym roku akademickim. Posiedzenia KRASP i KRPUT dotyczyły podobnej tematyki, przy czym w wyborach przewodniczącym KRPUT został prof. R. Tadeusiewicz (AGH), a wiceprzewodniczącym – prof. A. Mulak.

• Na drugiej części posiedzenia Senatu omawiano projekt *Prawa o szkolnictwie wyższym*. JM Rektor przypomniał, że z 3 istniejących

obecnie projektów największe szanse ma ministerialny. Stwarza on nadzieję, że uda się wypracować rozwiązanie chroniące uczelnie przed klęską finansową po wejściu w życie nowej konstytucji. Szansą jest wprowadzenie opłat za certyfikację i akredytację. (Ich przewidywana wysokość to ok. 0,1 średniego wynagrodzenia na miesiąc, czyli w ciągu roku szkolnego ok. 1 pensji.) Potrzebne są konstruktywne uwagi dotyczące poszczególnych

zapisów. Senat zapoznał się ze stanowiskiem KRUP i Senatu UW.

Zgłaszane bardziej i mniej szczegółowe uwagi, które zostały zebrane i opracowane przez komisję (prof. J. Sworakowski, prof. J. Świątek, dr L. Jankowski), zamieszczamy jako „Stanowisko Senatu PWR”.

Następne posiedzenie Senatu wyznaczono na 9 lipca, godz. 9.30.

Wrocław, 24.06.1999 r.

**Stanowisko Senatu
Politechniki Wrocławskiej
w sprawie ustawy
„Prawo o szkolnictwie wyższym”**

Senat Politechniki Wrocławskiej, solidaryzując się ze stanowiskiem większości środowisk akademickich, a w szczególności ze stanowiskiem Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych z dnia 19 czerwca 1999 r., postuluje uznanie projektu ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” (z maja br.) za podstawę dalszych prac legislacyjnych. Projekt ten wymaga jednak licznych, niekiedy zasadniczych zmian, w tym usuwających wewnętrzne sprzeczności i niezgodności z przepisami zewnętrznymi.

Senat Politechniki Wrocławskiej wskazuje na niektóre z nich:

- popierając ideę współpłatności za świadczone usługi edukacyjne Senat dostrzega poważne niebezpieczeństwo we wprowadzeniu proponowanego w projekcie rozwiązania, polegającego na obciążeniu uczelni publicznych odpowiedzialnością za realizację tej, tak kontrowersyjnie postrzeganej przez społeczeństwo w odniesieniu do tych szkół, zasady. Proponowane rozwiązanie może być źródłem licznych sporów sądowych, a nawet niepokojów społecznych. W obecnym brzmieniu art. 88, ust. 1 sugeruje fakultatywny charakter odpłatności za świadczone usługi edukacyjne, w tym za weryfikację i certyfikację wiedzy. Tymczasem rzeczywistość wskazuje, że to wysoce niewystarczająca dotacja z budżetu Państwa na działalność dydaktyczną jest przyczyną poszukiwania przez uczelnie publiczne form współpłatności za studia, stanowiących niezbędne źródło ratowania sytuacji finansowej uczelni,

- Senat nie akceptuje proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań dotyczących kancelarza uczelni i jego uprawnień. Projekt nadaje kanclerzowi uprawnienia znacznie wykraczające poza to, co uważać można za niezbędne do sprawnego administrowania uczelnią,

- Senat nie akceptuje odstąpienia od dotychczasowego zapisu dotyczącego opodatkowania uczelni i postuluje jego utrzymanie w nowej ustawie (proponowane rozwiązanie zwiększy obciążenia finansowe uczelni),

- wysoce niewystarczającą jest próba rozwią-

zania problemu wieloletowości nauczycieli akademickich poprzez wprowadzenie wymogu uzyskiwania zgody rektora na dodatkowe zatrudnienie, bez wskazania sankcji towarzyszących podjęciu dodatkowego zatrudnienia bez tej zgody,

- z niepokojem Senat przyjmuje proponowane rozwiązania dotyczące funkcjonowania Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i Akademickiej Komisji Akredytacyjnej poprzez jedno- i kilkusobowe organy w tzw. sprawach pilnych,

- dyskusyjne są zapisy dotyczące stabilizacji kadry zawarte w rozdz. 2 działu III projektu ustawy, ograniczające mianowanie na stałe jedynie do profesorów zwyczajnych. Senat uważa, że stabilizacja powinna następować wcześniej, np. po uzyskaniu tytułu naukowego. Takie rozwiązanie stanowiłoby silniejszy bodziec do ubiegania się o uzyskanie tytułu naukowego,

- nieprecyzyjne, wymagające co najmniej uzupełnienia, są zapisy dotyczące zatrudnienia na stanowiskach profesorskich. Przepisy art. 105, 106, 107 i 108 projektu ustawy powinny być uzupełnione o wskazanie dróg weryfikacji dorobku przez niezależne, zewnętrzne gremia. Delegowanie ustalenia dodatkowych kryteriów do statutu uczelni wydaje się nietrafne,

- korekty wymagają sformułowania dotyczące reprezentacji studentów w organach kolegialnych uczelni, które w obecnej postaci budzą wątpliwości (np. przedstawiciele samorządu studenckiego jako ogółu studentów, czy przedstawiciele organu uczelnianego tego samorządu),

- Senat domaga się uwzględnienia elementarnej zasady prawnej równości stron obwinienia i obrony w postępowaniach dyscyplinarnych. Biorąc pod uwagę dotychczasowe interpretacje MEN, proponowany zapis dotyczący wyboru przez obwinionego obrońcy powinien być uzupełniony przepisem umożliwiającym przynajmniej dokooptowanie do składu komisji dyscyplinarnej prawnika, o ile obrońcą z wyboru jest zawodowy adwokat. Nieuwzględnienie tego postulatu stawia pod znakiem zapytania sens funkcjonowania przepisów o postępowaniu dyscyplinarnym w zdecydowanej większości uczelni. Za właściwe rozwiązanie należy uznać ograniczenie wyboru obrońcy do

członków społeczności akademickiej (wzorem np. ustawy o NIK czy prokuraturze),

- Senat stoi na stanowisku, że w swym obecnym brzmieniu art. 175 projektu ustawy, wprowadzający stosowanie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego we wszystkich indywidualnych sprawach studenckich związanych z tokiem studiów pozostaje w sprzeczności z tym kodeksem i orzecznictwem sądowym. Biorąc pod uwagę zapisy art. 60, ust. 1 i art. 64, ust. 1, rektor i dziekan są przełożonymi studentów. Już choćby z tej racji art. 3 §3, pkt 2 KPA wyłącza jego stosowanie do spraw wynikających z podległości służbowej. Senat Politechniki Wrocławskiej nie kwestionuje stosowania przepisów kodeksu postępowania administracyjnego do spraw o charakterze zewnętrznego aktu administracyjnego. Obecne brzmienie ww. przepisu grozi paraliżem organizacyjnym uczelni i niebywałym wzrostem funkcji administracyjno-organizacyjnych wydziałów i nie ma nic wspólnego z rzeczywistym konstytucyjnym prawem i wolnością obywateli.

Ponadto Senat Politechniki Wrocławskiej dostrzega konieczność dokonania licznych zmian o charakterze redakcyjnym i stylistycznym w proponowanym projekcie ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”.

Załącznikiem do niniejszego stanowiska jest zbiór opinii pracowników, związku zawodowego i komisji senackiej.

*Przewodniczący Senatu
Politechniki Wrocławskiej
Prof. Andrzej Mulak*

**Nagrody Senatu
za osiągnięcia dydaktyczne
w 1998 roku**

- W-1 mgr inż. arch. Wojciech Marszałek
- W-2 dr inż. Roman Chrobok
- W-3 prof. zw. dr hab. Marian Kochman
- W-4 prof. dr inż. Wojciech Majewski
- W-5 prof. dr hab. Marian Sobierajski
- W-6 dr inż. Marek Sikora
- W-7 prof. dr hab. inż. Jerzy Zwoździak
- W-8 dr inż. Iwona Dubielewicz
- W-9 dr inż. Wiktor Krzyżak
- W-10 dr hab. inż. Edward Chlebus, prof. ndzw.
- W-11 prof. dr hab. Aleksander Weron
- Stud. Nauki J. Obcych mgr Elżbieta Michalik

Wspomnienie

Ś.P.

MARIA WYZGA

Panią Marię Wyzgową poznałam na początku mojej pracy na Politechnice Wrocławskiej w 1974 r. Będąc wówczas na rencie często przychodziła na Uczelnię i chętnie wpadała odwiedzić moją kierowniczkę p. Agnieszkę Walkowiak. Lubiłam bardzo te chwile, bowiem wносиły jakiś świeży powiew, zawsze były pogodne i dowiadywałam się wówczas o nieznanym mi obszarach życia Uczelni, bowiem Panie rozmawiały o czasach minionych i ludziach, którzy bądź już odeszli na zawsze, bądź na emeryturę.

Dlatego bez zastrzeżeń przyjęłyśmy – wraz z koleżankami z Archiwum – wiadomość, że biuro Stowarzyszenia Absolwentów, w którym pani Maria Wyzgowa objęła 1/2 etatu, będzie zlokalizowane w Archiwum. Czekaliśmy na godzinę dziesiątą, kiedy to Marysia przychodziła do pracy. Gdy Stowarzyszenie zostało zarejestrowane, uzgodniono statut, wybrano władze i zostały wysłane ankiety do absolwentów oraz odbyły się zjazdy, okazało się, że ma jeszcze czas pomóc nam w naszej pracy.

Mimo różnicy wieku zawsze czułyśmy się przy niej dobrze, nigdy nie byłyśmy skępowane jej obecnością. Przeciwnie, gdy była nieobecna, odczuwało się jakąś pustkę.

Żywo interesowało ją i obchodziło wszystko, co wiązało się z Politechniką. Jak sama pisała, traktowała Uczelnię jak drugi dom. Nie opuszczała nigdy żadnych uroczystości, jakie miały miejsce na Uczelni: inauguracji, Święta Szkoły, doktoratów honoris causa, a wcześniej, jak opowiadała, pochodów pierwszomajowych. Szczyciła się tym, że jej studenci są ludźmi na stanowiskach i niejednokrotnie podkreślała, że prof. Andrzej

Wiszniewski i prof. Andrzej Mulak też zaliczają się do tej grupy.

Jako rodowita krakowianka wychowana w duchu patriotycznym i katolickim przeżywała mocno (jak wspominała) 1968 r., a później 1980 r., powstanie związku „Solidarność” oraz stan wojenny. W miarę możliwości starała się być aktywna, włączając się wraz z córką w różne akcje, które niesły ludziom pomoc.

Choć przeprowadzka Archiwum była nowym problemem wiążącym się z trudami przenoszenia zbiorów, pozostała z nami. Pomagała nam, a my – Jej przy przenoszeniu dokumentacji Stowarzyszenia. Pozostała z nami do końca stycznia tego roku, kiedy to okrutna choroba unieruchomiła ją – osobę tak żywotną i radosną, ciekawą świata i ludzi.

Ciężko nam pogodzić się z myślą, że nie ma Ciebie, Marysiu, wśród nas, że już nie pokiwasz nam ręką przez okno na powitanie. Na razie nadal w nie spoglądamy ukradkiem, by po chwili boleśnie uświadomić sobie, że już Cię nie zobaczymy. Kto przyniesie nam pierwsze wiosenne kwiaty, placek ze śliwkami? Trudno nam pogodzić się z tą myślą, choć wiemy, że wszystko przemija. Ale znaczyłaś dla nas tak wiele! Zapewne dla każdej z nas byłaś ważna inaczej, lecz niewątpliwie Twoja obecność, opinia, stosunek do nas i do innych wyróżniał się na tyle, że byłaś ważna. Byłaś integralną częścią naszego zespołu i obdarzałaś nas codziennie czymś nieuchwytnym, a cennym.

Nie byłaś odkrywczą wynalazkownicą, nie miałaś pozycji naukowej na miarę nagrody Nobla, ale zasłużyłaś na nią swoim szcunkiem dla ludzi, wyrozumiałością, tolerancją, bezinteresownością, a także radością życia i poczuciem humoru. W Twoim towarzystwie trudno było być smutnym czy zgorzkniałym. Nic więc dziwnego, że ludzie łączyli się do Ciebie, że nie mogłaś spokojnie przejść przez korytarz Politechniki, gdyż każdy chciał się Ci ukłonić, pogadać chwilę, odwzajemnić sympatię – zwłaszcza Twoi byli studenci, a obecnie już pracownicy Uczelni. Nie są to słowa bez pokrycia. We „Wspomnieniach z czterdziestolecia Politechniki Wrocławskiej 1945–1985” prof. Marian Cegielski napisał: „Wydział obsługiwała jedyna i pierwsza dziekanka Wydziału pani Maria Wyzgowa. Atmosfery tego sekretariatu, istniejącego tam ciepła i życzliwości trudno zapomnieć”.

Gdy zaczynała pracę w zrujnowanym Wrocławiu w 1946 r., nie znała nikogo, gdy odchodziła, znali ją prawie wszyscy.

Żegnaj Marysiu, spoglądaj na nas łaskawie i opiekuńczo z jakiejś dobrej chmurki.

Gabryela Jankowska

Wrocław, 14 czerwca 1999 r.

Przewielebnemu Duchowieństwu, J.M. Rektorom Politechniki Wrocławskiej: prof. Andrzejowi Mulakowi i prof. Janowi Kmicie oraz wszystkim, którzy okazali nam tak wiele serca podczas ciężkiej choroby i wzięli udział w uroczystościach pogrzebowych naszej ukochanej Matki i Babcy

śp. Marii Wyzgi

składamy serdeczne podziękowania.

Córka, Syn, Synowa i Wnuki

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Refleksje z posiedzeń plenarnych w dniach 26 maja oraz 23 i 24 czerwca 1999 r.

(i nie tylko)

FIDES ET RATIO

Pod takim właśnie hasłem, w dniu 7 czerwca br. odbyło się słynne już toruńskie spotkanie Papieża Jana Pawła II z rektorami polskich szkół wyższych. Na zaproszenie gospodarzy: rektora UMK – prof. Andrzeja Jamiołkowskiego, rektora UJ – prof. Aleksandra Koja i biskupa diecezji toruńskiej – ks. bpa Andrzeja Suskiego w spotkaniu tym uczestniczyli również przedstawiciele Rady Głównej, Polskiej Akademii Nauk i Komitetu Badań Naukowych, a także kierownictwo MEN i niektórzy politycy. Przebieg części oficjalnej opisany został w prasie codziennej, a obszerny reportaż ze spotkania zamieścił nasz uczelniany „Pryzmat”. Warto może jednak dorzucić garść wrażeń dotyczących kulis i atmosfery tego doniosłego wydarzenia.

Pierwsi zaproszeni goście pojawili się w Toruniu już w przeddzień planowanego spotkania i od razu po opuszczeniu dworca kolejowego zaatakowani zostali przez roje małych muszek, które wprawdzie nie gryzły, ale z ogromną determinacją usiłowały sforsować wszelkie zakamarki i otwory w ciałach zaskoczonych przybyszy. Ta „egipska plaga” dotknęła już podobno Toruń trzeci rok z rzędu i skłoniła organizatorów do spryskania środkami chemicznymi lotniska, na którym Papież odprawić miał następnego dnia wieczorne nabożeństwo.

Na szczęście, klimat słynnej starówki toruńskiej nie odpowiadał tym dokuczliwym owadom i przybysze mogli skoncentrować uwagę na jej zabytkowej zabudowie, która od czasu potopu szwedzkiego nie doznała ponoć poważniejszego uszczerbku. Panowała tu atmosfera podniecenia i pewnego oczekiwania, jakie poprzedza zwykle doniosłe wydarzenia. Wśród spacerującego tłumu uwijały się służby porządkowe wytyczając barierkami trasę przyszłego przejazdu Papieża, spragnieni tubylcy dobijali się bezskutecznie do sklepów monopolowych i licznych tu barów, a w zaułkach wąskich uliczek „przezorni” oddawali się zasłużonej drzemce bełkocząc tylko czasami coś niewyraźnie do mijających ich przechodniów.

Po nocnej ulewie, dzień 7 czerwca wstał ciężki i duszny. Przez ołowiane chmury z rzadka przedzierało się słońce, a krótkotrwałe opady drobnego deszczu nie przyniosły ulgi. Rejestracja uczestników spotkania, połączona z wydawaniem identyfikatorów rozpoczęła się już o 9 rano w głównym kompleksie budynków UMK. Kompleks ten prezentuje się bardzo okazale. Położony z dala od centrum miasta, otoczony jest sosnowym laskiem, w którym rozmieszczono domy studenckie i stołówkę akademicką. W obszernych pomieszczeniach Biblioteki Głównej zorganizowano dla uczestników spotkania okolicznościowe wystawy poświęcone podróżom apostołskim Ojca Świętego oraz życiu i działalności beatyfikowanego w tym dniu księdza Stefana Frelichowskiego, a także niezmiernie interesującą wystawę starodruków. Około południa na teren uniwersytetu wjechały autokary wiozące rektorów szkół autonomicznych, którzy poprzedniego dnia obradowali w Warszawie, a także innych dostojnych gości ze stolicy. Kawalkada autokarów

przejechała całą trasę w asyście policji, przy akompaniamencie sygnałów świetlnych i akustycznych, budząc po drodze podziw pracowicie wiążących koniec z końcem rolników i entuzjazm miejskiej gawiedzi. Samochody służbowe rektorów przyjechały później inną, okólną trasą.

Posiliwszy się stołkowym obiadem, uczestnicy spotkania już o godzinie 14 uformowali ogromną kolejkę przed wejściem do auli. Szczególny widok przedstawiała blisko 400-osobowa grupa rektorów wyższych szkół państwowych i niepaństwowych, występująca w strojach służbowych. Wspaniałe togi o barwie zielonej, purpurowej bądź fioletowej, żywo kontrastujące z powagą gronostajowych peleryn, fantazyjne nakrycia głowy wchłaniające zraszający czoła pot i błyszczące w przebijającym się przez chmury słońcu łańcuchy sprawiały, iż ten pokaz mody rektorskiej wywarł na zebranych niemałe wrażenie. Szczególny podziw budził wykuty ze srebra łańcuch, wysadzony bursztynami wielkości gołębiego jaja i stanowiący własność rektora jednej z niepaństwowych szkół wyższych.

Kolejka do auli posuwała się wolno. Każdy uczestnik spotkania musiał okazać pracownikom ochrony trzy dokumenty: identyfikator, zaproszenie i dowód osobisty, a następnie otworzyć posiadany parasol i przejść przez stanowisko do wykrywania min bądź innych metalowych przedmiotów. Po dwóch godzinach aula wypełniła się i rektorzy mogli trochę odetchnąć w dobrze klimatyzowanej atmosferze tego ogromnego pomieszczenia. Uczestnicy spotkania usadowiwszy się na wygodnych fotelach wysłuchali 3 okolicznościowych referatów, wybranych wierszy Karola Wojtyły, recytowanych przez Gustawa Holoubka oraz kilku pieśni w wykonaniu chóru akademickiego UMK i wreszcie, zgodnie z planem, około godziny 17 w drzwiach auli pojawił się witany burzliwymi oklaskami Jan Paweł II.

Godzina przeznaczona na spotkanie, minęła niepostrzeżenie. Papież wśród gromkich braw pożegnał zebranych i udał się na miejscowe lotnisko, gdzie już od kilku godzin oczekiwały Go rzesze wiernych. Brawa zwolna cichły, rektorzy spiesznie rozpinali służbowe togi, a zebrani zaczęli zmierzać ku wyjściu kierując swe kroki do stołówki akademickiej na uroczystą kolację wydaną przez rektora UMK. Kolacja była rzeczywiście uroczysta. Stoły zastawiono półmiskami pełnymi wykwinnych zakąsek, a służba roznosiła dyskretnie napoje ułatwiające trawienie i przyspieszające rytm serca. Spragnieni uczestnicy spotkania wznosili gęsto okolicznościowe toasty dyskutując o przeżyciach mijającego dnia i codziennych, rektorskich troskach. Gdy w pogodnych nastrojach opuszczali salę stołówki, wieczorne słońce rozpędziło resztki chmur i w ostatnich jego promieniach roje rozwścieczonych muszek przystąpiły do kolejnego natarcia.

PROGNOZA

Ministerstwo Edukacji Narodowej opracowało dokument zatytułowany: „Średniookresowy program finansowania edukacji w latach 2000–2002”. W części dotyczącej szkolnictwa wyższego dokument ten zawiera dane liczbowe ilustrujące dramatyczny spadek realnych nakładów przeznaczonych na kształcenie statystycznego studenta w latach 1991–99 oraz analizę katastrofalnych skutków takiej polityki państwa, która w efekcie doprowadziła do: obniżenia jakości i pogorszenia warunków kształcenia, braku możliwości odtwarzania kadr uczelni i jej bazy materialnej, ograniczenia do-

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

stepu kandydatów na studia w uczelniach państwowych i wreszcie do płacowej pauperyzacji pracowników szkół wyższych.

Mając na uwadze aktualną sytuację finansową państwa i prognozy demograficzne, przewidujące konieczność zwiększania liczby studentów o 6% rocznie aż do roku 2004, ministerstwo opracowało zestaw zadań średniookresowych, których realizacja byłaby konieczna dla zahamowania postępującego kryzysu w państwowym szkolnictwie wyższym. Do zadań tych zaliczono:

- niepogarszanie jakości procesu dydaktycznego uczelni przy zwiększającej się liczbie studentów o 6% rocznie,
- stabilizację systemu wyższego szkolnictwa zawodowego,
- odtwarzanie i sukcesywną rozbudowę bazy materialnej uczelni,
- spełnienie wymagań konstytucyjnych w zakresie powszechności świadczeń pomocy materialnej dla wszystkich studentów przy jednoczesnej stabilizacji alternatywnego systemu kredytów i pożyczek studenckich,
- przeprowadzenie reformy systemu wynagrodzeń pracowników nauki.

Przeprowadzając analizę kosztów wszystkich tych niezbędnych przedsięwzięć stwierdzono, że realizacja ich będzie możliwa jedynie przy założeniu takiego tempa wzrostu nakładów, które w roku 2002 zagwarantuje podwojenie środków przewidzianych na rok 1999. Rozpatrzono dwa warianty kształtowania się tych nakładów. W wariantcie I, uznanym za „korzystny”, przewidziano wzrost udziału w PKB wydatków na szkolnictwo wyższe w latach 2000–2002 i po roku 2002 wynoszący w kolejnych latach odpowiednio: 0,85% (1999), 1,07% (2000), 1,20% (2001), 1,33% (2002) i 1,37% (po roku 2002). Wariant II nazwany „niekorzystny” jest bardziej realistyczny i zakłada, zgodnie z zapowiedziami wicepremiera Leszka Balczerowicza, że udział wydatków na szkolnictwo wyższe w PKB będzie stabilnie utrzymywał się na dotychczasowym poziomie 0,85%. Przeprowadzając obliczenia odniesiono je dodatkowo do czterech wariantów tempa rozwoju gospodarczego, mierzonego tempem wzrostu PKB, odpowiednio na poziomie: 2%, 4%, 6% i 8%. Jak należało oczekiwać, nawet przy 8% wzroście PKB, w wariantcie „niekorzystny” przyrost dotacji w roku 2002, liczony względem roku 1999, wyniósłby zaledwie ok. 26% i byłby blisko 4-krotnie mniejszy od niezbędnego. Aby zrealizować średniookresowy program MEN, konieczne byłoby więc wprowadzenie wariantu „korzystnego” i założenie wzrostu PKB co najmniej na poziomie 4%. Jedynie w takim przypadku udałoby się bowiem zrealizować do r. 2002 reformę systemu wynagrodzeń pracowników uczelni. Reforma ta polegać ma na przyjęciu przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw (aktualnie ok. 1500 zł) jako płacy odniesienia i wprowadzeniu relacji płacowych 3:2:1,5:1 dla poszczególnych stanowisk nauczycieli akademickich. Nawiązując jednak do nazw obu rozpatrywanych wariantów warto tu przytoczyć znane prawo Murphy’ego, które w wolnym tłumaczeniu głosi: „jeżeli jakaś sprawa może przyjąć niekorzystny obrót, to z pewnością go przyjmie”.

Prezydium Rady Głównej oceniło bardzo pozytywnie dokument opracowany przez MEN stwierdzając w podjętej uchwale: „Proponowane do sfinansowania zadania tworzą niezbędny zespół warunków koniecznych do funkcjonowania państwowego szkolnictwa wyższego w Polsce, w realiach corocznego wzrostu przyjęć na stu-

dia (wyżu demograficznego) i koniecznych dostosowań tego szkolnictwa do standardów Unii Europejskiej, a nawet stwarzają szanse na jego pewien rozwój. Będzie on jednak możliwy pod warunkiem realizacji zawartego w projekcie programu, postulatu Ministerstwa zwiększenia od r. 2000 nakładów budżetowych na państwowe szkolnictwo wyższe i wzrostu ich udziału w PKB. Postulat ten Prezydium Rady Głównej popiera w całej rozciągłości”.

PRZYMIERZE

W niewielkiej salce MEN spotkali się, w bardzo wąskim gronie, przedstawiciele Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Akademii Nauk i Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych celem uzgodnienia stanowisk w niektórych, szczególnych sprawach objętych projektem nowej ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Delegacjom przewodniczyli: prof. Mirosław Mossakowski – prezes PAN i prof. Janusz Tazbir – przewodniczący CK, a w roli gospodarza wystąpił prof. Andrzej Pelczar – przewodniczący Rady Głównej. Zebrani uznali, iż będą się wzajemnie wspierać w kwestiach dotyczących: zwiększenia rangi i roli Rady Głównej w systemie szkolnictwa wyższego, utrzymania dotychczasowej, niezależnej od AKA pozycji Centralnej Komisji i przywrócenia dotychczasowych uprawnień PAN w zakresie prowadzenia studiów doktoranckich, nadawania stopni naukowych oraz występowania z wnioskami o tytuły profesorskie. Pewne różnice poglądów zarysowały się natomiast odnośnie przewidywanych dróg awansu młodych nauczycieli akademickich, a szczególnie w kwestiach obowiązków składania pracy habilitacyjnej i wymagań związanych z obsadą poszczególnych stanowisk. Przedstawiciele Rady Głównej zajmowali w tych sprawach stanowisko nieco liberalniejsze niż ich rozmówcy.

NADZWYCZAJNE POSIEDZENIE

W dniu 23 czerwca odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Głównej poświęcone wyłącznie dyskusji nad projektem ustawy: „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Projekt ten powstał po blisko 3 latach dyskusji i poprzedzony został kilkoma mniej lub bardziej kompleksowymi opracowaniami. Ostatnia jego wersja firmowana jest przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, ale nie była jeszcze dyskutowana na posiedzeniu Rady Ministrów i nie została, jak dotąd, uzgodniona z innymi resortami.

Dyskusja trwała blisko 7 godzin i miała bardzo burzliwy przebieg, a w wielu kwestiach zarysowały się znaczne różnice poglądów. Zgodnie skrytykowano natomiast nadmierną szczegółowość zapisów, która nie wróży nowej ustawie długiej żywotności i w wielu przypadkach niepotrzebnie ogranicza autonomię uczelni. Skrytykowano również poziom przedstawionego projektu w aspekcie czysto prawniczym, zwracając uwagę na niejednoznaczność wielu przepisów, brak spójności wewnętrznej, a w niektórych przypadkach – niezgodność z Konstytucją. Liczne kontrowersje wzbudził tu pomysł powszechnej odpłatności za tzw. „weryfikację i certyfikację wiedzy” i to jeszcze w formie zryczałtowanej. Wielu dyskutantów uznało ten zapis za przykład nieudolnej „falandyzacji prawa” i postulowało, aby problem odpłatności za studia, niezajdujący jak dotąd zadowalających rozwiązań, przenieść do odrębnej ustawy, co gwarantowałoby większą stabilność zasadniczej ustawy doty-

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Dokończenie ze strony 11

czącej szkolnictwa wyższego. Pogląd ten podzieliła ostatecznie Rada Główna w przyjętym stanowisku.

Zgodnie uznano również, iż łączenie dotychczasowej Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych z planowaną Komisją Akredytacyjną jest nieuzasadnione ze względu na zupełny niemal brak obszarów wzajemnego współdziałania. Proponowany twór organizacyjny jest pozostałością koncepcji, zgodnie z którą obie te komisje miały być organami wykonawczymi, usytuowanymi przy Radzie Głównej spełniającej w tym układzie funkcję organu ustawodawczego i odwoławczego, a więc funkcję swoistego „zbornika”. Bez Rady Głównej, stwierdzono, łączenie obu komisji w jeden organ kolegialny nie znajduje uzasadnienia.

Znaczne emocje towarzyszyły dyskusji na temat habilitacji. Na ogół powtarzano dobrze już znane i trochę wyświechtane argumenty powołując się na rozwiązania przyjęte w innych, bardziej rozwiniętych krajach, na racje historyczne i na dobro nauki polskiej, a zwolennicy każdej ze skrajnych opcji starannie dobierali przykłady uzasadniające ich własne stanowisko. Ostatecznie jednak przeważał pogląd, że proponowany w projekcie ustawy zapis jest rozwiązaniem kompromisowym i najlepiej może zabezpiecza aktualne potrzeby wszystkich dyscyplin. Zaproponowano jedynie, aby przyszła Komisja ds. Tytułu i Stopni Naukowych określiła dyscypliny, w przypadku których dla uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego nie będzie wymagane złożenie pracy habilitacyjnej.

Bardzo podzielone były także opinie dotyczące: stanowisk, na których zatrudniani będą nauczyciele akademicy, wymagań stawianych kandydatom na te stanowiska oraz przewidywanych form ich zatrudniania. Jak zwykle przy podobnych okazjach postulowano przywrócenie stanowiska „docenta”, ale zwolennicy tej koncepcji nie uzyskali tym razem wymaganej większości głosów. Uznano natomiast, przez analogię do wprowadzonych stopni doktora sztuki i doktora habilitowanego sztuki, że należy odpowiednio różnicować tytuły profesorskie i obok tytułu profesora sztuki wprowadzić tytuł naukowy profesora. W konsekwencji uznano również, iż nie należy radom naukowym PAN i JBR, spełniającym stosowne kryteria, odbierać uprawnień do prowadzenia studiów doktoranckich, nadawania stopni naukowych i występowania z wnioskami o przyznanie naukowych tytułów profesorskich.

W związku z przewidywanym utworzeniem Komisji Akredytacyjnej znacznemu ograniczeniu ulegną uprawnienia przyszłej Rady Głównej. W projekcie ustawy przewidziano też ograniczenie składu tego organu do 30 osób, przy czym członków Rady mieliby wybierać elektorzy desygnowani przez senaty szkół wyższych. Większość dyskutantów przychylnie przyjęła projekt ograniczenia składu osobowego Rady uznając jednak, że jej członkowie powinni być wybierani w dotychczasowym trybie. Postulowano również wprowadzenie do nowej ustawy zapisów obligujących ministra do zasięgania opinii Rady Głównej we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego i uzgadnianie z Radą Główną decyzji podejmowanych na wniosek Komisji Akredytacyjnej, a dotyczących wprowadzanych przez tę Komisję standardów.

Do tekstu projektu ustawy zaproponowano łącznie 295 poprawek, co świadczyć może o jakości tego dokumentu. Wprowadze-

nie tych i innych zmian zajmie jeszcze zapewne sporo czasu, podobnie zresztą jak przeprowadzenie odpowiednich uzgodnień międzyresortowych. Termin wejścia w życie nowej ustawy wydaje się więc wciąż jeszcze dość odległy. Wiele wskazuje na to, że właściwą ustawę poprzedzi „mała nowelizacja”, dostosowująca obowiązującą dotychczas ustawę do zgodności z Konstytucją.

NA ZDROWIE !

Jednym ze skutków wprowadzanej ostatnio reformy służby zdrowia jest wyłączenie szpitali klinicznych spod zarządu Akademii Medycznych. Ku ogromnemu zaskoczeniu nauczycieli akademickich, zatrudnionych w tych akademiach, ich „warsztaty naukowe” i „laboratoria dydaktyczne” znalazły się nagle poza zarządem uczelni, a fakt, że dyrektorzy dotychczasowych szpitali klinicznych oferują uczelniom świadczenie odpłatnych usług naukowych i dydaktycznych, nie zmniejsza niepokoju o poziom kształcenia przyszłych lekarzy i rozwój naukowy nauczycieli akademickich. Akademii Medycznym grozi więc to, co wiele lat wcześniej i z innych powodów spotkało uczelnie techniczne. W ciągu kilkunastu lat wykształci się tu zapewne nowa jakościowo kadra lekarzy, którzy stopnie i tytuły naukowe zdobywać będą na podstawie prac teoretycznych, w oderwaniu od praktyki lekarskiej i którzy kształcić będą nowe pokolenia lekarzy w oparciu o komputerowe symulacje tzw. „przypadków lekarskich”.

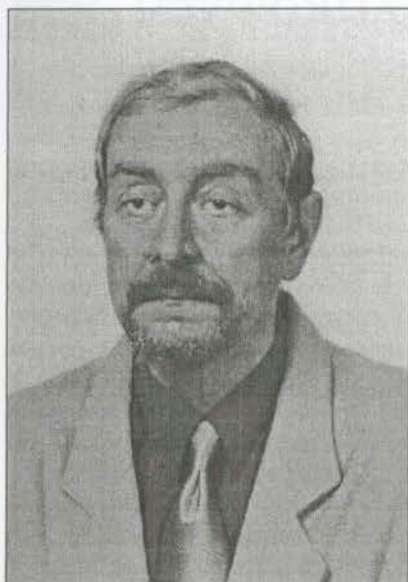
Członkowie Rady Głównej oswoili się już z sytuacją, w której przyszłych inżynierów kształci kadra profesorów i doktorów habilitowanych nie posiadająca zwykle praktyki inżynierskiej. Być może oswoją się również z nową sytuacją, w której przyszłych lekarzy kształcić będą specjaliści bez praktyki lekarskiej. Na razie jednak, być może pod wpływem chwilowego szoku, Rada Główna przyjęła jednomyślnie stanowisko, w którym stwierdza: „Szpitale kliniczne od lat pięćdziesiątych stanowiły integralną część uczelni medycznych. Poprzez ścisłe ich współdziałanie z uczelniami wytworzony został wspólny majątek, a także wypracowano wysokie standardy dydaktyczne i terapeutyczne, odpowiadające standardom europejskim. Całkowite oderwanie szpitali klinicznych od uczelni medycznych uniemożliwi tym uczelniom wypełnianie statutowych obowiązków, tj. kształcenie przed- i podyplomowe oraz prowadzenie badań naukowych mających bezpośredni wpływ na umiejętności przyszłych lekarzy. Pozbawienie więc uczelni medycznych ich podstawowego zaplecza, jakim są szpitale kliniczne, będzie miało negatywny wpływ zarówno na proces kształcenia jak i rozwój nauk medycznych w Polsce, co musi budzić ogromny niepokój. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego występuje więc o przywrócenie stanu istniejącego przed nowelizacją ustawy o zakładach opieki zdrowotnej i pozostawienie szpitali klinicznych w strukturach akademii medycznych (Collegium Medicum UJ)”.

WAKACJE

W związku z przerwą wakacyjną następne posiedzenie plenarne Rady Głównej odbędzie się dopiero w październiku. Znacznie krótsza przerwa będzie udziałem członków Prezydium, którzy zgodnie z planem mają spotkać się na posiedzeniach przewidzianych w końcu lipca i września.

*Dla „Pryzmatu” opracował
prof. Andrzej Hałas*

Nowo mianowani profesorowie z Politechniki Wrocławskiej

PROF. DR HAB. INŻ. WITOLD SŁÓWKO

Prof. Witold Słowko urodził się dnia 11 maja 1940 r. w Dąbrowie Górniczej.

W 1964 r. uzyskał magisterium na Wydziale Łączności PWr. Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała mu w 1973 r. Rada Naukowa Instytutu Technologii Elektronowej PWr na podstawie rozprawy pt.: „Zagadnienie kompensacji aberracji sferycznej w mikroobrabiarkach elektronowiążkowych przy użyciu zwierciadła elektronowego”. Stopień doktora habilitowanego nadała mu w 1983 r. Rada Wydziału Elektroniki PWr za dorobek naukowy i rozprawę habilitacyjną „Wytwarzanie mikrowiązki elektronowej” (praca wyróżniona Nagrodą Ministra NSzWiT, indywidualną III-go stopnia).

Prof. W. Słowko jest od 35 lat pracownikiem naukowo-dydaktycznym PWr. Po stażu asystenckim (1964–1965) w Katedrze Elektroniki PWr zajmował w Instytucie Technologii Elektronowej PWr, kolejno stanowiska: asystenta (1965–1967), starszego asystenta (1967–1973), adiunkta (1973–1984), docenta (1984–1991). Od 1991 r. pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Technologii Elektronowej PWr (obecnie Instytucie Techniki Mikrosystemów PWr), gdzie pełni funkcję kierownika Zakładu Urządzeń Elektronooptycznych.

Opublikowany dorobek naukowy prof. W. Słowki obejmuje 82 pozycje, w tym 30 publikacji indywidualnych, monografię, skrypt i dwie współautorskie książki wydane przez WNT. Jest również autorem ośmiu opatentowanych wynalazków.

Przedmiotem specjalizacji naukowej prof. W. Słowki są podstawy elektroniki, w tym optyka cząstek naładowanych i jej zastosowania, szczególnie w odniesieniu do urządzeń elektronooptycznych. Początkowo zajmował się problematyką wytwarzania wiązek elektronów o dużej gęstości mocy i małej perweancji, oraz ich aplikacjami w termicznych procesach technologicznych. Wyniki tych badań wykorzystano przy konstruowaniu mikroobrabiarki elektronowiążkowej. Przedsięwzięcie to wyróżniono w 1972 r. Nagrodą Ministra NSzWiT (zespołową, III stopnia). Wyniki badań związanych z wspomnianym tematem zostały zebrane w książce „Mikroobróbka wiązką elektronową”, WNT 1972 (opracowanej wraz z H. Szy-

mańskim i K. Friedlem).

Prof. W. Słowko prowadził też badania nad procesami jonizacji i transportu ładunków w gazach rozrzedzonych. Z kolei badania wpływu warstw monomolekularnych na własności emisyjne termokatod doprowadziły do opracowania emisyjnej metody pomiaru gęstości strumienia par, opatentowanej i opublikowanej w *Vacuum* (1984, 1987).

Zasadniczy nurt badań prof. Słowki to zagadnienia optyki elektronowej, zwłaszcza problemy ograniczeń zdolności rozdzielczej urządzeń elektronowiążkowych, wynikających z własności wyrzutni elektronowych, błędów sterowania wiązką i błędów odwzorowania układu elektronooptycznego. Wyniki tych prac są publikowane w licznych czasopismach o zasięgu światowym, jak np. *Journal of Vacuum Science and Technology*. Prace prof. Słowki doprowadziły do opracowania (w połowie lat siedemdziesiątych) oryginalnej konstrukcji skaningowego mikroskopu elektronowego – złożonego urządzenia, którego pierwszy komercyjny egzemplarz ukazał się na rynku światowym kilka lat wcześniej. Podsumowanie tego etapu działalności stanowi monografia „Wytwarzanie mikrowiązki elektronowej” (indywidualna Nagroda Ministra NSzWiT III-go stopnia z tytułu osiągnięć naukowych).

W latach osiemdziesiątych opracowano dwa prototypy elektronowych mikroskopów skaningowych MR1 i MR11, z których pierwszy wdrożono do produkcji w Zakładach Aparatury Próżniowej w Bolesławcu. Także to przedsięwzięcie zostało wyróżnione Nagrodą Ministra NSzWiT z tytułu osiągnięć naukowych (II-go stopnia zespołową, w 1986r.). Wynikiem tego etapu działalności naukowej są: wyspecjalizowany mikroskop skaningowy do inspekcji i diagnostyki układów scalonych wykonany w latach 1990/91 na zamówienie zakładów ELWRO we Wrocławiu, a także współautorska książka „Urządzenia elektronowiążkowe” (WNT, Warszawa 1990) opracowana przy współudziale H. Szymańskiego i K. Friedla.

Prof. W. Słowko jest aktualnie zaangażowany w badania związane z zagadnieniami generacji, detekcji i przetwarzania sygnałów w skaningowym mikroskopie elektronowym. Zmierzają one do ilościowego określenia sygnału z badanej powierzchni i do separacji różnych informacji o powierzchni obiektu. Prace te są finansowane przez KBN jako granty indywidualne (obecnie kolejny, czwarty grant jest we wstępnej fazie realizacji). Są to prace o istotnym znaczeniu dla mikroelektroniki, mikromechaniki i tribologii, otwierają bowiem nowe możliwości zastosowania skaningowego mikroskopu elektronowego jako narzędzia do pomiarów mikrotopografii powierzchni w zakresie nanometrowym.

Prof. W. Słowko ma znaczne zasługi w dziedzinie organizacji dydaktyki na Wydziale Elektroniki. Pełnił m.in. funkcję kierownika Zespołu Dydaktycznego „Podstawy Elektroniki”, a następnie przewodniczącego Komisji Programowej ITE. W latach 1985–1990 był przewodniczącym Komisji Programowej Rady Wydziału Elektroniki dla kierunku *elektronika*. Pełni również funkcję redaktora naukowego ITE PWr. Jest członkiem, a od 1996 r. przewodniczącym Rady Wydawniczej PWr.

Prof. W. Słowko od 1994 r. pełni funkcję sekretarza Wydziału VI (Nauk Technicznych) WTN.

Jest trzykrotnym laureatem Nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i szesnastokrotnym Nagrody Rektora Politechniki Wrocławskiej. Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Żona prof. Słowki jest nauczycielką fortepianu w liceum muzycznym. Ich starszy syn Piotr kończy studia na Wydz. Prawa UWr, a młodszy – Krzysztof jest studentem I r. Wydz. Architektury PWr. □

KBN KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH

Informacje

16 czerwca 1999 roku odbyło się posiedzenie **Komitetu Badań Naukowych**. Obradom przewodniczył prof. Andrzej Wiszniewski.

- Komitet postanowił zwiększyć środki przyznane prezesowi Państwowej Agencji Atomistyki o 14 000 zł z przeznaczeniem na dofinansowanie organizacji międzynarodowego seminarium „Energetyka Jądrowa dla Polski – EJP '99”.

- Ze środków na finansowanie projektów badawczych w XVII konkursie w kwocie 38 302 538 zł przeznaczono:

1. na finansowanie projektów badawczych osób rozpoczynających pracę naukową oraz zgłoszonych przez promotorów prac doktorskich – 4 350 560 zł,

2. dla Komisji Badań Podstawowych – 17 073 943 zł,

3. dla Komisji Badań Stosowanych – 16 878 035 zł.

- Komitet rozdysonował środki finansowe na dofinansowanie w 1999 roku:

1. zakupu licencji krajowych na oprogramowanie komputerowe w łącznej kwocie 4 200 000 zł,

2. rozbudowy i udostępnienia baz danych o charakterze regionalnym i ogólnokrajowym w sieciach komputerowych w wysokości 125 000 zł.

- Komitet przydzielił komisjom środki finansowe na 1999 rok. Na dofinansowanie inwestycji budowlanych i aparaturowych służących potrzebom badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych przeznaczono:

1. dla KBP – 76 319 277 zł na inwestycje budowlane i 64 058 300 zł na inwestycje aparaturowe,

2. dla KBS – 64 629 723 zł na inwestycje budowlane i 60 941 700 zł na inwestycje aparaturowe.

Natomiast na działalność statutową jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych przyznano:

1. dla KBP – 646 513 800 zł,

2. dla KBS – 519 593 168 zł.

Z funduszu na działalność statutową nie rozdysonowano 93 050 458 zł.

- Komitet postanowił ponownie ogłosić konkurs na realizację projektu celowego zamawianego PCZ-02-17 „Program rozwoju obszarów wiejskich Małopolski w perspektywie integracji Polski z Unią Europejską”.

- Ustanowiono projekt badawczy zamawiany PBZ KBN 10/T12/98 „Człowiek i środowisko wobec restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego”.

- Komitet ustanowił projekt badawczy zamawiany „Materiałowe i technologiczne aspekty w energetyce konwencjonalnej”.

- Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej przedstawił stan przygotowań Polski do 5. Programu Ramowego Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej. 20 maja br. Rada Ministrów Unii Europejskiej zatwierdziła projekt decyzji Rady Stowarzyszenia RP-UE przyjmującej zasady i warunki Uczestnictwa Polski we wspólnotowych programach ba-

dań 5. PR (1998–2002) oraz projekt Wspólnej Deklaracji przewidującej otwarcie dla jednostek badawczych z krajów członkowskich UE polskich programów badawczych w dziedzinach objętych programem. Decyzja przypuszczalnie zapadnie w lipcu br. i wejdzie w życie po 30 dniach. Z przystąpieniem do 5. PR wiąże się możliwość uzyskania członkostwa w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Popierania Współpracy z Naukowcami ze Wspólnoty Niepodległych Państw (INTAS). Celem tej organizacji jest utrzymanie naukowego potencjału 12 byłych republik radzieckich przez realizację wspólnych projektów badawczych i tworzenie sieci we wszystkich dziedzinach nauki, organizowanie konferencji, warsztatów i seminariów naukowych, wspieranie infrastruktury badawczej, rozpowszechnianie i wykorzystywanie wyników badań. INTAS zostało utworzone w 1993 roku przez Wspólnotę Europejską, a jego istnienie przewidziano do końca 2002 roku, to jest do zakończenia 5. PR.

- Komitet przesunął w budżecie nauki kwotę 160.000 zł z rozdziału *inne wydatki – projekty badawcze* do rozdziału *inne wydatki – działalność ogólnotechniczna i wspomagająca badania*.

- Przekazano członkom Komitetu znowelizowaną ustawę o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych. Projekt zostanie przekazany do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie WWW KBN (<http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/docs/projekt/index.html>) oraz opublikowanie w Biuletynie KBN „Sprawy Nauki”.

W dniach 23 i 24 czerwca odbyły się posiedzenia **Komisji Badań Stosowanych i Podstawowych**. Minister Małgorzata Kozłowska omówiła wykonanie budżetu do końca maja br. Przedstawiła zagrożenia dotyczące właściwego wydatkowania zaplanowanych środków oraz poinformowała, że dotychczas rozdysonowano 86,7 % środków budżetowych.

- Komisje zaakceptowały zmiany w uchwale w sprawie podziału środków finansowych na wymianę osobową w 1999 roku w ramach finansowania współpracy naukowej i naukowo-technicznej z zagranicą wynikającej z umów międzynarodowych. Skreślono dwie pozycje na łączną kwotę 45 000 zł.

- Przedstawiono projekt dokumentu regulującego tryb rozpatrywania wniosków o dofinansowanie prac prowadzonych w ramach międzynarodowych projektów badawczych ze środków przeznaczonych na specjalne programy lub urządzenia badawcze (SPUB-M). Dotyczy to projektów będących częściami wielostronnych programów międzynarodowych m.in. COST, EUREKA, CERN, Program dla Pokoju NATO. Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej przedstawił projekt uchwały w sprawie dofinansowania prac w ramach SPUB-M na łączną kwotę 9 299 928 zł. Obie komisje zaakceptowały wnioski o dofinansowanie prac w ramach projektów badawczych Unii Europejskiej i Międzynarodowych Sieci Naukowych (29 wniosków na 2 216 216 zł), programu COST (30 wniosków na 3 974 830 zł) i EUREKA (3 wnioski na 510 000 zł).

- Komisja Badań Stosowanych przyznała dotacje na badania własne Wyższych Szkół Morskich (WSM w Gdyni – 238 800 zł i WSM w Szczecinie – 159 200 zł).

- Obie Komisje zapoznały się z odwołaniami jednostek od decyzji Przewodniczącego KBN o przyznaniu dotacji podmiotowej na rok bieżący. Komisje rozpatrzą odwołania w trakcie wrześniowych posiedzeń.

- Sekretarz KBN min. Jan Frąckowiak przedstawił projekt wytycznych dla zespołów komisji Komitetu dotyczących zasad oceny, kategoryzacji oraz ustalenia dotacji na działalność statutową jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych w roku 1999 i latach następujących.

- Znowelizowano uchwałę komisji z 7 i 8 kwietnia br. w sprawie podziału środków finansowych na wyposażenie komputerów dużej mocy obliczeniowej (KDM) w sprzęt komputerowy w 1999 roku.

- Min. Jan Frąckowiak przedstawił projekt zmiany ustawy o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych oraz projekt uchwały KBN w sprawie podziału komisji Komitetu na zespoły oraz dziedzin i dyscyplin nauki należących do właściwości poszczególnych zespołów w czwartej kadencji Komitetu. Członkowie Komisji Badań Podstawowych w dyskusji opowiedzieli się za zmniejszeniem liczby zespołów wchodzących w skład Komisji Badań Stosowanych do pięciu oraz podziałem Zespołu Nauk Humanistycznych (H-01) na dwa zespoły. KBP omówiła zmodyfikowany formularz recenzji badawczych w XVII konkursie, który stosować będą zespoły P-03, P-04 i P-05.

KBN podkreśla, że:

- **Badacze z krajów stowarzyszonych z UE mogą uczestniczyć w 5. PR od samego początku**

W związku z powtarzającymi się przypadkami zgłaszania przez partnerów z krajów członkowskich Unii Europejskiej wątpliwości dotyczących uczestnictwa polskich naukowców w programach 5. PR – Komitet Badań Naukowych zamieszcza dwa dokumenty prezentujące stanowisko Komisji Europejskiej w sprawie udziału w 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej i Programie Ramowym Euroatomu instytucji z krajów stowarzyszonych z UE.

Na stronie <http://www.kbn.gov.pl/VPR/info01.html> można znaleźć korespondencję w tej sprawie między min. J.K. Frąckowiakiem i panem Rudolfem W. Meijerem z Komisji Europejskiej.

- **Wszystkie polskie instytucje mogą uczestniczyć w 5. PR**

W związku z dokonaniem przez Radę Unii Europejskiej poprawek w projekcie Decyzji Rady Stowarzyszenia UE – RP przyjmującej zasady i warunki uczestnictwa Polski w 5. PR, Komitet Badań Naukowych zwrócił się do Komisji Europejskiej, za pośrednictwem Komitetu Integracji Europejskiej, o wyjaśnienie wątpliwości, które powstały wskutek usunięcia wyrazów *inter alia* w zdaniu Załącznika I określającym, jak należy rozumieć określenie „research entities” („jednostki badawcze”). Z treści listu podpisanego przez pana Hendrika Tenta, wicedyrektora Dyrekcji Generalnej XII Komisji Europejskiej wynika, że możliwość udziału w 5. PR mają nie tylko szkoły wyższe, instytucje badawcze i przedsiębiorstwa przemysłowe i osoby fizyczne wymienione w Załączniku I, ale również instytucje o innym statusie, np. fundacje.

Szczegóły można znaleźć pod adresem:

<http://www.kbn.gov.pl/VPR/info02.html#01>

Konferencja Prorektorów ds. Kształcenia Wyższych Uczelni Technicznych

W dniach 19–20 kwietnia 1999 r. na Politechnice Gdańskiej odbyła się Konferencja Prorektorów ds. Kształcenia Wyższych Uczelni Technicznych. Wzięło w niej udział 24 prorektorów wyższych uczelni technicznych, przedstawiciel MEN-u, zaproszeni goście, przedstawiciele Politechniki Gdańskiej i Samorządu Studentów. Obrady prowadzili: prof. dr Stanisław Bolkowski (PW), prof. dr hab. inż. Antoni Iskra (PP), dr hab. inż. Andrzej Jopkiewicz, prof. nadzw. (PŁ), dr hab. inż. Alicja Konczakowska, prof. nadzw. (PG).

Podsumowano prace związane z wprowadzeniem systemu punktowego na wyższe uczelnie techniczne. Prace te wynikają z podpisanego „Porozumienia o zasadach systemu punktowego w elastycznym systemie studiów trzystopniowych”. Uczelnie przewidują wprowadzenie systemu punktowego od przyszłego roku akademickiego lub następnego, po szczegółowym opracowaniu zasad tego systemu. Obrady stanowiły dobre forum do wymiany doświadczeń w tym zakresie.

Uczestnicy Konferencji wysłuchali następujących referatów:

- *Zapewnienie jakości kształcenia na PW – warunki wstępne i rozpoczęte działania systemowe* – prof. dr hab. inż. Bohdan Macukow, Politechnika Warszawska,

- *Akredytacja w szkolnictwie wyższym w Polsce: doświadczenia i propozycje* – dr Ewa Chmielecka,

- *Akredytacja kierunków* – dr hab. inż. Alicja Konczakowska, prof. nadzw. PG, Politechnika Gdańska,

- *Systemy akredytacji Stowarzyszenia Edukacji Menedżerskiej FORUM* – dr hab. Wojciech Rybowski, prof. zw. dr hab. Piotr Jędrzejewicz, Gdańska Fundacja Kształcenia Menedżerów.

Mgr Tadeusz Popłonkowski – wicedyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Ministerstwie Edukacji Narodowej przedstawił uczestnikom obrad założenia ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” oraz odpowiadał na pytania dotyczące głównie projektu ustawy.

Oprócz zagadnień dotyczących oceny jakości kształcenia, akredytacji i zagadnień dotyczących wprowadzenia systemu punktowego przedyskutowano również problemy związane z bieżącą rekrutacją na studia, komputeryzacją dziekanatów, opieką zdrowotną studentów i kredytami dla studentów.

Konferencja przygotowała trzy stanowiska:

1. **Stanowisko Konferencji Prorektorów ds. Kształcenia w sprawie wdrażania systemu punktowego**

W związku z ratyfikowaniem przez senaty wszystkich uczelni technicznych porozumienia Rektorów KRPUT dotyczącego wprowadzenia systemu punktowego w elastycznym systemie studiów prorektorzy ds. kształcenia widzą potrzebę podjęcia kompleksowych i skoordynowanych działań związanych z opracowaniem systemu komputerowego zarządzania dydaktyką.

Ponieważ uczelnie nie są w stanie samodzielnie pokryć kosztów takich działań, tzn. zakupu sprzętu komputerowego, zakupu niezbędnego sieciowego oprogramowania, opracowania programów, powołania jednostek niezbędnych do utrzymania i modernizacji na poszczególnych uczelniach, istnieje konieczność finansowego wsparcia tych działań przez MEN w formie dotacji celowej.

2. **Stanowisko Konferencji Prorektorów ds. Kształcenia w sprawie podjęcia działań dotyczących akredytacji środowiskowej**

Prorektorzy ds. kształcenia widzą potrzebę jak najszybszego podjęcia prac związanych z wprowadzeniem systemu akredytacji środowiskowej ze szczególnym uwzględnieniem wewnętrznej oceny jakości. W tym celu wnioskujemy o powołanie pod patronatem KRPUT komisji akredytacyjnej uczelni technicznych. Podstawowym zadaniem ww. komisji powinno być opracowanie zasad i kryteriów oceny wewnętrznej poszczególnych kierunków kształcenia, które będą mechanizmem zapewnienia jakości kształcenia.

3. **Stanowisko Konferencji Prorektorów ds. Kształcenia w sprawie dostosowania wzoru indeksu do wprowadzenia systemu punktowego**

Prorektorzy ds. kształcenia zwracają się do Ministerstwa Edukacji Narodowej o rozpatrzenie możliwości dostosowania wzoru indeksu do wymagań i specyfikacji systemu punktowego w elastycznym systemie studiów. □

KRPUT w Szczecinie

Gospodarzami Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, która odbyła się w dniach 17-19 czerwca były Politechnika Szczecińska i Wyższa Szkoła Morska, a głównym miejscem obrad – prom do Ystad.

• Ostatnie w mijającej kadencji posiedzenie miało w programie dyskusję nad projektem „Prawa o szkolnictwie wyższym”. Obecny na obradach min. Mirosław Handke wygłosił referat wprowadzający do dyskusji. Uznano, że racją stanu polskiego szkolnictwa publicznego jest poparcie istniejącego projektu przedstawionego przez MEN. W trybie pilnym trzeba pracować nad jego doskonaleniem. Są dwa główne powody, by dążyć do szybkiej finalizacji tych prac. Po pierwsze projekt MEN uważany jest za znacznie lepszy od projektu przedstawionego przez szkoły niepubliczne i projektu KSN. Po drugie szkolnictwu wyższemu grozi pułapka finansowa: procedura uzgadniania stanu prawnego obecnej ustawy o szkolnictwie wyższym z nową Konstytucją przy braku całościowego prawa o szkolnictwie wyższym może spowodować poważne kłopoty finansowe uczelni, gdy pobieranie opłat za kształcenie, zwłaszcza za studia zaoczne i wieczorowe, okaże się prawnie niedopuszczalne.

Rektorzy uczelni technicznych zawarli zarzuty do obecnej wersji ustawy w 6 punktach. Do 30 czerwca senaty uczelni miały czas do zgłaszania swoich stanowisk. Mogły je Formułować także organizacje i prywatne osoby.

Posiedzenie KRPUT było zarazem pożegnaniem z rektorami, którzy kończyli swą 3- lub 6-letnią działalność w ramach Konferencji Rektorów. Wzniesiono więc kilka toastów, a minister rozdał dyplomy „w uznaniu zasług”.

Wg oceny min. Handkego uczelnie techniczne należą do placówek lepiej od innych umiejących sobie radzić w ulegającym gwałtownym przemianom kraju: znajdują drogę reform i rozwoju.

• Obecna na spotkaniu Małgorzata Kozłowska, podsekretarz stanu w KBN, przedstawiła projekt znowelizowanej *Ustawy o KBN*. Poinformowała też o zakresie stosowania *Ustawy o finansach* w odniesieniu do szkół wyższych.

• Wybrano nowego przewodniczącego KRPUT – prof. R. Tadeu-

Nowi przewodniczący KRPUT podczas wypadu do Ystad

siewicz z AGH i wiceprzewodniczącego – prof. Andrzeja Mula-ka.

Wizytę na Politechnice Szczecińskiej prof. A. Mulak wykorzystał do zapoznania się z jej działalnością dydaktyczną. Tamtejszą specyfiką jest rozwinięte życie kulturalne: uczelnia ma własny chór, prowadzi studium kultury muzycznej, a zajęcia muzyczne mogą być wybierane przez studentów jako przedmiot uzupełniający.

Być może PWR również stworzy studentom taką szansę. □

Szczecin, dnia 19.06.1999 r.

Stanowisko

Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

w sprawie projektu ustawy
pn. „Prawo o szkolnictwie wyższym”
zgłoszonego przez MEN

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, nawiązując do uchwały Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich z dnia 6 czerwca 1999 roku, podkreśla konieczność pilnego wprowadzenia nowych uregulowań dotyczących szkolnictwa wyższego. KRPUT uznaje projekt ustawy pn. *Prawo o szkolnictwie wyższym* z dnia 20 maja 1999 roku przedstawiony przez Ministerstwo Edukacji Narodowej za właściwą podstawę do dalszych prac.

Przed nadaniem biegu pracom legislacyjnym w projekcie powinny być jednak wprowadzone przez Ministra istotne zmiany wynikające z dyskusji prowadzonej w środowisku akademickim.

Zdaniem KRPUT dotyczy to przede wszystkim następujących problemów:

- roli statutu jako źródła prawa oraz ustroju publicznej szkoły wyższej, a w tym zasad autonomii, kompetencji organów uczelni, związków uczelni, zasad sprawowania nadzoru i pozycji dyrektora administracyjnego;

- zasad finansowania i gospodarki uczelni gwarantującej publicznym szkołom wyższym jako samodzielnie gospodarującym publicznym osobom prawnym finansowanym przez budżet państwa zwiększenia możliwości pozyskiwania środków ze źródeł pozabudżetowych, a zwłaszcza z opłat za studia;

- objęcia zasadą autonomii polityki kadrowej, systemu wyznaczania zadań oraz wynagradzania w publicznym szkolnictwie wyższym;

- przyjęcia wynikających z Konstytucji RP nowych uregulowań dotyczących pomocy socjalnej dla studentów w taki sposób, aby w możliwie niewielkim stopniu wpływało to na aktualnie działający system pomocy materialnej w uczelniach publicznych;

- odstąpienia od wywołujących kontrowersje propozycji dotyczących modelu kariery naukowej oraz wymagań związanych z zatrudnianiem na stanowisku profesora nadzwyczajnego, z zapewnieniem możliwości zatrudnienia na tym stanowisku wybitnych specjalistów legitymujących się konkretnymi osiągnięciami w praktyce zawodowej w wybranych obszarach;

- rozwinięcia w projekcie regulacji dotyczących studiów, a w tym studiów doktoranckich i statusu doktoranta.

KRPUT postanawia wraz z niniejszą uchwałą przekazać rektorom – członkom konferencji opracowany przez rektorów uczelni technicznych zbiór zgłoszonych przez nich uwag do projektu nowej ustawy, do wykorzystania w pracach Senatów poszczególnych uczelni.

prof.dr hab. Jerzy Woźnicki

Spotkanie dyrektorów administracyjnych

W dniach 17-19 czerwca Politechnika gościła dyrektorów administracyjnych polskich uczelni technicznych, którzy przybyli tu na robocze spotkanie.

Konferencje takie odbywają się raz lub dwa w roku i służą wypracowaniu poglądów i metod działania w dziedzinie, której specyfikę nie zawsze się dostrzega. Uczelnia nie jest bowiem typowym zakładem pracy – choć np. PWr to największy pracodawca w regionie. Finansowanie budżetowe narzuca szczególne procedury inwestycyjne. Zakres stosowania ustawy o finansach publicznych w odniesieniu do szkół wyższych jest przedmiotem debat. Posiadane przez uczelnię urzędnicy stawiają nietypowe i różnorodne wymagania pod względem bhp. A poza tym nigdy nie wiadomo, co wymyślą studenci. Funkcja dyrektora administracyjnego wymaga więc dużej odporności i energii. Toteż z pewną ciekawością odnotowaliśmy, że dyrektorem administracyjnym Politechniki Gdańskiej jest kobieta – pani inż. Ewa Mazur. Do niedawna w tych spotkaniach uczestniczyła też pani mgr Jolanta Ewertowska, która jako dyrektor administracyjny WSM w Gdyni występowała w pięknym mundurze. (Widocznie jej kompetencje były szeroko cenione, bo obecnie jest dyrektorem generalnym przedsiębiorstwa REVAL.)

Program czerwcowych obrad, które toczyły się we Wrocławiu i w Karpaczu, oprócz nieformalnych dyskusji, zawierał liczne referaty. Na wstępie Prorektor dr Ludomir Jankowski przedstawił swoje doświadczenia z zakresu wdrażania programów emerytalnych. W dyskusji okazało się, że w tej dziedzinie podobne działania podjęła Politechnika Gdańska.

Dyrektor Zarządu Inwestycji Szkół Wyższych we Wrocławiu mgr M. Buczek omówił obecny stan regulacji prawnych w dziedzinie

inwestycji resortowych. Problem stanowią zmieniające się normy prawne, za którymi nie nadążają regulacje niższej rangi. Prelegent przedstawił też szczegółowe zagadnienia realizacji inwestycji w nowej rzeczywistości ekonomicznej i konsekwencje wprowadzenia przepisów o przetargach.

Wypowiedź dyr. Buczka została wzbogacona uwagami mgr M. Ostrowskiego, zastępcy dyrektora administracyjnego ds. technicznych. Poruszył on problem kosztów ponoszonych przez uczelnie na wstępnym etapie przygotowań do inwestycji, gdy nie ma jeszcze gwarancji jej realizacji. Uczelnie będą dążyły do zmiany zasad działania w tym zakresie.

Praktyczną realizację procesu inwestycyjnego pokazano gościom na przykładzie nowych lub odrestaurowanych obiektów PWr: Studium Języków Obcych, „starej kotłowni” i Instytutu Matematyki.

Dr Lesław Sieniawski, kierownik Działu Informatyzacji PWr omówił „Komputerowy problem roku 2000”. Fakt, że poważne firmy poświęciły znaczne środki na usunięcie potencjalnych zagrożeń, zmusza też do zastanowienia pracowników uczelni. Być może powstanie zespół, który podejmie działania zabezpieczające.

Tematyka dalszych obrad była bliższa problemom menadżerskich. Dr J. Kotowski w referacie „Strukturalne metody prowadzenia przedsięwzięć jako standard Unii Europejskiej” przedstawił możliwości proceduralnego opracowywania organizacyjnego przedsięwzięć o różnej skali. Oparł się przy tym na doświadczeniach uzyskanych w trakcie realizacji programu TEMPUS i związanego z nim szkolenia w firmie Brotherton w Glasgow. Natomiast pani dr J. Łucwicz (AE Wrocław) mówiła o kierowaniu zespołem ludzkim, zwiększaniu motywacji do pracy i o psychologicznych podstawach zarządzania. Zagadnienia te, zwłaszcza problemy rozwiązywania konfliktów, wywołały żywą dyskusję. Dyrektorzy przedstawiali własne doświadczenia, które pozwoliły na interesującą konfrontację teorii z praktyką.

Program spotkania zawierał też program turystyczny – niestety nieco zakłócony przez złą pogodę. Zamiast zdobywania szczytów górskich zdecydowano się na wycieczkę do Krzeszowa. □

Pod Pomnikiem

4 lipca minęła 58. rocznica pierwszej z szeregu egzekucji profesorów uczelni lwowskich i członków ich rodzin na Wzgórzach Wóleckich. Z tej okazji odbyła się pod Pomnikiem Martyrologii Profesorów Lwowskich uroczystość zorganizowana przez władze Politechniki i Towarzystwo Miłośników Lwowa.

Wartę przed pomnikiem zaciągnęli żołnierze Wojska Polskiego. Przybyły poczty sztandarowe żołnierzy II wojny światowej, harcerzy (zarówno ówczesnej jak dzisiejszej młodzieży) i reprezentacja Bractwa Kurkowego.

Prorektor PWr dr Ludomir Jankowski w swoim przemówieniu podkreślił tragiczny los inteligencji polskiej, która padła ofiarą czerwonego i brunatnego terroru. Okupanci mieli świadomość, że środowisko akademickie było ostoją patriotycznych i niepodległościowych tradycji.

Przedstawiciel TML Emil Teśluk przypomniał zebranych, że Pomnik Martyrologii Profesorów Lwowskich powstał z inicjatywy profesora Henryka Mierzeckiego, który doprowadził do powołania w 1954 roku Międzyuczelnianego Komitetu Uczczenia Pamięci Lwowskich Pracowników Nauki. Dziesięć lat później, 3 października 1964 roku były rektor Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie prof. Stanisław Kulczyński uroczystie odsłonił dzieło artysty rzeźbiarza Borysa Michałowskiego.

Na uroczystości obecni byli dwaj synowie zamordowanych profesorów lwowskich: prof. Tomasz Cieszyński (na zdj. u góry – z Prorektorem L. Jankowskim) i prof. Tadeusz Marciniak.

Prof. Tomasz Cieszyński przywołał własne wspomnienia sprzed lat. Szczególnie boleśnie odczuł, że obok jawnego okupanta pojawił się inny przeciwnik – nacjonalistyczne organizacje ukraińskie. Ludzie, którzy przez lata byli sąsiadami, teraz okazywali się wrogami. Bezpośrednim wykonawcą egzekucji na profesorach był ukraiński oddział formacji Nachtigall.

Egzekucja na profesorach była początkiem szerszych represji: w ciągu lipca 1941 roku Gestapo i OUN zamordowały we Lwowie 3000 Polaków i Żydów. Dlatego mówca podkreślał potrzebę rozliczenia przeszłości, zwłaszcza w imię budowania nowych kontaktów z narodem ukraińskim.

Wśród licznych delegacji składających kwiaty pod pomnikiem byli przedstawiciele innych uczelni wrocławskich: rektor Akademii Rolniczej prof. Tadeusz Szulc, prorektor Jerzy Krakowski z Uniwersytetu i prof. Andrzej Milewicz, prorektor Akademii Medycznej. □

Spotkania elektroników-technologów

Pracownicy Instytutu Techniki Mikrosystemów uczestniczą od kilku lat w seminariach z cyklu „International Spring Seminar on Electronics Technology”. Spotkania te wyrosły z potrzeby wymiany informacji i poszerzania kontaktów osobistych między pracownikami kilku uczelni środkowoeuropejskich zajmujących się technologiami elektronicznymi. I-25 już dwukrotnie, w latach 1993 i 1997 był organizatorem seminariów z tego cyklu.

Tegoroczne seminarium „Technology Drivers in Electronics” we Freitalu koło Drezna zgromadziło w dniach 18 do 20 maja 90 osób z 10 krajów. Organizatorem był Instytut Technologii Elektronicznej Politechniki Drezdeńskiej. Wygłoszono 43 referaty i zaprezentowano 40 plakatów. Co roku Komitet Naukowy nagradza najlepsze prezentacje ustne i posterowe. W tym roku nagrodą Best Paper Award wyróżniona została praca autorstwa dr Andrzeja Dziedzica i prof. Benedykta W. Licznerskiego z Instytutu Techniki Mikrosystemów Politechniki Wrocławskiej oraz dr hab. Andrzeja Kolka, prof. nzw. z Katedry Podstaw Elektroniki Politechniki Rzeszowskiej „Noise and Nonlinearity of Gas Sensors – Preliminary Results”. Zaprezentowano w niej wstępne wyniki pomiaru szumów niskoczęstotliwościowych i nieliniowości napięciowej kilku komercyjnych czujników stężenia gazu. Charakterystyki szumowe badano w funkcji częstotliwości, napięcia polaryzacji oraz temperatury warstwy gazoczułej. Stwierdzono istotne różnice poziomu szumów niskoczęstotliwościowych w zależności od technologii zastosowanej przez producenta. Stosunek sygnału użytecznego do szumu ogranicza rozdzielczość czujnika. W przypadku rezystancyjnych czujników gazu jest to problem mało dotąd zbadany. Autorzy zaprezentowali model fizyczny pozwalający opisać zjawisko szumów w tego typu elementach i zauważalną nieliniowość napięciową.

Wspomnianą pracę przedstawił dr Andrzej Dziedzic. Zgodnie z tradycją tych seminariów przywilejem, a równocześnie powinnością laureata jest ufundowanie nagrody rzeczowej dla osoby wyróżnionej na następnej konferencji.

Najważniejszym europejskim forum naukowym z zakresu mikroelektroniki hybrydowej i montażu są odbywające się w cyklu dwuletnim **European Microelectronics and Packaging Conferences**.

XII konferencja z tej serii odbyła się w Harrogate w Wlk. Brytanii od 7 do 9 czerwca 1999 r. Zgromadziła ona około 250 uczestników z 20 krajów. W czasie konferencji zaprezentowano 63 referaty ustne i 25 posterów. Komitety – Naukowy, Łącznikowy i Doradczy przyznały nagrody za najlepszy referat plenarny, najlepszą prezentację plakatową i najlepsze wystąpienie studenckie. W tej ostatniej kategorii I nagrodę przyznano ex equo mgr inż. Jarosławowi Kicie, studentowi I roku studiów doktoranckich w ITM PWr oraz Sonii Delmas-Bendhia z USA Tuluza (Francja). Jarosław Kita przedstawił pracę autorstwa J. Kity, A. Dziedzica, L.J. Golonki i G. Żuka – „Pulse Durability of Polymer, Cermet and LTCC Thick-Film Resistors”. Porównano w niej odporność impulsową rezystorów polimerowych, cermetowych i LTCC w warunkach narażenia na działanie serii impulsów „krótkich” (o czasie trwania rzędu 20 ms) i „długich” (impulsy 5 ms). Określono przy tym stabilność długoterminową rezystorów jedynie wypalonych (lub utwardzonych w przypadku struktur polimerowych) oraz dodatkowo korygowanych (doregulowywanych) wiązką laserową i / lub poddanych serii impulsów wysokonapięciowych. Należy podkreślić, że po raz pierwszy trzy różne typy rezystorów grubowarstwowych – polimerowe, cermetowe i LTCC przebadano stosując identyczne wartości narażeń elektrycznych. (BM)

JM Rektor PWr prof. Andrzej Mułak uczestniczył w uroczystościach jubileuszu 80-lecia Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie.

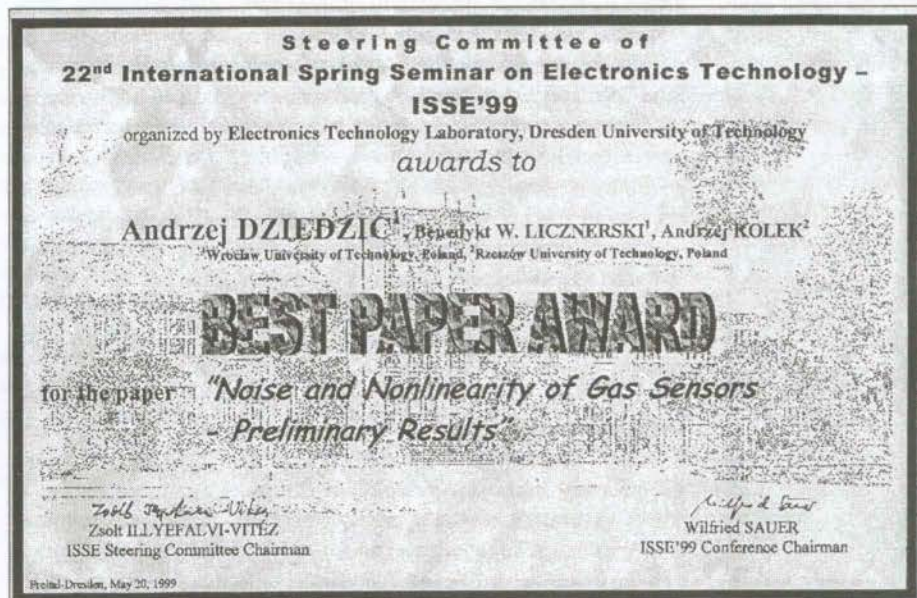
Otwarcia Akademii Górniczej, bo tak się pierwotnie nazywała, dokonał 20 października 1919 roku Marszałek Józef Piłsudski.

Na ręce władz uczelni napłynęły liczne życzenia, wśród których były także słowa skierowane przez Papieża: „Wyrażam równocześnie moje szczerze uznanie dla działalności dydaktycznej i naukowej Akademii, tak bardzo zasłużonej dla Polski i Miasta Krakowa. Na dalsze lata służby Narodowi z serca błogosławieństwo.” – napisał Jan Paweł II.

Obszerny program obchodów rozpoczynający się 24 czerwca zawierał sesje naukowe, uroczystości nadania doktoratów honoris causa, wystawy, pokazy, jubileuszowe poszczególnych wydziałów, przemarsz przez miasto... Nie zabrakło prezentacji orkiestr górniczych i hutniczych na Rynku Głównym. Odślonięto zrekonstruowaną figurę św. Barbary, patronki.

Doktorami h.c. uczelni zostali prof. Maciej W. Górski (PW, prezes Zarządu FNP) i prof. Adam M. Dziewoński z Uniwersytetu Harvarda.

Wśród gości byli min. M. Handke (oczywiście), min. T. Syryjczyk i sekretarz stanu Marek Siwiec i przewodniczący KRASP prof. A. Koj. □

Św. Barbara

Tydzień Integracji Europejskiej w Dreźnie i Cottbus

Na zaproszenie dwóch uczelni niemieckich TU Dresden i BTU Cottbus Politechnika Wroclawska wzięła udział w Tygodniu Integracji Europejskiej.

W Dreźnie reprezentowała Politechnikę mgr Jadwiga Dobrowolska-Dyrcz – odpowiedzialna za program SOCRATES/ERASMUS, a w Cottbus – mgr Krystyna Galińska – kierownik Działu Współpracy Międzynarodowej.

Międzynarodowy Dzień Edukacji w Dreźnie

Spotkanie w Dreźnie, które odbyło się w ramach organizowanego w całych Niemczech Tygodnia Europejskiego, nazwano „Międzynarodowym Dniem Edukacji”. Uniwersytet Techniczny w Dreźnie zaprosił do udziału w nim przedstawicieli 17 partnerskich uniwersytetów, z którymi współpracuje od wielu lat, a ostatnio – również w ramach różnych inicjatyw Unii Europejskiej. Należy dodać, że Politechnika Wroclawska była jedyną uczelnią z Polski, która została zaproszona do uczestnictwa w tej imprezie. A wzięły w niej udział m.in.: Helsinki University of Technology, Technical University of Denmark, Delft University of Technology, Université des Sciences et Technologies de Lille, Ecole des Mines D'Albi, Institut National des Sciences Appliquées de Lyon, Ecole Nationale Supérieure de Chimie de Rennes, Université de Valenciennes, Università degli Studi di Trento. Nasz udział w gronie kilkunastu tak znamienitych uniwersytetów europejskich należy traktować jako z jednej strony wyróżnienie, z drugiej zaś jako wyraz uznania dla naszej obecności i aktywności w zakresie współpracy międzynarodowej.

Spotkanie połączone z ekspozycją zostało zorganizowane w nowym okazałym budynku centrum konferencyjnego Hörsaalzentrum, gdzie każda z zaproszonych uczelni przez cały dzień miała możliwość prezentowania swoich działań na rzecz wymiany studentów w ramach jednoczącej się Europy.

Organizatorzy spotkania chcieliby zachęcić niemieckich studentów do studiowania za granicą. Właśnie temu służyć miało umożliwienie im bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami uczelni zagranicznych. Uniwersytet Drezdeński przykłada bowiem wielką wagę do wymiany studenckiej i dąży do tego, by 10% swoich studentów wysyłać co roku na studia zagraniczne. Równolegle więc toczyły się wykłady, spotkania i dyskusje dla studentów prowadzo-

od lewej stoją: kierownik Działu Współpracy z Zagranicą w BTU Cottbus – Regina Sonntag-Krupp, M.A., rektor BTU Cottbus – prof. Ernst Sigmund, kanclerz – dr Ulrike Gutheil, kierownik Działu Współpracy Międzynarodowej PWR – mgr Krystyna Galińska

Mgr Jadwiga Dobrowolska-Dyrcz – DWM PWR.

ne przez przedstawicieli różnych organizacji i instytucji z kilku krajów Europy (m.in. British Council) na temat warunków studiowania w Finlandii, Wielkiej Brytanii czy Francji.

Trzeba przyznać, że ekspozycja Politechniki Wroclawskiej opatrzona dużymi pięknymi plakatami naszego miasta oraz programu SOCRATES/ERASMUS cieszyła się dużym zainteresowaniem zwiedzających. Odwiedziło ją wielu pracowników akademickich drezdeńskiego Uniwersytetu Technicznego, którzy z wielką sympatią wypowiadali się na temat dotychczasowej wieloletniej współpracy z naszą uczelnią. Spotkanie to stworzyło jednocześnie dodatkową możliwość kontaktu i rozmowy z innymi partnerami, z którymi obecnie Politechnika Wroclawska rozwija współpracę w ramach programu Unii Europejskiej SOCRATES/ERASMUS (np. Delft University of Technology, Technical University of Denmark).

Już wiadomo, że w nadchodzącym roku akademickim w ramach programu SOCRATES/ERASMUS na Wydziale Architektury PWR będzie studiowała studentka z Technische Universität Dresden. Na studia do Drezna natomiast wyjedzie od nas 4 studentów: z Wydziału Architektury, Budownictwa i Ochrony Środowiska.

Uczelnie partnerskie w Cottbus

Z inicjatywy Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Spraw Federalnych i Europejskich BTU

Cottbus zorganizował 5 maja b.r. Dzień Europejski pod nazwą: „Uczelnie partnerskie z krajów – kandydatów do Unii Europejskiej – przedstawiają się”. W prezentacji uczestniczyło 6 polskich uczelni i jedna czeska: TU Praga, Politechnika Wroclawska, Akademia Rolnicza we Wroclawiu, Politechnika Zielonogórska, Politechnika Poznańska, Politechnika Gdańska oraz Uniwersytet Łódzki.

Dzień Europejski w BTU Cottbus otworzył Rektor prof. Ernst Sigmund, który w swoim powitalnym przemówieniu podkreślił, iż w centrum uwagi kierownictwa uczelni jest m.in. współpraca z uczelniami Europy Środkowo-Wschodniej, a także zwiększenie wymiany studenckiej. Zaznaczył, iż program SOCRATES oferuje studentom z BTU w roku akademickim 1999/2000 28 miejsc na uczelniach Polski i Czech. Spotkanie uczelni partnerskich zorganizowano, aby zwiększyć zainteresowanie tą ofertą.

Każda z zaproszonych uczelni miała do dyspozycji stoisko, na którym prezentowane były materiały informacyjne o uczelni, udzielano też informacji dotyczących warunków studiowania.

Stoisko Politechniki Wroclawskiej prezentowało się okazale, bowiem materiały o Uczelni zostały wzbogacone o plakaty z Biura Promocji Wroclawia. Nasze stoisko wspierali studenci z Wydziału Architektury studiujący aktualnie w Cottbus.

Osoby zainteresowane pytały szczegółowo o studia na Politechnice Wroclawskiej, a nawet o naukę języka polskiego. Wśród nich byli też pracownicy naukowo-dydaktyczni, którzy interesowali się

Mgr Krystyna Galińska – kierownik DWM, Małgorzata Igras – studentka z Wydziału Architektury PWr.

możliwościami współpracy naukowej. Należy dodać, iż w roku 1994 Politechnika Wrocławska i BTU Cottbus podpisały umowę o współpracy. Jest to właściwie kontynuacja współpracy z dawną Wyższą Szkołą Budowlaną, która po przełomie politycznym w roku 1989

przekształciła się w BTU Cottbus.

Celem Dnia Europejskiego była prezentacja uczelni z krajów Europy Środkowo-Wschodniej, ich działalności naukowej i dydaktycznej, oferty studiów i warunków socjalno-bytowych dla studentów. Miała ona zachęcić studentów niemieckich do odbywania studiów na uczelniach partnerskich w ramach programu SOCRATES-ERASMUS, gdyż wiedza studentów na temat możliwości studiowania na tych uczelniach jest wciąż niewielka. Polska pozostaje nadal krajem „egzotycznym” dla wielu studentów z Europy Zachodniej, ale ci, którzy przyjechali, są bardzo zadowoleni ze studiów w naszym kraju.

Jak wiadomo, warunkiem wymiany studentów w ramach programu SOCRATES jest ekwiwalentna liczba studentów wyjeżdżających i przyjeżdżających. Przykładowo można podać, iż w BTU Cottbus studiuje ok. 3500 studentów; grupa obcokrajowców liczy ok. 324, z tego 62 Polaków a w roku akademickim 1998/99 w ramach programu SOCRATES studiowało tu 22 studentów z Polski. Studenci Politechniki Wrocławskiej, zwłaszcza z Wydziału Architektury, upodobali sobie tę uczelnię. Szesnastu studentów w mijającym roku akademickim wybrało studia w BTU Cottbus. Nie dziwi ten fakt, bowiem mają tu dobre warunki studiów, np. świetnie wyposażone atelier, dostępne przez 24 godziny na dobę. Studenci oceniają, że są tu otaczani przychylną i miłą atmosferą, zarówno ze strony kadry nauczającej jak i administracji.

O tym, jak małe jest jeszcze zainteresowanie studiami w Polsce, świadczy przykład z naszej uczelni, na którą w minionym roku przyjechało dwóch studentów z BTU Cottbus, by studiować w ramach SOCRATESA. „Nie wiedziałem, że tak blisko jest tak wspaniały kraj, o tak bogatej kulturze. Cieszę się, że przyjechałem na studia do Wrocławia” – to jedna z opinii o pobycie we Wrocławiu i innych miastach polskich.

Ta forma prezentacji na pewno umożliwiła studentom niemieckim bliższy kontakt i poznanie uczelni z kraju, który jako kandydat do Unii Europejskiej nie powinien być już uważany za odległy i obcy.

Czy cel zamierzony przez organizatorów Dnia Europejskiego został osiągnięty, pokaże liczba studentów, którzy przybędą na studia na Politechnice Wrocławskiej bądź innych uczelniach polskich.

Krystyna Galińska,
Jadwiga Dobrowolska-Dyrcz

DZIAŁ WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ INFORMUJE

W lipcowym numerze „Biuletynu Informacyjnego” Działu Współpracy Międzynarodowej można znaleźć ofertę Towarzystwa Lotniczego BOEING, które proponuje 2 trzymiesięczne stypendia dla naukowców w Polsce. Mogą oni przeprowadzić badania w swojej dziedzinie zainteresowań na wybranej przez siebie, ale zaakceptowanej przez Towarzystwo BOEING, uczelni amerykańskiej. Kandydaci powinni złożyć następujące dokumenty: życiorys, listę publikacji, opis zainteresowań badawczych i list rekomendacyjny od dyrektora instytutu. Ostateczny termin składania podań mija 30.07.1999 r. Bliższe informacje na temat stypendium można uzyskać w Dziale Współpracy z Zagranicą (Elżbieta Mazurek, A-1, pok. 146, tel. 28-46).

Delft University of Technology (Holandia) oferuje dwuletnie studia magisterskie w języku angielskim dla studentów, którzy w 1999 r. ukończyli co najmniej 3 lata studiów. *M.Sc. International Programme (2000–2002)* obejmuje m.in. następujące kursy:

- Architecture,
- Chemical and Biochemical Engineering,
- Electrical Engineering,
- Materials Science and Technology,
- Mechanical Engineering,
- Systems Engineering Policy Analysis and Management,

- Technical Informatics,
- Technical Mathematics.

Warunki przyjęcia to bardzo dobra znajomość języka angielskiego i ukończone co najmniej 3 lata studiów ze średnią co najmniej 4,0.

Zainteresowani ofertą proszeni są o kontakt z Działem Współpracy Międzynarodowej (mgr inż. E.Mazurek, A-1, pok. 146, tel. 28-46).

Janus Pannonius University w Pecs (Węgry) organizuje czterotygodniową szkołę letnią dla studentów w dniach 15.08.–11.09.1999 r. Zajęcia będą prowadzone w języku angielskim. Będą one dotyczyć m.in. języka węgierskiego, historii krajów Europy Środkowej i Wschodniej, ich kultury, literatury, antropologii, etnografii, ekonomii i bankowości. Termin składania wniosków mija 1.08.1999 r. Bliższe informacje można uzyskać pod adresem internetowym: <http://www.isc.jpte.hu>. E-mail: almos@isc.jpte.hu; kishalas@isc.jpte.hu.

Wydział Nauk Społecznych i Kulturoznawstwa FH w Fuldzie (Niemcy) organizuje od października 1999 r. studia podyplomowe „Intercultural Communication and European Studies” dla absolwentów wszystkich kierunków studiów głównie z Polski, Węgier i Czech. Studia są bezpłatne i trwają trzy semestry. Termin składania dokumentów mija 15.08.1999 r. Bliższe informacje dostępne są pod adresem internetowym: www.fh-fulda.de/iceus. E-mail: iceus@sk.fh-fulda.de. □

Pierwsze Polsko-Południowoafrykańskie Seminarium (Workshop) z Inżynierii Finansowej

W dniach 12-13 czerwca Centrum Metod Stochastycznych im. Hugona Steinhausa (HSC), Politechnika Wroclawska oraz University of the Witwatersrand (WITS), Johannesburg, RPA zorganizowały we Wrocławiu seminarium (ang. *workshop*) poświęcone analizie rynków finansowych krajów rozwijających się. Większość referatów, jak i dyskusji dotyczyło rynku polskiego oraz południowoafrykańskiego. Ponadto mieliśmy okazję dowiedzieć się ciekawych informacji o obecnie największej na świecie (pod względem obrotów) elektronicznej giełdzie terminowej Eurex.

Seminarium zgromadziło ekspertów z RPA, Polski i Niemiec, którzy przedstawili stosowane metody analityczne oraz ocenę obecnej sytuacji, jak i plany rozwoju omawianych rynków finansowych. Innowacją seminarium była pierwsza próba bezpośredniej wymiany poglądów i doświadczeń przedstawicieli dwóch tak odległych geograficznie, a jednocześnie tak podobnych rynków rozwijających się. Program obejmował dziesięć referatów i dwie dyskusje panelowe.

- Referat Jerry'ego Hodgsona (TST Int. – Trading Systems Technology International, RPA) nt. relacji pomiędzy stosowanymi technikami zarządzania aktywami i rachunkowością a stanem rynku finansowego na przykładzie RPA. Szybkie przeobrażenia na polskim rynku finansowym i w polskim systemie bankowym wymuszają takie same zmiany w metodach rachunkowych i technikach zarządzania ryzykiem jakie miały miejsce w ciągu ostatnich 10 lat w RPA. J.H. przewiduje jednak, że ze względu na dostęp do najnowszych technologii i przetarte już szlaki w Polsce proces ten będzie znacznie szybszy.

- Dyskusja panelowa prowadzona przez Jerry'ego Hodgsona, Aleksandra Werona (HSC) i Wojciecha Zielińskiego (PGF S.A. – Polska Giełda Finansowa S.A.) dotycząca możliwości rozwoju rynku terminowego w Polsce. Przypomnijmy, że system obrotu na PGF bazuje na systemie elektronicznym (autorstwa TST Int.) funkcjonującym już od kilku lat na południowoafrykańskiej giełdzie terminowej SAFEX (South African Futures Exchange). Zapewnia on automatyzację procesu zawierania transakcji, zarządzania ryzykiem i dokonywania rozliczeń, a tym samym możliwość wykorzystania najnowocześniejszej technologii do prowadzenia handlu instrumentami pochodnymi.

- Referat Rogana Etheredge'a (QFR – Quant Financial Research, RPA) nt. południowoafrykańskiej metody wyceny obligacji. Okazuje się, że tylko w dwóch państwach na całym świecie – RPA i Australii (ale tam i tak wszystko jest do góry nogami!) – obligacje kwotuje się nie w oparciu o cenę, ale o stopę zwrotu. Prowadzi to do śmiesznych, a czasem i tragicznych w skutkach sytuacji. Bo przecież jak tu nie zwariować gdy oferta kupna jest wyższa od oferty sprzedaży! Przypomnijmy, że obligacje o wyższej stopie zwrotu mają niższą cenę od obligacji o niższej stopie zwrotu. Ale taki sposób kwotowania ma i swoje dobre strony – łatwiej jest porównywać obligacje o różnych charakterystykach.

- Referaty Andrzeja Palczewskiego (Uniwersytet Warszawski) oraz Piotra Sztuby (HSC) i Aleksandra Werona (HSC) dotyczące kalibra-

cji modelu HJM do polskiego rynku stóp procentowych oraz próby wyceny opcji egzotycznych w tym modelu. Podstawowym problemem z jakim borykali się Autorzy to brak odpowiednich danych, gdyż w Polsce jedynymi płynnymi papierami o stałym oprocentowaniu są bony skarbowe. Jednak mimo tych przeciwności, uzyskane wyniki potwierdziły wyższość modelu HJM nad tradycyjnymi modelami stopy natychmiastowej (*spot*), m.in. modelami Vasicka oraz Ho-Lee.

- Dyskusja panelowa prowadzona przez Glenna Brickhilla (przedstawiciela studentów WITS) oraz Andy Gardinera i Davida Taylora – kierujących programem *Advanced Mathematics of Finance* na WITS – dotycząca programu nauczania oraz konkretnych problemów rynku południowoafrykańskiego rozwiązywanych przez pracowników uczelni (np. oceny ryzyka związanego z pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi na rynku stóp procentowych).

- Referat Tomasza Garlińskiego (Garlinski Finanzhandels GmbH, Niemcy) – członka giełdy Eurex (Eurex ID: GFGMU) – nt. polityki rozwoju i ekspansji tej nowo powstałej giełdy.

- Referat Rafała Werona (HSC) dotyczący powstania, historii obrotu na Eurex-ie (początkowo jeszcze na niemieckiej giełdzie terminowej DTB – Deutsche Terminbörse) i tragicznej „śmierci” kontraktu futures na implikowaną zmienność.

- Pozostałe referaty dotyczyły zastosowania procesów punktowych do modelu Mertona (Radosław Iwankiewicz, WITS), optymalizacji portfela (Adam Izydorczyk i Aleksander Janicki, HSC), metod Monte Carlo (Łukasz Wojakowski, HSC) oraz praw skalowania dla kursów walutowych (Szymon Mercik, HSC).

Seminarium obfitowało i w mniej oficjalne momenty, jak np. bardzo ożywione dyskusje przy piwie w Mini-browarze Spiż czy całonocne (oczywiście tylko dla tych bardziej wytrwałych, w tym Krzysztofa Burneckiego – lokalnego organizatora seminarium!) tańce w dyskotekach Wrocławia (niestety zdjęć z tych nocnych wypraw nie posiadamy, więc zamieszczamy zdjęcie zrobione w czasie jednej z przerw w wykładach). Naszym południowoafrykańskim gościom tak się spodobało w Polsce, że najmłodszy z nich poczuł się jak u siebie w domu i ... na bosaka powędrował na Dworzec Główny PKP.

Mamy nadzieję, że współpraca pomiędzy dwoma uniwersytetami będzie się dalej rozwijać. Ze wstępnych ustaleń pomiędzy HSC a WITS wynika, że następne warsztaty polsko-południowoafrykańskie odbędą się na początku przyszłego roku w Johannesburgu.

Krzysztof Burneck

Rafał Weron

Centrum im. Hugona Steinhausa
<http://www.im.pwr.wroc.pl/~hugo>

VII Konferencja „Problems of Hydroengineering”

W dniach 19–21 maja 1999 r. odbyła się VII Konferencja „Problems of Hydroengineering”. Jej organizatorami byli Instytut Geotechniki i Hydrotechniki Politechniki Wrocławskiej oraz Program Polsko-Holenderskiej Współpracy Instytucjonalnej w Dorzeczu Odry MATRA. Patronat nad konferencją objęli: minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa Jan Szyszko, minister – członek Rady Ministrów Jerzy Widzyk, wojewoda dolnośląski Witold Krochmal, JM Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. dr hab. inż. Andrzej Mulak oraz dziekan Wydziału Budownictwa Łądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej prof. dr hab. inż. Ernest Kubica.

W skład Komitetu Naukowego weszli: prof. W. Buchholz (Instytut Morski w Szczecinie), prof. P. Gabriel (Czech Technical University in Prague), prof. H. B. Horlacher (Technische Universität Dresden), dr S. Kostecki (PWr), prof. Jan Kulczyk (PWr), prof. A.G.H. Lejeune (Université de Liege), prof. W. Majewski (IBW PAN), prof. Z. Meyer (PSz), prof. E. Nachlik (PKr), prof. M. Ozga-Zielińska (PW), prof. W. Parzonka (AR we Wrocławiu), dr W. Rędownicz (PWr), prof. R. Szymkiewicz (PGd), dr J. Winter (PWr) i prof. J. Zaleski (PWr)

W skład Komitetu Organizacyjnego weszli: Stanisław Kostecki (przewodniczący), Ryszard Koślacz, Jerzy Machajski, Lech Pawlik, Wojciech Rędownicz, Andrzej Szymański oraz Krystyna Wórzeczka.

Głównym celem konferencji była wymiana doświadczeń i wiedzy w gronie naukowców i praktyków zajmujących się takimi dziedzinami nauki jak hydrologia, hydraulika, gospodarka wodna i budownictwo wodne. Konferencja składała się z dwóch części. Pierwsza odbyła się 19 maja 1999 r. we Wrocławiu, w Gmachu Głównym Politechniki Wrocławskiej i poświęcona była prof. dr.hab.inż. Ryszardowi Rogali, który w marcu 1999 r. skończył 70 lat. Druga część odbyła się w dniach 20–21 maja 1999 r. w Łądku Zdroju i dotyczyła aktualnych problemów w hydrotechnice.

Podczas uroczystej sesji poświęconej prof. Ryszardowi Rogali zostały odczytane listy gratulacyjne od ministrów Jana Szyszki i Jerzego Widzyka, którzy podziękowali Profesorowi za duży wkład w rozwój nauki związanej z hydrotechniką i życzyli dalszych sukcesów w pracy zawodowej. Również wiele ciepłych słów pod adresem Profesora padło podczas wystąpień wojewody dolnośląskiego, rektora Politechniki Wrocławskiej, dziekana Wydziału BLiW

oraz kolegów z zaprzyjaźnionych ośrodków naukowych z Bratysławy, Drezna, Gdańska, Krakowa, Poznania, Szczecina, Warszawy i Wrocławia. Na zakończenie sesji prof. Ryszard Rogali wygłosił krótki wykład poświęcony prowadzonej na Politechnice Wrocławskiej działalności naukowej z zakresu budownictwa wodnego: historii i perspektywom rozwoju w najbliższej przyszłości.

Podczas drugiej części konferencji, która odbyła się w Łądku Zdroju, uczestnicy wzięli udział w czterech sesjach naukowych poświęconych wielkiej powodzi w Polsce w 1997 r., hydroinformatyce, badaniom modelowym w hydrotechnice oraz renowacji i modernizacji obiektów budownictwa wodnego. Sesja poświęcona renowacji i modernizacji obiektów budownictwa wodnego stanowiła realizację umowy zawartej w 1996 r. z kolegami z Niemiec, Czech i Słowacji, w myśl której poszczególne ośrodki organizują kolokwia poświęcone odbudowie i modernizacji powstałych kilkadziesiąt lat temu budowli hydrotechnicznych.

W konferencji uczestniczyło ponad 60 osób w tym goście z Niemiec, Włoch i Słowacji. Uczestnicy konferencji nadesłali 41 referatów, które po pozytywnych recenzjach Komitetu Naukowego zostały wydane w materiałach konferencyjnych.

Wojciech Rędownicz

Dzień dyplomanta

W dniu 22.06.1999 r. w Instytucie Techniki Mikrosystemów odbył się jak co roku Dzień Dyplomanta. Studenci V r. studiów magisterskich (specjalności: *Mikroelektronika i Urządzenia Elektroniczne* oraz *Optoelektronika i Technika Światłowodowa*), a także IV r. studiów inżynierskich (specjalność: *Urządzenia Elektroniczne*) przedstawili swoje prace dyplomowe na sesji plakatowej i krótkich (około 10-minutowych) wystąpieniach.

Autorzy trzech najlepszych prac zostali nagrodzeni dyplomami i upominkami książkowymi. Są to: Marcin Henke (autor pracy „Badanie możliwości zwiększenia stopnia integracji wielowarstwowych układów LTCC”), Zygmunt Wychowaniec („Pozycjonowanie światłowodów metodą pomiaru mocy odbitej”) i Grzegorz Żuk („Odporność impulsowa i zniekształcenia nieliniowe w rezystorach grubowarstwowych”). Nagrody zostały ufundowane przez dyrekcję Instytutu Techniki Mikrosystemów.

(BM)

Dwóch pracowników naukowych Wydziału Architektury laureatami wrocławskiego konkursu

Do wrocławskiej tradycji należy promowanie udanych rozwiązań architektonicznych. Organizatorem konkursu na najładniejszy budynek naszego miasta jest Klub Budowniczych Wrocławia TMW. W tym roku już jedenasty raz wybierano najlepsze realizacje architektoniczne w kategorii budownictwa mieszkaniowego i użyteczności publicznej.

Zgłoszono do konkursu 16 obiektów zrealizowanych w 1998 roku. Spośród nich jury pod przewodnictwem głównego architekta Wrocławia dra inż. arch. **Macieja Dobrowolskiego** nagrodziło i wyróżniło – wśród innych – prace kilku absolwentów Wydziału Architektury PWr. (Ich nazwiska wyróżniliśmy w tekście.)

Odpowiednie dyplomy otrzymali też inwestorzy i wykonawcy.

Pierwszą nagrodę za **budynek mieszkalno-usługowy** przy ul. Gubińskiej 15-17 przyznał mgr inż. arch. **Zbigniewowi Jarząbkowi** (inwestor: WROMAX sp. z o.o.).

Wyróżnienia otrzymali:

mgr inż. arch. **Tadeusz Sawa-Boryslawski** współpracujący z tech. bud. Jerzym Strojnym za dom przy ul. Buskiej 3-9 (inw.: S.M. „Hutnik”, wyk. PB JAZE sp. z o.o.),

mgr inż. arch. **Maciej Łopuszański** z Wydziału Architektury PWr za budynek przy ul. gen. T. Kutrzeby 64 (inwestor: SM „Cegielka”, wyk.: PB „BLOCKPOL” Wrocław).

W kategorii **budynków użyteczności publicznej** nagrodzono projekt mgr inż. arch. **Ewy Frankiewicz** na budynek Wydziału Prawa i Administracji UWr przy ul. Więziennej 8-12 (inwestor: UWr, wyk.: „BUDOPOL-WROCLAW” S.A.).

Wyróżnienie przypadło budynkowi **Studium Nauki Języków Obcych PWr**, którego autorem jest dr inż. arch. **Bogusław Wowrzeczka** z Wydziału Architektury PWr (inwestor: PWr, wykonawca PB INTEGER sp. z o.o.)

W organizowanym po raz szósty **konkursie Klubu Budowniczych Wrocławia na najpiękniejsze wnętrza** nagrodzono wnętrza kamienicy *Pod błękitnym słońcem* (Rynek 7). Autorami projektu są mgr inż. arch. **Wacław Bieniasz-Nicholson**, mgr inż. arch. **Tomasz P. Rogowski** i dr inż. **Wojciech Brzezowski**. (inwestor: Projekt Rynek 7 sp. z o.o., wyk.: PB INTEGER sp. z o.o.)

Wyróżniono:

– wnętrza Klubu Muzycznego „Firlej” przy ul. Grabiszyńskiej 56 autorstwa mgr inż. arch. **Grażyny Cichoń**, mgr inż. arch. **Barbary Kubik-Strzębały** i mgr inż. arch. **Wojciecha Strzębały**. (inwestor: Urząd Miejski, Wyzd. Kultury i KF Wrocław-Fabryczna, wyk.: PUB „UNIREM”),

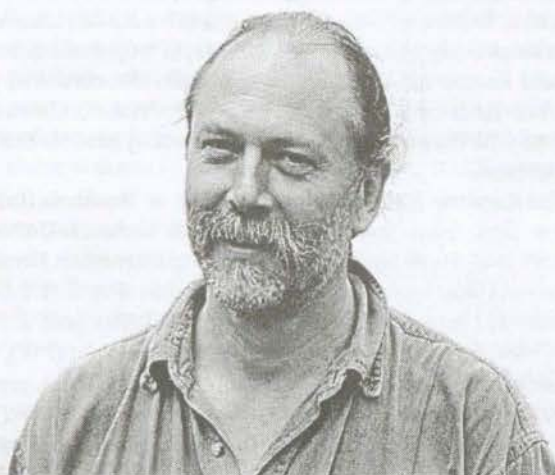
– wnętrza restauracji **SPLENDIDO** przy ul. Świdnickiej 53 zaprojektowane przez **Beatę i Jerzego W. Jankiewiczów** przy współpracy z firmą „Modus” (inwestor: B i J.W. Jankiewicz, American Trading Company Ltd.)

Uroczystość wręczenia nagród odbyła się oczywiście w nagrodzonym wnętrzu, czyli w pasażu kamienicy *Pod błękitnym słońcem*. Po-

litechnika Wrocławska, jako wyróżniony inwestor była reprezentowana przez Prorektora ds. Ogólnych dr Ludomira Jankowskiego i zastępcę dyrektora administracyjnego ds. technicznych mgr Macieja Ostrowskiego.

Na zdjęciach:

1. dr inż. arch. **Bogusław Wowrzeczka** odbiera wyróżnienie z rąk dr inż. arch. **Macieja Dobrowolskiego**
2. mgr inż. arch. **Maciej Łopuszański**
3. ...i realizacja jego projektu

Stan nauki i techniki

Staraniem Komitetu Badań Naukowych ukazało się właśnie drukiem wydawnictwo pt. „Stan nauki i techniki w Polsce”. Zawarto tu dane odniesione do standardów OECD.

Obraz, jaki wynika z zestawienia, nie jest całkiem zaskakujący, ale bardzo cenne jest skonkretyzowanie informacji przez odwołanie się do szczegółowych danych. Pozwala to czytelnikowi zlokalizować pozycję Polski na naukowej mapie świata i wyciągnąć praktyczne wnioski.

- Nakłady na badania i działalność rozwojową (B+R) są w Polsce porównywalne z krajami Ameryki Łacińskiej. Wiąże się to z niskim produktem krajowym brutto, który jest u nas mniejszy niż 60% PKB w Grecji czy Portugalii. Udział Polski w światowym zestawieniu publikacji to ok. 1%, choć w światowych nakładach na B+R wynosi on tylko 0,39%. Pod względem wniosków patentowych sytuacja jest gorsza: nasz udział w puli OECD wynosi tylko 0,4%.

- Ostatnie lata zahamowały odpływ kadry za granicę. Wzrósł też znacząco procent ludzi z wyższym wykształceniem wśród ogółu pracowników (z 7,2% do 13,1%). Oprócz dopływu młodych kadr ważne jest też przyspieszenie drogi kariery naukowej. Zaledwie 15% osób habilituje się poniżej 40 roku życia, a 70% tytułów profesorskich osiągnęły osoby w wieku powyżej 50 lat. W najbliższych latach 2/3 profesorów osiągnie wiek emerytalny.

- Za poważny problem uważa się niskie płace naukowców, zwłaszcza asystentów i adiunktów. Rodzi to patologie: wieloletowość, działalność w szarej strefie B+R, spowolnienie drogi kariery. Przy tym płace w szkolnictwie wyższym są niższe niż w placówkach PAN i JBeRach (proporcja średniego wynagrodzenia do płacy w sektorze przedsiębiorstw wynosi odpowiednio 1,31:1,35:1,57).

- Kłopot stanowi też zdekapitalizowana baza aparaturowa. Mimo że ostatnie lata wniosły znaczną poprawę, zwłaszcza w szkołach wyższych, niektóre jednostki mają sprzęt bardzo zużyty i znikome możliwości jej odtwarzania.

Autorzy opracowania wyciągają z powyższych faktów następujące wnioski:

- Należy dążyć do sytuacji, w której nakłady budżetowe na naukę w przeliczeniu na 1 mieszkańca osiągną nie mniej niż 50% średniej dla krajów europejskich. Powinno to nastąpić w ciągu 5 lat, a to oznacza średni realny przyrost 15% rocznie.

- Powinien wzrosnąć udział środków pozabudżetowych w finansowaniu nauki – minimum do poziomu 50%. W tym celu należy stwarzać instrumenty finansowe zachęcające podmioty gospodarcze do finansowania badań i rozwoju.

- Ze względu na względnie wysoką liczebność kadry badawczej przyrost nakładów powinien wyprzedzać tempo przyrostu pracowników badawczych. Przyczyni się to zapewne do podniesienia zarobków badaczy.

- Osiągnięcia polskich badaczy są niezłe w sferze badań podstawowych. Średni koszt powstania jednej publikacji jest nieporównanie niższy niż w przodujących w nauce krajach. Znacznie gorzej jest z patentami i zdolnością gospodarki do ich aplikowania.

- Charakterystyczne dla polskiej działalności B+R jest rozproszenie badań i przyczynkowość wyników. Należy w związku z tym zmodyfikować system podziału pieniędzy na te cele.

- Wiąże się to z potrzebą restrukturyzacji wielu jednostek badawczych, których mechanizmy działania pamiętają czasy gospodarki planowej. Przewiduje się też zmianę form własnościowych.

- Sprawdzeniem potencjału naukowego Polski będzie jej udział w 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji UE. Udział polskich zespołów w dotychczas dostępnych programach był (w relacji do liczby mieszkańców) znacznie niższy niż większości krajów Europy Środkowej. Trzeba dążyć do szybkiej zmiany tej sytuacji.

- Należy w czytelny sposób określić priorytety w finansowaniu B+R. Muszą one wynikać z wybranej strategii gospodarczej i spo-

łecznej.

Można znaleźć tu np. informację, że:

- wśród polskich ośrodków naukowych Wrocław jest trzeci (po Warszawie i Krakowie) pod względem ilości cytowań w rejestrze SCI,

- że sumaryczna liczba publikacji z polską afiliacją (w okresie 1981–95) jest w przybliżeniu równa liczbie publikacji Uniwersytetu Harvarda (ok. 80.000)

i wiele innych.

Zachęcamy Państwa do lektury przedstawionego opracowania i wyciągnięcia własnych wniosków. (mk)

Instytut Organizacji i Zarządzania PWr

oraz

Wyższa Szkoła Zarządzania i Finansów

we Wrocławiu

zapraszają do udziału w konferencji

Metody wynagradzania za pracę

– Polska i inne kraje

która odbędzie się 7–8 lutego 2000 roku

Transformacji polskich przedsiębiorstw towarzyszą nie tylko zmiany form własności, ale i ogromne zmiany w sposobach zarządzania i określania celów. Realizacja celów przedsiębiorstwa jest możliwa, jeżeli jego przedsiębiorcy są odpowiednio motywowani. Kluczową rolę odgrywa właściwe wynagrodzenie pracowników. Celem konferencji jest poznanie i wymiana poglądów, spostrzeżeń i doświadczeń na temat stosowanych w Polsce i innych krajach metod wynagradzania pracowników, sposobów motywowania poprzez płace, uwzględniania uwarunkowań prawnych i tym podobnych zagadnień.

Tematyczny zakres konferencji:

1. Wartościowanie pracy
2. Normowanie pracy
3. Ustalanie stawek płac
4. Formy płac
5. Składniki wynagrodzeń
6. Regulacje prawne wynagrodzeń
7. Techniki organizatorskie wartościowania
8. Motywacyjna rola wynagrodzenia
9. Wynagrodzenie w Polsce i krajach Unii Europejskiej
10. Informatyka w procesach wynagradzania

Patronat nad konferencją objęli:

prof. Tadeusz Galanc, *dziedkan nowej kadencji Wydziału Informatyki i Zarządzania PWr*

prof. Jacek Mercik, *rektor Wyższej Szkoły Zarządzania i Finansów we Wrocławiu*

Komitet programowy:

prof. Lesław Martan (PWr), *przewodniczący*

prof. Zdzisław Jasiński (WSzZiF, AE we Wrocławiu)

prof. Jan Skalik (WSzZiF, AE we Wrocławiu)

prof. Zdzisław Pisz (AE we Wrocławiu)

prof. Jan Koch (PWr)

dr inż. Janusz Kroik (PWr)

dr inż. Dorota Kuchta (PWr)

dr inż. Zofia Krokosz-Krynke (PWr, WSzZiF), *sekretarz naukowy*

Komitet organizacyjny:

dr inż. Zofia Krokosz-Krynke (PWr, WSzZiF)

mgr Izabella Wacha (WSzZiF) *sekretariat*

Rektor AGH prof. Ryszard Tadeusiewicz wypowiedział się na łamach BIPu (tj. pisma swojej uczelni) o projekcie podłączenia osiedla akademickiego do sieci (zatwierdzonym przez senat AGH). Projekt nie wzbudził większej kontrowersji na forum senatu uczelni, zatem nie było okazji podjęcia dyskusji o walorach tego rozwiązania. Wobec tego prof. Tadeusiewicz, który zajmuje się techniką nauczania wspomaganego przez komputer od dwudziestu kilku lat, zaprezentował na piśmie swoje poglądy na ten temat.

Ponieważ PWr już kilka lat temu dała studentom szeroką możliwość korzystania z „cyberprzestrzeni”, chcemy pokazać, jak patrzy na to rektor jednej z czołowych polskich uczelni technicznych. Ze względu na długość tekstu zamieszczamy tylko zasadnicze fragmenty, gdyż całość mogą Państwo przeczytać – oczywiście w Internecie – pod adresem <http://arax.uci.agh.edu.pl/bip/56/str4.htm>

Bądź Kolumbem Cyberprzestrzeni!

(...) chciałbym bardzo, żeby wszyscy pracownicy i studenci AGH wiedzieli, co ONI będą z tego mieli.

Dzięki użyciu Internetu możliwe będzie między innymi **udostępnianie studentom pewnych materiałów dydaktycznych** bez konieczności ich kosztownego drukowania czy powielania i w dodatku w formie sprzyjającej ich łatwej i częstej modyfikacji i aktualizacji. Dystrybucja tych samych materiałów wśród stale rosnącej liczby studentów metodami tradycyjnymi wymaga ich powielania, udostępniania ich poprzez wywieszanie w gablotach, albo polega na przekazywaniu ich w sposób wybiórczy (np. do starostów lat i grup) z poleceniem samodzielnej dystrybucji tych informacji wśród kolegów. Tak więc wprowadzenie sieciowego dostępu do wszelkich informacji przekazywanych na linii wykładowca – student oraz student – wykładowca doprowadzi do skuteczniejszej i tańszej wymiany potrzebnych danych. Mając zapewniony szeroki dostęp studentów do Internetu i do sieci uczelnianej można:

- rozpowszechniać i udostępniać tą drogą (np. w formie stron WWW) głównie materiały pomocnicze, na przykład instrukcje do ćwiczeń laboratoryjnych i zestawy zadań do ćwiczeń tablicowych,
- udostępniać wykazy zagadnień obowiązujących studentów do przygotowania na seminaria oraz listy przykładowych pytań ułatwiających samoocenę studentów przy przygotowywaniu się do egzaminu,

- przenosić także wykazy proponowanych wykładów obieralnych, tematów prac przejściowych czy nawet tytułów prac dyplomowych.

Wykorzystanie Internetu może tę sytuację radykalnie polepszyć – praktycznie bez żadnych kosztów w trakcie eksploatacji i to bez względu na liczbę korzystających studentów.

Można też za pomocą Internetu uzyskiwać **zwrotne informacje od studentów** (na przykład sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych, listy zapisów na wykłady obieralne, deklaracje wyboru tematów prac dyplomowych i przejściowych) – znowu bez kosztów i bez marnowania papieru. **Generalnie Internet i jego lokalnie wykorzystywana wersja tzw. Intranet mogą służyć w szerokim zakresie jako rodzaj elektronicznych tablic ogłoszeniowych** (m.in. dla potrzeb dziekanatów) oraz kanałów dwukierunkowej łączności pomiędzy Uczelnią a studentami.

Po zakupieniu i umieszczeniu w sieci specjalnych programów edukacyjnych pozwalających na interaktywne (np. metodą pytań i odpowiedzi) nauczanie studentów określonych zagadnień (na przykład języków – są już dostępne liczne programy tego typu!) możliwe będzie wprowadzenie **dotatkowej formy oferty edukacyjnej** dla naszych studentów – nauki bardzo intensywnie wspomaganą komputerowo, a przez to samodzielnej i wysoce zindywidualizowanej (każdy student przyswaja sobie zadany materiał w takiej kolejności i w takim tempie, jakie mu najbardziej odpowiada!). Oferta ta będzie dostępna (sieciowo) przez 24 godziny na dobę i przez 7 dni w tygodniu, więc każdy student AGH będzie mógł z niej korzystać jak chce i kiedy chce, dopasowując termin nauki do swoich indywidualnych preferencji i predyspozycji. W przypadku udostępnienia tej formy nauczania (właśnie przez Internet!) dużej liczbie studentów opłacalne będzie kupowanie dla Uczelni najlepszych i najnowszych (nawet kosztownych) programów nauczających, odznaczających się obecnie – obok wysokiego poziomu merytorycznego – także bardzo wyszukaną formą. Programy nauczające (oczywiście te dobre, będące wytworem najlepszych firm) są obecnie bardzo starannie konstruowane pod względem merytorycznym, a także optymalizowane z punktu widzenia psychologii uczenia się i metodyki nauczania określonych przedmiotów. Zawierają liczne elementy bieżącej kontroli wiadomości studenta, co sprzyja jego dokładniejszej samoocenie i aktywizuje go podczas studiowania. W takich nowoczesnych programach nauczających dostępne są obecnie także liczne udogodnienia multimedialne, bardzo dobre rysunki i fotografie, animacje, nagrania video itp. Zastosowanie takich technik nauczania zdecydowanie **podniesie atrakcyjność studiowania** i polepszy motywacje studentów, a w ślad za tym (jak dowodzą badania) – można oczekiwać, że znacząco wzrośnie skuteczność nauczania i trwałość przyswajania określonych wiadomości.

Należy też omówić pewne **możliwości perspektywiczne**, nieco bardziej odległe. Co Internet w Miasteczku Studenckim AGH może wnieść w zakresie znacznie głębszej i bardziej radykalnej modernizacji sposobów nauczania?

Wirtualne nauczanie – zwłaszcza w tak poważnej szkole wyższej jak AGH – może więc (i w przyszłości powinno!) **odwoływać się także do materiałów autorskich**, opracowywanych i modyfikowanych przez najlepszych specjalistów, będących aktualnie wykładowcami określonych przedmiotów. Tylko wtedy takie oprogramowanie będzie mogło znaleźć naprawdę sensowne zastosowanie jako materiał pomocniczy, a w dalszej kolejności także podstawowy w trakcie normalnej realizacji określonych kierunków studiów. Rozważmy ten aspekt nieco dokładniej, ponieważ jest ważny i zasługuje na uwagę.

Oprogramowanie dydaktyczne dostępne przez Internet musi być dostosowywane przez producentów do potrzeb masowych, a więc raczej przeciętnych użytkowników. Tymczasem kształcenie akademickie ma zawsze w pewnym stopniu elitarny charakter. Można więc znaleźć i wykorzystać – także na wyższej uczelni – gotowe programy komputerowe nauczające języków obcych albo podstaw wyższej matematyki, ale niepodobna oczekiwać, żeby były dostępne takie programy w zakresie nauczania zaawansowanych i nowoczesnych zagadnień mechaniki, elektrotechniki czy termodynamiki. Nawet jeśli takie programy powstaną i będą sprzedawane, z pewnością długo jeszcze nie będą one ekwiwalentne akademickiemu wykładowi czy nawet zajęciom pomocniczym (ćwiczeniom) na poziomie odpowiadającym poziomowi szkoły wyższej.

Przygotowanie takiego programu byłoby bardzo kosztowne (wymaga on dużego nakładu wysoko kwalifikowanej pracy), a ponadto gotowy produkt byłby kupowany w zbyt małej liczbie egzemplarzy, by jego produkcja była opłacalna. Co więcej, zakres i sposób nauczania akademickiego monograficznych przedmiotów specjalizacyjnych czy zawodowych podlega ciągłej ewolucji, rozwojowi i

zmianom, w miarę jak kadra nauczająca gromadzi nową wiedzę w oparciu o bieżące studia stale wzbogacającej się literatury światowej, a także w miarę jak coraz więcej oryginalnych wyników naukowych będących własnym dorobkiem naukowym wykładowców profesorów, przenoszonych jest ze sfery badań naukowych do sfery dydaktyki. W związku z tym program nauczający, który byłby równoważny nowoczesnemu wykładowi akademickiemu prowadzonemu na jednym z wyższych kursów dowolnego kierunku studiów na AGH – musiałby bardzo często ulegać zmianom i modyfikacjom w zakresie swoich treści. W dodatku każdy taki wykład jest dziełem autorskim, jest więc tworzony przez wykładowcę w sposób unikalny pod względem treści i formy. Tego też nie może zastąpić zuniiformizowany program komputerowy.

Z tych powodów dla akademickiego nauczania z wykorzystaniem Internetu kierunkowych i specjalizacyjnych przedmiotów na wyższych latach AGH **konieczne jest przygotowanie specjalnych materiałów dydaktycznych przez najlepszych wykładowców.** Jest to niewątpliwie pracochłonne, ale zdecydowanie opłacalne – zwłaszcza przy sieciowym udostępnianiu.

Na podstawie własnych blisko pięcioletnich doświadczeń w realizacji programu TEMPUS stanowczo twierdzą, że takie **materiały autorskie** (nazywane w Uniwersytetach Zachodnioeuropejskich CBTM Computer Based Teaching Materials) są zdecydowanie możliwe do w miarę łatwego i mało kłopotliwego opracowania, nawet przez osoby mające relatywnie małe doświadczenie w zakresie techniki komputerowej.

Nowoczesnych i wygodnych narzędzi programistycznych, które można przy tym użyć jest obecnie bardzo dużo, a ich przegląd i krytyczne omówienie zdecydowanie wykraczałoby poza ramy tego artykułu. Wspomnę więc tylko tytułem przykładu, że dzięki istnieniu (dostępnego także na AGH) najnowszego oprogramowania zwanego Authorware wytworzonego przez brytyjskie konsorcjum EDEC (grupującego większość ważniejszych uniwersytetów technicznych i wybrane firmy komputerowe) możliwe jest samodzielne tworzenie przez nauczycieli akademickich dowolnych specjalności komputerowo wspomaganych lekcji na dowolnie wybrany temat – praktycznie bez konieczności zdobywania w tym celu jakichkolwiek dodatkowych kwalifikacji informatycznych. Co więcej, dzięki dostępności w Authorware licznych i łatwych w użyciu narzędzi służących do tworzenia atrakcyjnych przekazów multimedialnych można przy niewielkim nakładzie pracy przyozdobić swój materiał dydaktyczny elementami grafiki, dźwięku, animacji komputerowej itp.

W ten sposób nauczyciel akademicki może bardzo skutecznie przekazać studentowi treści, których nie jest w stanie właściwie oddać ani statyczny opis podręcznikowy, ani najlepsze nawet, ale nieruchome rysunki. Animacja komputerowa połączona z symulacyjnym modelem rozważanego zjawiska czy procesu pozwala studentowi nawet na prowadzenie za pomocą komputera samodzielnych badań i eksperymentów, pozwalających na „odkrywanie” pewnych zjawisk i prawidłowości w sposób nieco zbliżony do tego, jaki daje dobre laboratorium dydaktyczne. Oczywiście symulacja komputerowa nie może i nie powinna całkowicie zastępować ćwiczeń w dobrze wyposażonym laboratorium czy praktyki przemysłowej, ale może stanowić dla tych form kształcenia bardzo wygodne i skuteczne wprowadzenie.

Wykorzystanie opisanej wyżej zaawansowanej techniki animacji komputerowej, połączonej z generacją obrazów trójwymiarowych, symulacją, syntetycznym cyfrowym dźwiękiem itp. może być – przynajmniej na początku – zbyt trudne. Czasem jednak zaskakująco skuteczne bywają **nawet bardzo proste formy dynamicznej prezentacji** przedstawianych treści dydaktycznych. Spróbuję niżej przedstawić kilka nasuwających się sugestii, ponieważ mam w tym zakresie sporo własnych praktycznych doświadczeń i wielokrotnie obserwowałem, jak wiele znaczących usprawnień w procesie na-

uczania można osiągnąć z pomocą zupełnie elementarnych zabiegów związanych z odpowiednim dopracowaniem formy komputerowego przekazu. Wystarczy tylko chcieć!

Już samo tylko sekwencyjne (a nie symultaniczne) przedstawianie przez komputer określonych informacji może mieć pozytywny wpływ na prawidłowe przyswajanie nauczanych wiadomości.

Odpowiednio skonstruowany nauczający program komputerowy powinien mieć znaczący wpływ na kolejność i sposób przyswajania wiadomości przez studenta, przy czym cel ten można osiągnąć poprzez samo tylko pokazywanie na ekranie pewnych (odpowiednich wydzielonych i dobrze przemyślanych) partii tekstu kolejno, fragment po fragmencie, wymuszając równocześnie na uczącym się użytkowniku programu **aktywny stosunek do poznawanego materiału.** Taki aktywny stosunek uzyskać można poprzez – na przykład – stworzenie studentowi konieczności częstego odpowiadania na proste pytania kontrolne, co warunkuje pokazanie kolejnej partii materiału. W ten sposób z jednej strony uniemożliwia się uczniowi bezmyślne „przewijanie” kolejnych ekranów wchodzących w skład komputerowej lekcji, a z drugiej strony zmusza się go do natychmiastowego korzystania z nabywanej wiedzy, bo odpowiedź na sformułowane przez komputer pytanie wymaga przemyślenia wcześniej podanej wiadomości. Dzięki temu prostemu zabiegowi określona partia wiadomości przynajmniej dwukrotnie „przepływa” przez obszar świadomości uczącego się studenta: raz gdy czyta on podawany materiał po raz pierwszy, a drugi raz gdy czyta pytanie i zastanawia się nad odpowiedzią. W tym czasie powinno być możliwe ponowne „podglądnięcie” tekstu instruującego, bo nie chodzi tu o kontrolę, czy student już zapamiętał podawane mu wiadomości (na to przyjdzie czas później, podczas kończącego całą lekcję testu sprawdzającego), tylko o to, czy je prawidłowo rozumie i czy potrafi je wykorzystać.

Co więcej, formułując odpowiedzi na postawione pytania student aktywnie korzysta ze zdobytej wiedzy, a z badań psychologicznych jednoznacznie wynika, że aktywne używanie wiedzy sprzyja jej przyswajaniu i utrwalaniu znacznie skuteczniej niż wielokrotne nawet bierne czytanie i powtarzanie.

Aktywizacja studenta podczas korzystania z wirtualnego nauczania może się także odbywać przez udostępnienie mu możliwości wybierania odpowiednich wariantów dalszej części lekcji (np. do wyboru: kolejna partia nowego materiału, dodatkowe wyjaśnienia dotyczące wcześniej przedstawionych treści lub przykłady ilustrujące praktyczne zastosowanie nauczonych wiadomości). Może to następować w wyniku samodzielnego świadomego wybierania przez studenta odpowiadających mu opcji za pomocą odpowiednio zdefiniowanych klawiszy sterujących, ale można też wbudować w sam program nauczający system decyzyjny, którego działanie polegać będzie na wyborze najwłaściwszej techniki kontynuacji lekcji zależnie od wyników uzyskiwanych przez studenta na testach sprawdzających. W takim przypadku studenci uzyskujący dobre wyniki na testach byłiby prowadzeni przez kolejne partie materiału w sposób maksymalnie szybki (przez co uniknęliby znużenia mnożeniem zbędnych wyjaśnień), natomiast ci, którym potrzebne są dodatkowe wyjaśnienia – otrzymywaliby je od programu automatycznie, z uwzględnieniem różnic pomiędzy tymi studentami, którzy nauczającego materiału nie zdołali opanować (otrzymują oni tylko obszerniejsze wyjaśnienia), a tymi, którzy wiedzę posiadli, ale nie umieją z niej skorzystać (będą mieli zaprezentowaną serię zadań z rozwiązaniami celem naprowadzenia na właściwą metodykę korzystania z przekazanych wiadomości). Umiejętnie posługujący się tą techniką nauczyciel może w sposób przemyślany tak „prowadzić” uwagę studenta od jednego prezentowanego szczegółu do drugiego, że wymusi właściwy tok jego myśli podczas studiowania prezentowanych treści, zapobie-

Dokończenie ze strony 27

gnie pomijaniu ważnych, ale trudnych (albo nudnych...) szczegółów, a także przeciwdziałać będzie powierzchownemu przyswajaniu sobie przypadkowo wyrwanych fragmentów tekstu – co niestety często ma miejsce podczas samodzielnego czytania przez studenta konwencjonalnego podręcznika – zwłaszcza w przypadku mniej zdolnych lub mniej doświadczonych studentów. Warto dodać, że taka komputerowo zaaplikowana (na konkretnym przykładzie) „nauka, jak należy się uczyć” może znacząco pomóc studentowi także potem, podczas studiowania innych przedmiotów, w przyswajaniu wiedzy za pomocą klasycznych (drukowanych) źródeł informacji.

„Mała animacja” pozwala też na **skuteczniejsze przyswajanie** prezentowanych treści dzięki możliwości łączenia (również poprzez odpowiednią animację) tekstu z obrazem rzeczywistego obiektu technicznego lub ze schematycznym rysunkiem. Często można tak znacznie skuteczniej i czytelniej wyjaśnić zasady działania określonego systemu technicznego lub tajniki skomplikowanej technologii, niż przy posługiwaniu się statycznym tekstem (jak w książce) lub samym tylko rysunkiem (na przykład na planszy). Najprostszy pomysł, jaki się przy tym nasuwa, polega na pokazywaniu elementów opisu najpierw na rysunku, celem wskazania lokalizacji określonego elementu, z późniejszym przemieszczeniem opisu do miejsca, w którym może on być wbudowany do tworzonego na bieżąco opisu tekstowego rozważanego zagadnienia.

Animacja komputerowa może być zastosowana także jako narzędzie wspomagające proces dydaktyczny przy nauczaniu bardzo zaawansowanych zagadnień i bardzo abstrakcyjnych przedmiotów. Bez trudu można sobie wyobrazić na przykład animowane wzory matematyczne, których elementy pojawiają się, przesuwały, powiększają i zmieniają kolor wraz z odpowiednim komentarzem, co może ułatwić śledzenie procesu wyprowadzania określonej formuły matematycznej, unaoczniać dowód twierdzenia lub po prostu ułatwić odczytanie fizycznego sensu jakiejś bardziej złożonej zależności. W dziedzinie nauk technicznych, gdzie wzór (matematyczny, chemiczny etc.) służy do tego, by uzasadnić określone reguły postępowania inżynierskiego – takie zabiegi wyjaśniające studentowi sens praktyczny tkwiący w określonych formalnych zapisach mają szczególnie duże uzasadnienie i stanowią bardzo istotny składnik edukacji.

Warto też jeszcze raz wspomnieć o ważnym, a często zaniedbywanym fakcie: atrakcyjna forma przekazywanych wiadomości z reguły pozwala na osiągnięcie **pozytywnej motywacji studentów**, a to jest kluczem do wspomnianych wyżej korzystnych efektów dydaktycznych. Osiągnięcie tych efektów z wykorzystaniem techniki komputerowej, a zwłaszcza z wykorzystaniem techniki sieci komputerowych jest z pewnością łatwiejsze i skuteczniejsze, niż przy zastosowaniu tradycyjnej techniki nauczania i uczenia się.

Przytoczone wyżej rozważania na temat możliwości samodzielnego tworzenia komputerowych systemów nauczających do wspomagania procesu nauczania na poziomie szkoły wyższej – nie mają bynajmniej charakteru teoretycznego. Działający (pod moim kierunkiem) od 1980 roku zespół naukowców i dydaktyków w Katedrze Automatyki AGH zastosował w praktyce i wypróbował w nauczaniu studentów na kilku kierunkach studiów wszystkie wymienione techniki prezentacji informacji. W zespole tym **zostały opracowane** (przy pomocy programu Authorware) **materiały dydaktyczne wspomagające nauczanie** wybranych zagadnień zaawansowanej informatyki (problemy komputerowego przetwarzania obrazów, technika sieci neuronowych), zaś przy współpracy tej Katedry z Politechnikami: Warszawską, Wrocławską, Gdańską i Zielonogorską opracowano przy użyciu tej samej techniki bardzo wartościowe materiały dotyczące wybranych zagadnień grafiki kompu-

terowej, elektroniki, badań niezawodnościowych, mikrokomputerów oraz problemów komunikacji w sieciach komputerowych lokalnych i rozległych.

We wszystkich tych przykładach udało się nam zbudować programy nauczające wykorzystujące multimedialne środowisko komputerowe do atrakcyjnego i ciekawego przekazywania bardzo zaawansowanych naukowych i technicznych treści. Udało się też wykazać w praktyce bardzo dużą skuteczność dydaktyczną wprowadzonej techniki komputerowego wspomagania nauczania. Z naszych doświadczeń wynikało, że studenci bardzo chętnie i z dużym zaangażowaniem korzystali z możliwości poznawania wybranych zagadnień właśnie z wykorzystaniem CBTM, a jedyną barierą przy stosowaniu tych nowoczesnych środków dydaktycznych była konieczność zapewnienia każdemu studentowi oddzielnego stanowiska komputerowego podczas całego procesu nauczania, co przy założeniu pracy studentów w laboratorium uczelnianym stwarzało potrzebę posiadania wielu kosztownych stanowisk multimedialnych, albo znacząco ograniczało czas dostępu studentów do potrzebnych im zasobów.

Udostępnienie tych samych programów nauczających przy pomocy Internetu (z chwilą zapewnienia swobodnego dostępu studentów do tego medium) rozwiąże oba problemy, pozwalając studentom dodatkowo na swobodny **wybór terminu**, kiedy chcą się uczyć oraz umożliwiając całkowicie nie limitowany czas korzystania z zasobów sieci. Jest to szansa edukacyjna, z której w kierowanej przeze mnie Katedrze Automatyki AGH z pewnością skorzystamy.

Docelowo można będzie myśleć o pełnym zastosowaniu **techniki nauczania na odległość** z pomocą Internetu i o **wirtualnie prowadzonych wykładach** – z których mogłyby równocześnie korzystać dowolna liczba studentów, co rozwiąże (przynajmniej częściowo) problem braku sal, dublujących się tematów wykładów, nadgodzin itp., a także stworzy możliwość wygodnego prowadzenia zajęć przez Internet dla studentów chorych i niepełnosprawnych. Stworzy to także możliwość mało kłopotliwego (a raczej mało krępującego) doksztalcenia się dla młodych pracowników nauki, którzy dzisiaj – mimo bezspornie posiadanej przez nich obszernej i wartościowej wiedzy – często mogliby wiele dodatkowo skorzystać, gdyby zdecydowali się uczestniczyć w wykładach wybitnych specjalistów u boku swoich studentów, z którymi prowadzą potem wykłady czy laboratoria.

Niestety, zanikła obecnie całkowicie panująca kiedyś w kręgach akademickich moda polegająca na tym, że w wykładach profesora uczestniczyli jego asystenci. Dzisiaj typowy asystent wstydi się przyznać, że mógłby czegoś nie wiedzieć i dla zmanifestowania swojej intelektualnej niezależności unika jak ognia okazji do tego, by jego studenci mogli go zastać w sytuacji, kiedy on sam się uczy i zdobywa wiedzę – zwłaszcza od swojego profesora, bo obowiązująca moda (zwłaszcza w „mojej” Informatyce!) na jajka mądrzejsze od kury jest silniejsza i trwalsza od mijającej właśnie mody na elektroniczne jajka Tamagoshi. Powtarzam – wykłady dostępne przez Internet, z których można korzystać w sposób zdalny i w pełni anonimowo, mogłyby ten problem skutecznie rozwiązać z korzyścią zarówno dla wiedzy jak i dla swoiście pojmowanej dumy asystentów.

Jakkolwiek by nie było z tym wirtualnym douczaniem asystentów – myślę, że po pewnym czasie **nieuchronnie dojdzie (w skali ogólnopolskiej!) do lokowania w serwerach internetowych pełnych tekstów różnych wykładów akademickich**, co wobec swobodnej możliwości korzystania przez Internet z dowolnych zasobów informacyjnych niezależnie od ich fizycznej lokalizacji – sprzyjać będzie temu, że student poszukujący wiedzy na zadany temat będzie miał do wyboru kilka różnych ujęć i kilka odmiennych opracowań tego samego tematu. Dzięki temu pojawi się możliwość swo-

bednego dobierania przez poszczególnych uczących się takiej formy przekazu wymaganych programem studiów treści, która jest najlepiej dopasowana do ich indywidualnych preferencji, zaś poprzez możliwość bieżącej obserwacji statystyki „odwiedziny” studentów na różnych stronach WWW wykładowcy będą mogli zorientować się, jakie ujęcia i jakie formy prezentacji wiadomości są przez uczących się preferowane – co może (choć niestety nie musi, bo natura ludzka jest słaba i ułomna...) doprowadzić do systematycznego **podnoszenia wartości merytorycznej i atrakcyjności formy** zamieszczanych w Internecie materiałów. Z całą pewnością można natomiast powiedzieć, że taka forma bezpośredniego (i absolutnie poufnego – jak już wspominałem wyżej anonimowość osób korzystających z serwera WWW może być zagwarantowana technicznie!) „plebiscytu” **popularności** określonej oferty dydaktycznej – stanowić będzie nową jakość w dziedzinie komunikacji między studentami i nauczycielami akademickimi, zdecydowanie sprzyjającą podniesieniu na wyższy poziom jakości przekazu dydaktycznego. Sprzyjać to będzie także pojawieniu się nowej kategorii pojęciowej: wirtualnego skryptu, czy nawet **wirtualnej książki**.

Głównym problemem, z którym trzeba się będzie przy tym uporać, będzie zapewne kwestia obligatoryjnego **recenzowania materiałów** dydaktycznych zamieszczanych na zalecanych studentom stronach internetowych. Nie można bowiem dopuścić do tego, by w charakterze pomocy naukowej wykorzystywane były teksty zawierające błędy merytoryczne czy niewłaściwe ujęcia metodologiczne.

Niestety, techniczna łatwość umieszczania w Internecie różnego rodzaju „samizdatów” prowadzi już teraz do prawdziwego zalewu informacji nie sprawdzonych, często nie całkiem prawdziwych, bałamutnych lub wręcz całkowicie błędnych, bardzo szkodliwych z dydaktycznego punktu widzenia. Dlatego widząc w Internecie ogromną szansę edukacyjną musimy dostrzegać w nim także źródło trudnego do przecenienia **zagrożenia edukacyjnego**.

Udostępnienie Internetu wszystkim studentom AGH (docelowo – ze wszystkich uczelni naszego miasta) **poprawi także dostęp studentów do zasobów informatycznych różnych bibliotek i księgozbiorów**: naszej Biblioteki Głównej (już dzisiaj przygotowanej do świadczenia szeregu usług przez sieć komputerową), licznych bibliotek wydziałowych i katedralnych i zasobów serwerów informacyjnych na całym świecie. Rozwinięcie tego wątku stanowi jednak materiał na zupełnie inny artykuł.

Na zakończenie – jeszcze jedna uwaga. O ogromnym zainteresowaniu ze strony studentów takimi rozwiązaniami niech świadczy fakt wykonania przez studentów Wydziału EAIiE AGH, **własnym kosztem** i staraniem połączeń sieciowych z Uczelnią wraz z pełnym sieciowaniem strukturalnym 3 domów studenckich. Planowana inwestycja doprowadzi do włączenia do szybkiej sieci światłowodowej 13 domów studenckich. O tym, czy skutkiem tego będzie tylko wzmoczony ruch poczty elektronicznej z listami typu „Cześć, co słycać? Chodźmy na piwo!”, czy też skorzystamy z szansy stworzenia na naszej Uczelni pierwszego w Polsce Wirtualnego Uniwersytetu – w pierwszej kolejności zadecyduje aktywność pracowników AGH. Dlatego przedstawiając w tym artykule garść moich własnych przemyśleń i sugestii **zachęcam równocześnie wszystkich obdarzonych zdolnością do kreatywnego myślenia** (to znaczy wszystkich bez wyjątku pracowników i studentów AGH!) do poszukiwania i wynajdywania dalszych zastosowań dla Internetu i Intranetu w domach studenckich. Takich potencjalnych zastosowań jest naprawdę ogromna ilość, ale czekają one na swoich odkrywców i propagatorów.

Bądź i Ty Kolumbem tych nowych kontynentów w Cyberprzestrzeni!

EuroPrix MultiMediaArt

Jak już pisaliśmy, austriackie Ministerstwo ds. Gospodarki oraz Europejska Komisja DG-XIII-E organizują drugi konkurs na wyróżniające się produkty multimedialne EuroPrix MultiMediaArt. Nazwiska zwycięzców zostaną ogłoszone podczas uroczystości w Finlandii w listopadzie 1999 r. Nominacje do nagród otrzyma pięć najlepszych produktów w każdej z kategorii konkursowych. Zostaną one przedstawione na specjalnej prezentacji podczas Targów Książki we Frankfurcie w październiku. Autorzy prac nagrodzonych i nominowanych będą mogli skorzystać z kampanii reklamowej na skalę europejską, we współpracy z wiodącymi europejskimi stacjami telewizyjnymi i siecią Midas-Net. Ponadto autorzy prac nominowanych otrzymają nagrody – „Nominee Grant” – w wysokości 5000 euro.

Przypominamy, że konkurs będzie się odbywać w następujących kategoriach:

1. Wiedza i odkrycia – produkty tej kategorii są przeznaczone dla użytkowników, którzy chcą poszerzyć swoją wiedzę. Jest tu wiele produktów edukacyjnych, takich jak pomoce do nauczania i programy służące uczeniu się, wydawnictwa naukowe i encyklopedyczne, symulacje ćwiczeń, jak również prezentacje korzystania z informacji, także w trybie bezpośredniego dostępu (on- i off-line) i systemy wspomaganie kształcenia w szkołach i na uczelniach.

2. Rozpowszechnianie kultury europejskiej – ta kategoria obejmuje produkty, które posługują się multimediami do prezentowania różnorodności kulturowej Europy od codziennego życia i folkloru do malarstwa, muzyki, historii i innych zjawisk dziedzictwa europejskiego.

3. Wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw na rynku. Produkty tej kategorii wspierają małe i średnie przedsiębiorstwa w pozyskiwaniu klientów, dostawców i pracowników. Działalność ta obejmuje systemy informacyjne, prezentację produktu, komunikację wewnętrzną, szkolenie i liczne inne formy elektronicznej łączności służące biznesowi.

4. Więcej demokracji. Produkty tej kategorii używają multimedii do wspomaganie procesów demokratycznych i zwiększają możliwości korzystania z praw obywatelskich przez dostarczenie obywatelom nowych informacji i sposobów komunikowania się. Poszukuje się rozwiązań elektronicznych, które podnoszą jakość działania instytucji publicznych i służb i które dokumentują lub wyjaśniają systemy polityczne i ich działanie, np. informowanie obywateli, przekazywanie informacji rządowych czy kontaktów z władzami w trybie bezpośrednim.

5. Wspieranie wielojęzycznej Europy. Produkty tej kategorii mogą:

- wspierać wielojęzyczny bezpośredni dostęp użytkowników poczty elektronicznej, przeszukiwarek zasobów internetowych, przy interaktywnych zakupach czy poszukiwaniu wielojęzycznej informacji,

- wspierać globalną komunikację i wypracowywać szczególne podejście do wymagań językowych rynków i poszczególnych grup, w tym także przy szkoleniu transkulturowym dla menadżerów biznesu i sprzedawców,

- umożliwić bezproblemową zmianę języka przekazu w dowolnym momencie, w miarę możliwości przez wbudowane przełączniki językowe i wspierać użytkowników w ich różnorodnych interakcjach wynikających z wykorzystywania wyrobu.

Ta kategoria nie obejmuje programów, które są związane wyłącznie z uczeniem się języków.

6. Pierwsze kroki w multimediami. Ten program jest skierowany na produkty przeznaczone dla użytkowników, którzy mają mały kontakt z komputerem i multimediami, ale chcą rozpocząć taką działalność. Zwraca się tu uwagę na produkty przybliżające dzieciom nowe technologie, a także na potrzeby osób starszych i rzadko używających multimedii. Miłe widziane byłyby na przykład gry opracowane z myślą o środowiskach wielokulturowych lub adresowane specjalnie dla dziewcząt, gry symulacyjne oraz dla wszystkich grup wiekowych – łączące edukację z rozrywką (on-line i off-line).

7. Kategoria specjalna – konkurs dla studentów. Młodzi europejscy twórcy i producenci multimedii mogą uczestniczyć w konkursie o Nagrodę Studencką. Zostanie ona przyznana najlepszemu wyrobowi o specyficznym zastosowaniu użytkowym. Mogą w nim uczestniczyć stworzone przez studentów produkty multimedialne, które zostały wybrane i zgłoszone do konkursu przez ich uczelnię, szkołę lub inną placówkę edukacyjną. ■

OBCOKRAJOWCY na studiach we Wrocławiu

Instytucjonalne szkolnictwo we Wrocławiu ma dobre tradycje: najstarsza Szkoła Katedralna powstała już ok. 1000 r., a gimnazjum i kolegium jezuickie w połowie XVII stulecia. Do śląskiego grodu nad Odrą zawsze licznie przybywali cudzoziemcy pragnący tu kształcić się i zdobywać wiedzę. Pochodzili przede wszystkim z krajów ościennych i ziem terytorialnie najbliższych, a najliczniejszą była młodzież polska i czeska, która z różnych względów nie decydowała się (lub nie mogła) podjąć studiów we Wszechnicy Jagiellońskiej w Krakowie czy na Uniwersytecie Karola w Pradze.

Ustanowienie przez katolicki dwór w Wiedniu, a konkretnie przez cesarza Leopolda I, Złotą Bullą Fundacyjną w roku 1702 Uniwersytetu we Wrocławiu z pełnym programem studiów zrazu nie wróżyło temu uniwersytetowi pomyślności. Śląsk wraz z Wrocławiem przynależał do protestanckich Prus i niezbyt łaskawym okiem patrzył na katolickich fundatorów z domu austriackich Habsburgów, którzy za patrona uczelni obrali w dodatku św. Leopolda, niegdysiejszego margrabiego Austrii. Przez długie lata XVIII w. trwały więc spory z protestancką Radą Miejską, ale w końcu, dzięki konsekwencji dworu austriackiego z jednej strony oraz uporowi grona świątłych humanistów śląskich, wybitnych profesorów z drugiej, wrocławska ALMA MATER szybko rozwinęła się – w monumentalnie rozbudowanym kompleksie leopoldyńskim – w liczącą się uczelnię akademicką szeroko rozstrawiając Dolny Śląsk w minionych 300 latach i przyciągając w swe mury wielu cudzoziemców.

Współczesny Wrocław to trzeci co do wielkości i znaczenia ośrodek nauki, kultury i szkolnictwa Rzeczypospolitej Polskiej, wspaniałe centrum ważnego gospodarczo i politycznie regionu, leżący w bezpośredniej bliskości Berlina i Pragi.

Na 11 uczelniach wrocławskich studiuje ponad 70 tysięcy osób, wśród których jest około 600 obcokrajowców. Choć jest ich ledwie garstka, przydają oni naszemu miastu wielokulturowego charakteru.

Obcokrajowcy studujący we Wrocławiu pochodzą z krajów **Europy, Azji, Ameryki i Afryki**. Poszczególne uczelnie różnią się znacznie pod względem liczby kształconych cudzoziemców. Uniwersytet Wrocławski ma ich 144, Politechnika Wrocławska – 150; Akademia Medyczna – 118, Akademia Ekonomiczna – 93, Akademia Muzyczna – 1, Akademia Rolnicza – 13, Akademia Wychowania Fizycznego – 20, Akademia Sztuk Pięknych – 2, Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna – 2, Papieski Fakultet Teologiczny – 15.

Ponadto 60 obcokrajowców kształci się w **Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców** na Politechnice Wrocławskiej.

Warto – sądzimy – dowiedzieć się, jakie jednostki organizacyjne poszczególnych uczelni wrocławskich zajmują się obcokrajowcami.

1. Politechnika Wrocławska

Studenci i Doktoranci korzystają z pomocy Działu Współpracy Międzynarodowej, którym kieruje mgr Krystyna Galińska (tel. 320-35-85; 320-37-19).

Sprawy studentów prowadzi pani Halina Szopa, sprawy doktorantów pani Danuta Bugajna, zaś wymianę w ramach programu SOCRATES/ERASMUS – mgr Jadwiga Dobrowolska-Dyrcz.

liczba studentów – 100. Są to:

- cudzoziemcy: z Białorusi, Brazylii, Bułgarii, Czechenii, Grecji, Izraela, Kamerunu, Kazachstanu, Kenii, Kirgistanu, Laosu, Libii, Łotwy, Macedonii, Mongolii, Nigerii, Palestyny, Rosji, Rumunii, Ukrainy, Wietnamu i Zairu,

- osoby pochodzenia polskiego z Białorusi, Brazylii, Bułgarii, Kazachstanu, Kirgistanu, Łotwy, Rosji, Syrii, Tunezji, Ukrainy i Węgier.

liczba doktorantów – 50 (z Sudanu, Wietnamu, Zimbabwe, Czech, Macedonii, Rosji i Ukrainy).

2. Uniwersytet Wrocławski

Studentami zajmuje się Dział Młodzieżowy – B.Skrzyczewska (tel. 402-717)

liczba studentów – 120 (Austria, Bułgaria, Czechenia, Dania, Grecja, Norwegia, Rosja, Rumunia, Szwajcaria, USA, Białoruś, Estonia, Gruzja, Kazachstan, Litwa, Łotwa, Mołdawia, Ukraina)

Doktorantami opiekuje się Dział Współpracy z Zagranicą – J.Kraśniewska tel. 402-248

liczba doktorantów – 22 (Ukraina, Czechy, Francja, Litwa, Niemcy, Rosja, USA).

liczba staży habilitacyjnych – 2 (Chiny, Rosja)

3. Akademia Medyczna

Studenci studiuja na Wydziale Lekarskim – G.Pałubiak (tel. 320-97-61; 328-25-25)

liczba studentów – 117 (Białoruś, Egipt, Etiopia, Indie, Irak, Jemen, Jordania, Libia, Mali, Mauretania, Niemcy, Niger, Nigeria, Palestyna, Rwanda, Syria, Kanada, Kazachstan, Palestyna, Ukraina)

Doktorantami zajmuje się Dział Nauki i Współpracy z Zagranicą – mgr M. Bialecka-Monseu (tel. 328-54-15)

liczba doktorantów – 1 (Egipt)

4. Akademia Ekonomiczna

Studenci podlegają Działowi Nauczania – J.Felińska (tel. 368-01-70)

liczba studentów – 60 (Białoruś, Bułgaria, Czechenia, Estonia, Francja, Kirgistan, Kazachstan, Liban, Litwa, Nepal, Rosja, Turkmenistan, Ukraina, Węgry)

Doktorantami zajmuje się Sekcja Współpracy z Zagranicą – I.Dźwiłewska (tel. 368-151; 367-27-84).

liczba doktorantów – 33 (Bangladesz, Burundi, Czechy, Egipt, Gruzja, Jemen, Jordania, Libia, Mali, Niemcy, Palestyna, Sudan, Syria, Węgry)

5. Akademia Muzyczna

Studentami zajmuje się Dział Nauczania – E.Żyłko tel. 355-89-13

liczba studentów – 1 (Ukraina)

6. Akademia Rolnicza

Studenci podlegają Działowi Organizacji Studiów – D.Basiak (tel. 320-51-04)

liczba studentów – 12 (Czechy, Czechenia, Kongo, Litwa, Niemcy, Nigeria, Rumunia, Ukraina, USA).

Doktorantami zajmuje się Dział Współpracy z Zagranicą – G.Sułkowska (tel. 328-48-49)

liczba doktorantów – 1 (Nigeria)

7. Akademia Wychowania Fizycznego

Studenci podlegają Działowi Spraw Studenckich i Sportu – dr E.Pieśiewicz tel. 348-30-72(76) wew. 153

liczba studentów – 17 (Grecja, Kanada, Jordania, Albania, Kamerun, Zair, Brazylia, Węgry, Ukraina, Libia)

Doktorantami zajmuje się Dziekanat Wydziału Wychowania Fizycznego – K.Filipiuk (tel. 348-30-72(76) w 175)

liczba doktorantów – 3 (Kanada, Ukraina, Czechy)

8. Akademia Sztuk Pięknych

Studenci podlegają Działowi Nauczania – mgr M.Wiśniewska (tel. 44-24-52)

liczba studentów – 2 (Niemcy)

9. Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna

Studentami zajmują się odpowiednie wydziały:

Wydział Lalkarski – M.Chlebicka tel. 367-40-15

Wydział Aktorski – D.Dziemidowicz tel. 361-49-14

liczba studentów – 2 (Czechy, Korea)

10. Papieski Fakultet Teologiczny

Studenci i Doktoranci

liczba studentów – 15 (Białoruś, Litwa, Ukraina)

Opiekunem ich jest ks. dr J.Misiewicz (tel. 322-99-70)

liczba doktorantów – 2 (Rosja, Czechy)

Grupę obcokrajowców studiujących we Wrocławiu powiększają też coraz liczniej studenci z krajów Europy Zachodniej. Przyjeżdżają tu na semestralne bądź roczne studia w ramach programów Unii Europejskiej, jak np. TEMPUS czy SOCRATES, bowiem niektóre Uczelnie oferują już kursy w językach obcych, a tzw. system transferu punktów kredytowych umożliwia zaliczenie studentom odbytych przez nich we Wrocławiu studiów do dorobku na macierzystym uniwersytecie zachodnioeuropejskim. W latach 1992-1999 również znaczna liczba studentów uczelni wrocławskich odbyła tego typu studia z granicą korzystając z wyżej wymienionych programów. Jest to zatem jakościowo całkowicie nowe zjawisko i ono między innymi będzie wyznaczać trendy rozwojowe szkolnictwa wyższego w XXI w.

Krystyna Galińska
Andrzej Ostoja-Solecki

Zmiany w muzeach

Pod wpływem licznych wystąpień Rada Miejska Wrocławia zrezygnowała z koncepcji zamknięcia Muzeum Architektury. Reforma, polegająca na utworzeniu jednej instytucji pod nazwą „Muzea Miejskie Wrocławia”, zostanie ograniczona do trzech będących w dyspozycji władz samorządowych wrocławskich muzeów: Archeologicznego, Historycznego i Sztuki Medalierskiej.

Restrukturyzacja, zdaniem Rady Miejskiej, wynika z potrzeb finansowych i organizacyjnych. M też sprzyjać dostosowaniu oferty wystawienniczej do oczekiwań odbiorców.

Powołany przez Zarząd Miasta zespół roboczy ds. restrukturyzacji muzealnictwa samorządowego uznał, że optymalnym rozwiązaniem byłoby połączenie w jedną instytucję wszystkich „muzeów samorządowych”, a więc Muzeum Architektury, Muzeum Archeologicznego, Muzeum Historycznego i Muzeum Sztuki Medalierskiej. Miałyby to być silniejsza kadrowo i finansowo instytucja, w której byłby stosowany wewnętrzny rachunek ekonomiczny i nowa struktura organizacyjna.

Odrębne stanowisko w stosunku do propozycji połączenia wszystkich czterech muzeów zajmowali przedstawiciele Muzeum Architektury, Stowarzyszenia Architektów Rzeczypospolitej Polskiej oraz środowisk twórczych. Podkreślali oni swoistość Muzeum Architektury, jedyne muzeum o tym profilu w Polsce oraz znaczenie tej instytucji dla rozwoju, promocji i popularyzacji architektury. Najpełniejszą wypowiedzią postulującą utrzymanie odrębności Muzeum Architektury jest złożona w czerwcu 1999 r. na ręce prezydenta Wrocławia „Koncepcja i zasady restrukturyzacji Muzeum Architektury we Wrocławiu”. Jest to tzw. projekt społeczny. Podpisały się pod nim 33 osoby. Sprawą tą zajmowały się również Senat PWR, Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, członkowie Społecznego Komitetu Panoramy Raławickiej i indywidualni mieszkańcy Wrocławia.

Ostatecznie władze doszły do przekonania, że konieczne są dalsze prace i dyskusja nad kierunkami zmian w zarządzaniu tą instytucją.

Obok publikujemy pisma kierowane do władz w tej sprawie.

Interpelacje i apele

Wrocław, dnia 25 maja 1999 r.

Społeczny Komitet
Panoramy Raławickiej
Wrocław, ul. Purkyniego 11

**Pan
Bogdan Zdrojewski
Prezydent Miasta Wrocławia**

Społeczny Komitet Panoramy Raławickiej zwraca się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie przy rozpatrywaniu i ustalaniu statusu Muzeum Architektury we Wrocławiu zasług tej instytucji przy konserwacji i przywracaniu Społeczeństwu płótna Panoramy Raławickiej. To właśnie w tym muzeum znalazła swe schronienie w roku 1980:

- poddana została badaniom,
- podjęto prace dokumentacyjne,
- dokonano pierwszego pełnego rozwinięcia płótna po jego powrocie do Wrocławia w 1980 r., a więc w okresie decydującym,
- opracowano pierwszy program konserwatorski.

Pieczę konserwatorską nad tym działaniem bez przerwy sprawował prof. Olgierd Czerner.

To historyczne, tak ważne dla kultury polskiej i Wrocławia wydarzenie jest tak silnie utrwalone w pamięci społeczności wrocławskiej, że trudno nam się pogodzić z niedocenianiem tych faktów i usuwaniem ich z naszego miasta.

W pomieszczeniach Muzeum Architektury przez okres 1980–1985 miał swoją siedzibę Społeczny Komitet Panoramy Raławickiej.

Z nadzieją, że nasze stanowisko zostanie zrozumiane i spowoduje utrzymanie Muzeum Architektury

Z wyrazami szacunku za Zarząd SKPR

Prof. Kazimierz Czaplinski
Przewodniczący
Antoni Tarczewski
Wiceprzewodniczący

Wrocław, dnia 22 kwietnia 1999 r.

Radny Rady Miejskiej
Grzegorz Stopiński
ul. Gubińska 8/98
54-434 Wrocław

**Interpelacja Radnego
Zarząd Miasta Wrocławia**

Treść interpelacji:

Przyczyną, dla której kieruję niniejszą interpelacją, jest pismo złożone przez pracowników Muzeum Architektury we Wrocławiu w sprawie likwidacji ich instytucji. Zdaniem pracowników działania podjęte przez Wydział Kultury Urzędu Miejskiego we Wrocławiu mają w konsekwencji doprowadzić do rozproszenia zgromadzonych zbiorów i kolekcji, wyprowadzenia muzeum z zajmowanego budynku, a zatem do faktycznej likwidacji Muzeum Architektury.

Ze względu na dorobek Muzeum i jego wkład w kulturę Wrocławia likwidacja muzeum jest, moim zdaniem, nieuzasadniona i stanowi zagrożenie dla dziedzictwa kulturowego naszego miasta. Wobec powyższego zwracam się o wyjaśnienie motywów takiego postępowania oraz proszę o odpowiedź w sprawie:

- wniosku wydanego przez zespół powołany przez Wydział Kultury i Sportu Urzędu Miejskiego we Wrocławiu o opróżnienie budynku zajmowanego przez Muzeum Architektury i przekazanie go na inne cele,
- zwolnienia prof. Olgierda Czernera z funkcji dyrektora Muzeum.

Aktualny gospodarz obiektu udowodnił, że ma czytelną koncepcję wykorzystania budynku i umie o niego dbać, czego rzeczywistym dowodem jest duża aktywność muzeum w zakresie organizacji wystaw stałych i czasowych o prestiżowym znaczeniu dla Wrocławia i całego regionu. Wobec czego jeszcze raz zwracam się o ponowne przeanalizowanie koncepcji likwidacji tej tak ważnej dla miasta instytucji.

Grzegorz Stopiński

*Perspektywy
na przyszłość*

Muzeum Architektury

*II Dolnośląskie Zawody
w Programowaniu Zespołowym*

Programiści na start!

Już po raz drugi Wydziałowy Zakład Informatyki na Wydziale Informatyki i Zarządzania PWr, przy współudziale Instytutu Informatyki UWr, zorganizował **Dolnośląskie Zawody w Programowaniu Zespołowym**. Odbłyły się one w dniu 18 czerwca 1999 r. na naszej uczelni. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był dr Lech Tuzinkiewicz (WZI, PWr), a sędzią głównym dr Zdzisław Spławski (WZI, PWr). Patronat nad zawodami sprawował dziekan Wydziału Informatyki i Zarządzania PWr, prof. Jerzy Świątek, natomiast patronat medialny objęła Gazeta Wyborcza. Impreza była przeznaczona dla uczniów szkół średnich i studentów szkół wyższych regionu Dolnego Śląska. Była ona okazją do zademonstrowania i doskonalenia umiejętności w zespołowym rozwiązywaniu problemów informatycznych, pozwalała poznać specyfikę tego rodzaju rywalizacji. Wzięło w niej udział 30 trzyosobowych zespołów.

Uczestników przywitał kierownik WZI prof. Zbigniew Huzar. Przypomniał, że zawody te, których idea powstała w USA, trafiły na Politechnikę Wrocławską trzy lata temu. Podkreślił, że istotą konkursu jest umiejętność pracy zespołowej. Dr Zdzisław Spławski, komentując regulamin zawodów, zwrócił uwagę na to, że oceniana jest tylko funkcjonalna wartość programu.

Zawodnicy wykorzystują komputery pracujące w środowisku sieciowym. Sieć służy do komunikacji z sędziami, przesyłania rozwiązań oraz tworzenia wydruków kodu źródłowego. Każdy zespół miał do dyspozycji zestaw z dwoma zintegrowanymi środowiskami programistycznymi: Borland Pascal 7.0 i Borland C++3.1. Zadaniem uczestników było rozwiązanie w ciągu pięciu godzin jak największej liczby spośród sformułowanych po angielsku ośmiu zadań. W salach były wyświetlane na bieżąco aktualne wyniki drużyn. Najtrudniejszym dla zawodników okazało się zadanie, którego treść przytaczamy poniżej.

PROBLEM E: SILENCE OF THE LAMPS

Input file: LAMP.IN

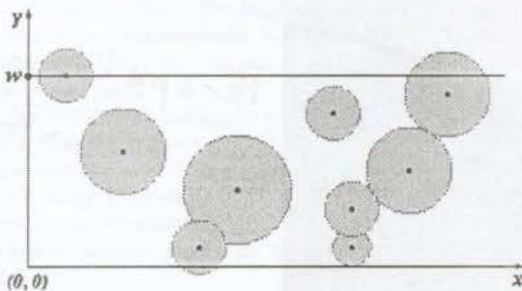
Output file: LAMP.OUT

Problem

As everybody knows vampires do not like light at all. One of them got lost in the city after a party with friends. Help him to choose the right way home, i.e. the street he can go through the dark side only.

Each street is straight and has constant width ($1 \leq w \leq 100$). There are not more than 10000 distinct lamps on every street. Each lamp lights within the circle centered at (x, y) with radius ($1 \leq r \leq 5$).

As a solution write a line containing YES if the street is passable, and NO otherwise.

Picture: An example for a non passable street

Write a program which:

- reads data from the text file LAMPS.IN;
- determines whether it is possible to go through the dark part of the street;
- writes the solution to the text file LAMPS.OUT

Input

The number N of data blocks is written in the first line. Each block consists of:

1st line with w , i. e. the width of the street;

2nd line with l , i. e. the number of the lamps;

next l lines with description of lamps, one per line (three non-negative integers x ($0 \leq x \leq 65535$), y ($0 \leq y \leq w$), r ($0 \leq r \leq 5$) separated by spaces).

Output

N lines. Each of them should contain a solution to the corresponding data block in the input file.

Example

Input file

```
2
10
1
0 0 4
5
2
1000 0 4
1001 5 2
```

Output file

```
YES
NO
```

W klasyfikacji końcowej konkursu pierwsze dziesięć miejsc zajęły następujące zespoły:

1. Uniwersytet Wrocławski	Krzysztof Mieloch (Inf. I r.)
Krzysztof Szeruga (Inf. II r.)
Marcin Wrzeszcz (Inf. III r.)
2. Uniwersytet Wrocławski	Marcin Bieńkowski (Inf. II r.)
Mirosław Korzeniowski (Inf. II r.)
Jacek Suliga (Inf. II r.)
3. Politechnika Wrocławska	Przemysław Grądalski (PPT III r./IZ II r.)
Adrian Mucha (IZ III r.)
Przemysław Węgrzyn (E-ka. I r.)
4. Uniwersytet Wrocławski,
II LO Wrocław	Witold Kulas (Inf. II r.)
Łukasz Szkup (II LO)
Piotr Wieczorek (Inf. I r.)
5. III LO Wrocław	Jarosław Byrka (IV kl.)
Grzegorz Drózdź (IV kl.)
Maciej Modelski (IV kl.)
6. Politechnika Wrocławska,
IX LO Częstochowa	Przemysław Biecek (IZ/PPT I r.)
Wojciech Dudek (IX LO)
Bartosz Siudeja (PPT/IZ I r.)
7. Politechnika Wrocławska	Michał Śliwiński (E-ka. IV r.)
Michał Morawski (E-ka. IV r.)
Andrzej Domaradzki (E-ka. III r.)
8. Politechnika Wrocławska	Wojciech Żurek (IZ II r.)
Jakub Żuralski (IZ II r.)
Paweł Peryt (IZ II r.)
9. XIV LO Wrocław	Michał Ziemiński (III kl.)
Paweł Kowalski (III kl.)
Michał Sznajder (III kl.)
10. Politechnika Wrocławska	Marcin Chumieja (IZ II r.)
Adam Folmert (IZ II r.)
Sebastian Gąsior (IZ II r.)

Szczegółowe informacje o wynikach zawodów znajdują się na stronie WWW pod adresem: <http://www.ci.pwr.pl/zawody>.

Nagrody dla uczestników zostały ufundowane przez czterech sponsorów: wydawnictwo Helion, JTT Computer S.A., KEN i POTIS. Przedstawiciel firmy JTT Computer S.A. wręczył zwycięzcom trzy kamery internetowe Philipsa, drugi zespół otrzymał od Agencji Handlowej KEN trzy atrakcyjne zestawy multimedialne, a od wydawnictwa Helion książki z serii Księga Eksperta – „Sieci komputerowe”, trzeciemu zespołowi przypadły trzy pakiety oprogramowania Happy PC PAQ ofiarowane przez firmę POTIS oraz możliwość udziału w dowolnie wybranym szkoleniu, prowadzonym przez tę firmę. Ponadto sponsorzy ufundowali nagrody dla trzech najlepszych zespołów ze szkół średnich (z III LO oraz dwóch zespołów z XIV LO z Wrocławia) wyrażając w ten sposób uznanie dla ich odwagi i dobrego przygotowania w konfrontacji z drużynami akademickimi. Wśród nagród były też multimedialne słowniki i zestawy do nauki języków: angielskiego i niemieckiego, gry komputerowe oraz akcesoria komputerowe, a od wydawnictwa Helion 27 nagród książkowych z zakresu informatyki.

Przed wręczeniem nagród dziekan Wydziału Informatyki i Zarządzania PWr prof. Jerzy Świątek wyraził uznanie dla wiedzy informatycznej zawodników i podkreślił, że umiejętność pracy zespołowej – nie tylko przy komputerze – jest bardzo ceniona przez pracodawców. Pozwala ona na szybsze rozwiązywanie problemów.

Dr Lech Tuzinkiewicz zwrócił uwagę na wyrównany poziom uczestników. Wyniki młodzieży szkół średnich są porównywalne z wynikami studentów. Impreza ta cieszy się dużym zainteresowaniem młodych programistów, niestety względy natury techniczno-organizacyjnej (np. brak większej ilości komputerów tej samej klasy) nie pozwalają na dopuszczenie do rywalizacji większej ilości zespołów.

Organizatorzy II Dolnośląskich Zawodów w Programowaniu Zespołowym traktują je jako eliminacje do IV Akademickich Mistrzostw Polski w Programowaniu Zespołowym, które odbędą się w Warszawie w dniach 5-6 listopada br. (<http://lipa.mimuw.edu.pl/zawody/wstep.html>), a także do ACM International Collegiate Programming Contest (eliminacje regionalne dla regionu środkowo-europejskiego *Central Europe*: Praga, 19-20 listopada (rejestracja do 12 października). Finał światowy tej drugiej imprezy nastąpi w Orlando na Florydzie, USA, (15-19 marzec 2000 r.) – szczegółowe informacje pod adresem <http://acm.baylor.edu/acmicpc/>.

Życzymy powodzenia.

Wyniki Światowego Finału 1999 ACM International Collegiate Programming Contest

1. University of Waterloo (Ontario, Kanada)
2. Albert-Ludwigs Universität we Fryburgu (Szwajcaria)
3. Instytut Mechaniki Precyzyjnej i Optyki w St. Petersburgu (Rosja)
4. Uniwersytet Bukareszteński (Rumunia)
5. Duke University (Pn. Karolina, USA)
6. California Polytechnic State University (Kalifornia, USA)
7. University of California at Berkeley (Kalifornia, USA)
8. Harvard University (Massachusetts, USA)
9. Państwowy Uniwersytet w St. Petersburgu (Rosja)
10. National Taiwan University (Taiwan)
11. Politechnika Bukareszteńska (Rumunia)
11. Uniwersytet Warszawski (Polska)
11. Carnegie Mellon University w Pittsburghu (Pennsylvania, USA)
11. Politechnika Poznańska (Polska)

Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia

W ostatnim czasie ukazały się następujące pisma okólne i zarządzenia wewnętrzne:

- Pismo okólne 12/99 z dnia 31.05.1999 r. w sprawie zasad ustalania odpłatności w hotelach asystenta i doktoranta oraz mieszkańach i pokojach hotelowych Politechniki Wrocławskiej
- Pismo okólne 13/99 z dnia 31.05.1999 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej
- Pismo okólne 14/99 z dnia 5.07.1999 r. w sprawie ustalenia kalendarza akademickiego na rok akademicki 1999/2000
- Zarządzenie wewnętrzne 14/99 z dnia 1.06.1999 r. w sprawie częściowej odpłatności za powtarzanie kursów z powodu niezadowalających wyników w nauce na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych w roku akademickim 1999/2000
- Zarządzenie wewnętrzne 15/99 z dnia 2.06.1999 r. w sprawie częściowej odpłatności za studia zaoczne, wieczorowe i zaoczne uzupełniające studia magisterskie w roku akademickim 1999/2000
- Zarządzenie wewnętrzne 16/99 z dnia 2.07.1999 r. w sprawie postępowania dotyczącego ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy
- Zarządzenie wewnętrzne 17/99 z dnia 2.07.1999 r. w sprawie wprowadzenia zmiany do Zarządzenia Wewnętrznego 16/97 z dnia 30 czerwca 1997 r.

ING GROUP

Nationale-Nederlanden

WAŻNY WYBÓR

Nasza oferta obejmuje:

- fundusz emerytalny,
- indywidualne ubezpieczenia emerytalne,
- ubezpieczenia z funduszem inwestycyjnym,
- ubezpieczenia grupowe,

a ponadto:

- kapitałowe ubezpieczenie na życie,
- terminowe ubezpieczenie na życie,
- ubezpieczenie na całe życie,
- ubezpieczenie młodzieżowe,
- ubezpieczenie stypendialne,
- kapitałową rentę na życie.

O szczegółach w/w propozycji i indywidualnym ich doborze chętnie porozmawiam:

Władysław Bogacz

Specjalista ds. Ubezpieczeń Grupowych i Indywidualnych
Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie
Nationale-Nederlanden Polska S.A.

Oddział nr 401
Rynek 36/37
50-102 Wrocław

Tel. (071) 346 05 85
Fax (071) 346 05 86
Tel. 0601 75 00 15

Nationale-Nederlanden
Ubezpieczenia na życie

Ludzie, którym ufasz

FILIA LEGNICKA

W dniu 10 maja odbyło się spotkanie uczestników Konferencji Rektorów Wyższych Szkół Legnicy, na którym omówiono stan przygotowań do Juwenaliów '99 w Legnicy. Głównym organizatorem była Wyższa Szkoła Zawodowa w Legnicy. Przedstawiciele pozostałych szkół wyższych zadeklarowali pomoc finansową.

13 maja odbyło się spotkanie z Panem Jarosławem Lewkowem, który zaproponował, że utworzy i poprowadzi Chór Studencki przy Filii PW w Legnicy. Postanowiono podjąć starania, by w nowym roku akademickim chór mógł rozpocząć działalność.

W dniach 22-23 maja studenci Filii brali udział w rajdzie turystycznym organizowanym przez Studium WFIS w okolicach Międzyzgorza. Na trasie ze Stronia Śląskiego do schroniska „Na Śnieżniku” studentom towarzyszył dyrektor Filii.

W dniach 1-2 czerwca studenci legnicy zaprezentowali się miastu podczas Juwenaliów '99. Król i Królowa (studentka Filii) odebrali klucze miasta z rąk prezydenta Legnicy Ryszarda Kurka. Następnie na dziedzińcu Wyższej Szkoły Zarządzania odbyły się prezentacje zespołów poszczególnych uczelni oraz konkursy, w których uczestniczyli pracownicy i studenci wyższych szkół legnickich.

Zorganizowano też mecze w piłce siatkowej i nożnej o puchary ufundowane przez organizatorów. Studenci filii zdobyli I miejsce w piłce nożnej. Pierwszy dzień zakończył się dyskoteką dla studentów i pracowników w klubie muzycznym „Sunlight”. Po południu drugiego dnia odbyły się koncerty muzyki współczesnej zespołów amatorskich i profesjonalnych.

Od 3 do 6 czerwca grupa studentów Filii uczestniczyła w rajdzie turystycznym po Pieninach zorganizowanym przez Studium WFIS.

W dniach 8, 16 i 23 czerwca w Wyższej Szkole Technicznej odbywały się rozmowy przedstawicieli szkół legnickich związane z powołaniem Legnickiej Akademickiej Rozległej Sieci Komputerowej. Na ostatnim spotkaniu postanowiono wystąpić z wnioskiem do KBN o dofinansowanie tego przedsięwzięcia. Kierownictwo Filii czyni starania o poparcie tej inicjatywy przez macierzystą uczelnię.

Król i Królowa (studentka Filii) odebrali klucze miasta z rąk prezydenta Legnicy Ryszarda Kurka.

Odbyły się prezentacje zespołów poszczególnych uczelni oraz konkursy.

Dyrektor Filii dr H. Bartoszewicz w otoczeniu rozba-wionych studentów.

Do schroniska „Na Śnieżniku” studentom towarzyszył dyrektor Filii.

Związki zawodowe uzgodniły tekst założeń do nowego regulaminu dysponowania ZFŚS. Stanowisko w tej sprawie musi zająć jeszcze JM Rektor PWr i Przedstawicielstwo Pracownicze. Zachęcamy Czytelników do zapoznania się z propozycjami.

Podstawowe założenia

do „Regulaminu podziału i dopłat do świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych pracowników Politechniki Wrocławskiej (ZFŚS-P)”

1. Regulamin dotyczy świadczeń socjalnych z funduszy odpisywanych od planowanych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe w Politechnice Wrocławskiej. Oznacza to, że nie dotyczy on funduszy na świadczenia socjalne pochodzących ze środków przekazywanych w odpowiedniej proporcji do rent i emerytur pobieranych przez osoby do tego uprawnione.

2. Osobami uprawnionymi do świadczeń z ZFŚS-P są pracownicy Politechniki Wrocławskiej i uprawnieni członkowie ich rodzin (będą jeszcze specjalne przypadki – patrz projekt regulaminu)

3. Emeryci i renciści zatrudnieni w PWr. mogą korzystać tylko z jednego funduszu socjalnego tzn. albo z ZFŚS - P Politechniki Wrocławskiej albo z ZFŚS do korzystania z którego są upoważnieni w zakładzie, w którym przeszli na emeryturę lub rentę. Decyzje o wyborze funduszu, z którego będzie korzystał zatrudniony w PWr. emeryt lub rencista powinny być zgłaszane indywidualnie do Zakładu Usług Socjalnych.

4. Zapis Ustawy o ZFŚS, iż świadczenia „powinny uwzględniać sytuację materialną, rodzinną i życiową” dotyczy wszystkich świadczeń uzyskiwanych w ciągu roku przez osobę uprawnioną a nie każdego świadczenia z osobna.

5. ZFŚS-P będzie dzielony w uzgodnionej proporcji na (nazwy umowne):

- a) fundusz „wypoczynkowy”
- b) fundusz „losowy”
- c) fundusz „ogólny”

przy czym fundusz wypoczynkowy będzie uwzględniał sytuację rodzinną pracownika i uprawnionych członków jego rodziny, fundusz „losowy” będzie uwzględniał sytuację materialną i życiową zaś fundusz „ogólny” będzie przeznaczony na świadczenia dla ogółu pracowników i rezerwe.

6. Dotychczasowy fundusz mieszkaniowy będzie działał jako fundusz dotychczas zgromadzony. Tak więc w kolejnych latach nie będzie stałego przekazywania na ten fundusz kwot z ZFŚS-P. Odpisy na fundusz mieszkaniowy będą możliwe jedynie w sprawach doraźnych, uzgodnionych przez wszystkie strony podpisujące regulamin ZFŚS-P. W takich przypadkach przekazywane środki pochodzą będą z części ZFŚS-P nazwanej funduszem „ogólnym”.

7. Fundusz wypoczynkowy przeznaczony jest na różnego rodzaju wypoczynek organi-

zowany i niezorganizowany w tym imprezy kulturalne i turystyczne.

8. Z funduszu „wypoczynkowego” korzystają pracownik i uprawnieni członkowie jego rodziny, po złożeniu wniosku o przyznanie świadczenia, do określonego limitu zależnego od liczby osób uprawnionych w rodzinie.

9. Limit świadczeń z funduszu „wypoczynkowego” tworzony jest z limitu bieżącego roku i niewykorzystanych limitów z np. dwóch lat minionych (liczba lat do uzgodnienia).

10. Złożenie wniosku o świadczenie z funduszu „wypoczynkowego” powinno nastąpić nie wcześniej niż na 2 miesiące przed planowanym wypoczynkiem a wypłata będzie realizowana nie później niż w ciągu miesiąca od chwili złożenia wniosku.

11. Fundusz „losowy” przeznaczony jest dla pracowników i uprawnionych członków ich rodzin:

1) w zależności od dochodów jeżeli dochody na członka rodziny nie przekraczają kwoty uprawniającej do takiego świadczenia (wysokość kwoty uprawniającej do uzgodnienia);

a) na świadczenia udzielone w związku z bieżącymi wydatkami na leczenie jeżeli przekraczają one określony procent dochodu użytkowanego w PWr,

b) dopłaty do kolonii,

c) inne wydatki (niezbędne dla właściwego funkcjonowania rodziny i wychowania dzieci) przekraczające możliwości finansowe rodziny,

2) niezależnie od wysokości dochodów na: a) jednorazowe wydatki związane z chorobą,

b) usuwanie skutków klęsk żywiołowych,

c) zgonu członka rodziny,

3) na inne wydatki nie mieszczące się w wcześniej zapisanych ustaleniach, związane z ciężką sytuacją rodzinną lub życiową, za zgodą wszystkich dysponentów ZFŚS.

12. Przedstawicielstwo Pracownicze z pomocą Związków Zawodowych będzie prowadziło akcję rozpoznawania rodzin, które znajdują się w ciężkiej sytuacji materialnej lub życiowej.

13. Osoby składające wniosek o udzielenie świadczenia z ZFŚS uzależnionych od wysokości dochodów, powinny przedstawić PIT potwierdzony przez urząd skarbowy. Sytuacja osób, które wnioskuje o świadczenie z funduszu „losowego” i których dochody przekraczają górny limit dochodów uznanych za niskie będzie szczegółowo rozeznawane przez przedstawicieli stron podpisujących regulamin.

14. Świadczenia z funduszu „ogólny” nie są świadczeniami indywidualnymi. Będą one przeznaczone na uzgodnione formy wypoczynku zbiorowego ogólnodostępnego (imprezy choinkowe, imprezy kulturalne nieodpłatne lub częściowo odpłatne, ogólnodostępne imprezy turystyczne), na dopłaty do ogólnodostępnych świadczeń lekarskich (typu koszty plomb) oraz ogólnodostępne badania lekarskie i szczepienia.

W ramach funduszu „ogólnego” gromadzone będą też środki rezerwowe, które będą mogły być uruchomione na cele i w wysokości uzgodnionej przez przedstawicieli stron podpisujących regulamin.

Wrocław dnia 30.06.1999 r.

NA WYDZIAŁACH

ARCHITEKTURA

9 czerwca Rada Wydziału nadała stopień doktora nauk technicznych mgr inż. arch. Irenie Niedźwieckiej-Filipiak, która obroniła pracę doktorską pt. „Wpływ architektury obiektów nierolniczych na kształtowanie krajobrazu wiejskiego”. Promotorem pracy była dr hab. inż. arch. Zuzanna Borcz z Akademii Rolniczej.

16 czerwca odbyło się kolokwium habilitacyjne dr inż. arch. Aliny Drappelli-Hermansdorfer na temat „Idea jedności w architekturze”. Kandydatce nadano stopień doktora habilitowanego nauk technicznych.

Nadano stopień doktora nauk technicznych mgr inż. arch. Jackowi Barskiemu za pracę „Zachowania przestrzenne zmotoryzowanych mieszkańców Wrocławia”. Promotorem był prof. dr hab. Eugeniusz Bagiński. Postanowiono wystąpić o nagrodę ministra dla autora pracy.

21 czerwca odbyły się obrony prac doktorskich mgr inż. arch. Bogny Ludwig i mgr inż. arch. Mounesa Aljaryhi. Kandydatom nadano stopnie naukowe doktora nauk technicznych.

29 czerwca odbyło się kolokwium habilitacyjne dr Jana Kurka z Wydz. Architektury Politechniki Krakowskiej na temat „Sacrum i mentalność w kształtowaniu świątyń kościoła wschodniego na przykładzie drewnianych cerkwi województwa przemyskiego”. Nadano kandydatowi stopień doktora habilitowanego nauk technicznych.

1 lipca na posiedzeniu Rady Wydziału dziekan prof. dr hab. inż. arch. Stanisław Medeksa przedstawił sprawozdanie z działalności wydziału za rok 1998. Zostało ono przyjęte jednogłośnie.

Pozytywnie zaopiniowano wniosek o przyznanie Medalu PWr prof. zw. dr hab. inż. arch. Edmundowi Małachowiczowi.

Podjęto uchwałę w sprawie nostryfikacji nadanego dr inż. arch. Janinie Kopietz-Unger przez Uniwersytet Fridericana w Karlsruhe stopnia doktora habilitowanego.

Wszczęto przewody doktorskie Marcinowi Łobosowi, Sylwii Strużyk,

Dokończenie na stronie 36

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 35

Magdalenie Mlek i Piotrowi Urbankowi. Wyznaczono recenzentów prac doktorskich Ewy Kowal i Agnieszki Tomaszewicz.

Wyznaczono komisję ds. postępowania o nadanie dr hab.inż.arch. Grażynie Balińskiej tytułu naukowego profesora.

Wyznaczono komisję ds. przewodu habilitacyjnego dr inż.arch. Barbary Siereckiej-Nowakowskiej z Politechniki Łódzkiej.

Wyznaczono recenzentów dorobku naukowego dr hab.inż.arch. Wandy Kononowicz w związku z postępowaniem o zatrudnienie jej na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Ogłoszono konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego w specjalności *Planowanie regionalne i Planowanie obszarów turystycznych* oraz konkurs na stanowisko adiunkta w Katedrze Planowania Przestrzennego.

Poparto kandydaturę prof. Andrzeja Gałkowskiego z Politechniki Poznańskiej i prof. Andrzeja Kałużki z Politechniki Krakowskiej na członków Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Przedłużono zatrudnienie doktorantom zatrudnionym na część etatu oraz mianowano trzech asystentów na czas nieokreślony.

Udzielono urlopów naukowych dr hab. Wandzie Kononowicz i dr Małgorzacie Chorowskiej.

Prodziekan ds. dydaktyki dr hab. Elżbieta Trocka-Leszczyńska przedstawiła stanowisko Kolegium Dziekanów i Dyrektorów Wydziałów i Instytutów Architektury Polskich Uczelni Publicznych w sprawie projektu MEN ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Stanowisko to było syntezą opinii wyrażonych przez uczestników spotkania dziekanów wydziałów architektury w Warszawie w dniu 28.06.1999 r. Kolegium biorąc pod uwagę opinię środowiska akademickiego stwierdziło, że projekt nowego prawa o szkolnictwie wyższym nie spełnia oczekiwań społeczności akademickiej wydziałów architektury. Na zakończenie prodziekan ds. dydaktyki zapoznała zebranych ze stanowiskiem Kolegium w sprawie propozycji minimum programowego dla studiów magisterskich na kierunku *Architektura*. □

Stanowisko

Federacji Związku Nauczycielstwa Polskiego Szkół Wyższych i Nauki oraz Krajowej Rady Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego w sprawie projektu ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym”

W dniu 29 maja 1999 roku na wspólnym posiedzeniu Federacji ZNP Szkolnictwa Wyższego i Nauki oraz Krajowej Rady Nauki ZNP przyjęto stanowisko w sprawie projektu ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” z dnia 20 maja 1999 roku:

Rozpatrywany projekt nie przedstawia klarownej koncepcji systemu szkolnictwa wyższego, natomiast wprowadza rozwiązania, które uznajemy za wyjątkowo niekorzystne dla społeczności akademickiej, a także przynoszące poważne negatywne skutki społeczne.

1. Uznajemy, że przewidziane wprowadzenie opłaty (art. 91) za usługi edukacyjne zaprzecza istocie zapisu konstytucyjnego i może spowodować ograniczenie szerokiego dostępu do kształcenia na poziomie wyższym. Stoi to w sprzeczności z odpowiedzialnością państwa za podwyższenie wskaźnika scholaryzacji i rozwój szkolnictwa wyższego.

2. Odrzucamy propozycję zmiany charakteru zatrudnienia nauczycieli akademickich z mianowania na umowę o pracę (art. 116) opartego o Kodeks Pracy. Propozycja ta powoduje zmianę dotychczasowej stabilizacji zatrudnienia, gwarantującej ciągłość rozwoju naukowego pracowników naukowych uczelni i zapewniającej możliwość wypełnienia przez uczelnię jej ustawowych zadań w długim horyzoncie czasowym.

3. W konsekwencji powyższego stanowiska nie widzimy celowości wprowadzenia 30-godzinnego tygodnia pracy (art. 117) dla nauczycieli akademickich, jak również konieczności uzyskiwania zgody rektora na dodatkowe zatrudnienie (art. 116). Wystarczającym wymogiem jest powiadomienie rektora o podjęciu takiego zatrudnienia.

4. Uważamy, że niesprecyzowane sformułowanie „nienaganna postawa etyczna” może stać się narzędziem niezasadnej i nadużywanej selekcji kadry nauczycieli akademickich.

5. Nadzór resortu właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w zakresie wynagrodzenia pracowników nie może ograniczać się do ustalenia minimalnego poziomu tych wynagrodzeń (art. 119, ust. 1), lecz winien również obejmować ustalenie poziomu maksymalnego.

6. Utrzymanie dotychczasowej nadmiernej wydłużonej drogi awansowej prowadzi do pogłębienia luki pokoleniowej wśród kadry naukowo-dydaktycznej i do kryzysu kadrowego na uczelniach. Uznajemy celowość wprowadzenia zasady awansu na stanowisko profesora nadzwyczajnego bezpośrednio po uzyskaniu stopnia doktora habi-

litowanego. Wskazujemy także na zasadność dążeń instytucji naukowych (PAN, IBL) do utrzymania prawa występowania o tytuły profesorskie.

7. Uznajemy za niedopuszczalne zniesienie lub zmniejszenie dotychczasowych uprawnień nauczycieli akademickich w zakresie socjalnym (np. art. 127, ust. 1; art. 105, ust. 5 dotychczasowej „Ustawy o Szkolnictwie Wyższym”) i odpowiedzialności dyscyplinarnej (np. art. 139; art. 135 dotychczasowej Ustawy).

8. Kwestionujemy sposób powoływania i funkcjonowania AKA w kształcie zawartym w projekcie ustawy. Sądzymy, że nie zapewnia on reprezentatywności środowiska akademickiego i nie stwarza warunków do sprawowania obiektywnego nadzoru tego środowiska nad realizacją zadań przypisanych AKA.

9. Kwestionujemy celowość istnienia Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych AKA ze wszystkimi dotychczasowymi wadami sposobu jej funkcjonowania, w tym znaczną uznaniowością podejmowanych decyzji i niewielką skutecznością odwołań lub możliwością korekty pomyłek.

10. Uważamy, że przy zachowaniu dotychczasowej autonomii uczelni istnieje – wbrew zapisom projektu – konieczność wyraźnego umocnienia funkcji nadzorczych organów kolegialnych nad funkcjonowaniem organów jednoosobowych oraz wprowadzeniem ustawowego zakazu łączenia funkcji jednoosobowych i administracyjnych (np. rektora i dziekana, rektora i dyrektora instytutu).

11. Domagamy się wprowadzenia do przyszłej Ustawy jednoznacznego zapisu o uprawnieniach związków zawodowych, wynikających z ustawy o związkach zawodowych.

12. Stanowczo kwestionujemy propozycję projektu zmierzającą do przerzucenia części zobowiązań finansowych budżetu państwa w postaci stypendium socjalnego, stypendium dla niepełnosprawnych, zapomóg na budżety samorządów.

12. Uważamy za konieczne wprowadzenie zapisu: „Uczelnie są płatnikami VAT na poziomie 0”.

13. Zwracamy uwagę na konieczność redukcji zbyt wielkiej liczby delegacji ustawowych, w tym typu regulaminowego.

Powyższe istotne zastrzeżenia i wątpliwości w pełni uzasadniają wniosek o odrzuceniu projektu ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” w wersji z dnia 20 maja 1999 roku.

W związku z powyższym uważamy, że należy dokonać w tej chwili jedynie nowelizacji aktualnej „Ustawy o Szkolnictwie Wyższym” a dnia 12 września 1990 roku wyłącznie w zakresie odpłatności za studia zgodnie z postanowieniami Konstytucji.

Jednocześnie deklarujemy pełną gotowość współpracy w przygotowaniu nowego „Prawa o Szkolnictwie Wyższym”. □

Uwagi

NSZZ „Solidarność” do rządowego projektu ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”

Dyskusja o konieczności wprowadzenia zmian w ustawodawstwie dotyczącym szkolnictwa wyższego toczy się w środowiskach akademickich związanych z NSZZ „Solidarność” od kilku lat. Krajowa Sekcja Nauki (KSN) opracowała nawet w wyniku tych dyskusji własny projekt nowej ustawy.

W pierwszych dniach czerwca, po kilkunastu miesiącach oczekiwania, został przedstawiony rządowy projekt ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Na tzw. „dyskusję środowiskową” przewidziano trzy tygodnie (do 20 czerwca br.). Mimo tak drastycznie ograniczonego czasu na wymianę poglądów do projektu zgłoszono szereg poważnych uwag.

Środowiska związane z Polską Akademią Nauk potępiają zapisy projektu wiążące uzyskanie tytułu naukowego z doświadczeniem dydaktycznym oraz przyznanie uprawnień do przeprowadzenia procesu uzyskania tytułu wyłącznie jednostkom wyższych uczelni akademickich. Pracownicy naukowo-dydaktyczni posiadają tytuł naukowy dość powszechnie krytykują potencjalne ułatwienie w uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego i tytułu profesora. Dokładne porównanie proponowanych w tym zakresie zapisów projektu z aktualnie obowiązującą „Ustawą o stopniach i tytułach naukowych” upoważnia jednak do stwierdzenia, że krytykowane rozwiązania są formalnie możliwe już obecnie, jednak zasięg ich stosowania jest minimalny. Powszechny sprzeciw adiunktów budzi propozycja zmiany formy zatrudnienia z mianowania na umowę o pracę i związane z tym propozycje pewnych ułatwień w rozwiązywaniu stosunku pracy. Dziś zagrożenia utraty zatrudnienia przez adiunktów wydają się mało realne, jednak wobec propozycji zmierzającej do praktycznej likwidacji obowiązkowego pensum nie można całkowicie wykluczyć prób poszukiwania oszczędności w zmniejszeniu zatrudnienia i dalszym zwiększaniu

obciążeń nauczycieli akademickich. W środowiskach niektórych uczelni (zwłaszcza akademii ekonomicznych) wielkie emocje wywołuje sprawa tzw. „wieloletowości” i zapis uzależniający zatrudnienie nauczyciela akademickiego w dodatkowych miejscach pracy od uzyskania zgody rektora macierzystej uczelni.

Przeciwnicy wprowadzenia takiej regulacji prawnej wskazują na drastycznie niskie płace w szkolnictwie wyższym, zmuszające do poszukiwania dodatkowych źródeł dochodów m.in. przez zatrudnienie na innej uczelni. Zwolennicy, też nie bez racji, wysuwają argumenty związane z zagrożeniem poziomu nauczania oraz wątpliwości natury etyczno-prawnej.

Wreszcie sprawa zasadnicza, czyli jak zwykle (choć nie zawsze) pieniądze. Podział na zwolenników i przeciwników zastosowania sztuczki semantycznej, umożliwiającej „obejście” zapisu Konstytucji, o bezpłatnej edukacji, przebiega niezależnie od statusu pracowniczego, czy orientacji politycznej i związany jest raczej z rachunkami zysków i strat jakie zmodyfikowany system przyniesie konkretnej uczelni.

Różnorodne krytyczne uwagi pojawiały się oczywiście także w trakcie dyskusji toczonych w NSZZ „Solidarność” w Krajowej Sekcji Nauki, Komisji Porozumiewawczej Uczelni Wrocławia a także w Komisji Zakładowej Politechniki Wrocławskiej.

Podsumowując można wskazać trzy zastrzeżenia zgłaszane przez wymienione gremia związkowe:

1. Praktyczna likwidacja pensum oraz wprowadzanie zapisu umożliwiającego drastycznie nierównomierne obciążenie pracowników (art. 117).

2. Niezgodny z ustawą o związkach zawodowych sposób ustalenia systemu wynagrodzenia (art. 119).

3. Obawy dotyczące bilansu kosztów wprowadzenia nowej ustawy.

Związek będzie musiał przeciwdziałać wprowadzeniu nowej ustawy, jeśli powyższe sprawy nie zostaną zmienione, a także jeśli nie zostaną zagwarantowane odpowiednie środki finansowe. □

NA WYDZIAŁACH

GÓRNICTWO

Rada Wydziału Górniczego na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia zatwierdziła limity przyjęć na studia w roku akademickim 1999/2000. Na studia dzienne magisterskie zostanie przyjętych 260 osób: 140 we Wrocławiu i po 60 w filiach w Wałbrzychu i Legnicy. Ponadto planuje się przyjęcie w Legnicy na studia dzienne inżynierskie 80 osób, a na zaoczne we Wrocławiu – 140.

- Zatwierdzono odpłatność za studia zaoczne w roku akademickim 1999/2000 w wysokości 1100 zł/semestr.

- Zatwierdzono dodatkowe tematy prac dyplomowych dla studentów IV r. studiów dziennych i zaocznych.

- Wyrażono zgodę na wszczęcie przewodu doktorskiego mgr inż. Krzysztofa Pradla „Wykorzystanie efektów kinetycznych do wzbogacania surowców barytowo-fluorytowych”, której promotorem będzie prof.dr hab. inż. Jan Drzymała.

- Zatwierdzono wnioski o nadanie odznaczeń państwowych:

Srebrnego Krzyża Zasługi – mgr Jerzemu Cyganowi,

Złotego Krzyża Zasługi – dr inż. Jackowi Urbańskiemu,

Srebrnego Krzyża Zasługi – dr inż. Krzysztofowi Hołodnikowi.

□ Na posiedzeniu Rady 12 maja zatwierdzono stawki za godziny ponadwymiarowe na 1999 r. dla pracowników W-6 :

– profesor	37 zł
– doktor hab.	32 zł
– adiunkt, st. wykładowca	27 zł
– asystent, wykładowca	18 zł

- Rada wyraziła zgodę na zorganizowanie studium podyplomowego „Ochrona Środowiska przed Oddziaływaniem Zakładów Górniczych”.

- Powołano Wydziałową Komisję Rekrutacyjną na rok akademicki 1999/2000 w składzie: prof.dr hab.inż. Jan Drzymała (przewodniczący), dr Stanisław Ślusarczyk i dr inż. Jacek Urbański.

- Pozytywnie zaopiniowano wniosek o nagrodę Senatu PWR dla dr inż. Marka Sikory.

□ Na posiedzeniu 9 czerwca Rada Wydziału zatwierdziła wnioski o przedłużenie zatrudnienia na rok akademicki 1999/2000 prof. S.Dmitruka (na 4/4 etatu) i prof. E.Wnuczaka (na 4/4 etatu do 31. 12. 1999 r. i na 1/4 etatu od 01.0.1 do 30. 09. 2000 r.)

Dokończenie na stronie 38

Kolegium Rektorów w Olejnicy

Ostatnie w bieżącej kadencji posiedzenie Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola odbyło się w Ośrodku Szkoleniowo-Sportowym AWF w Olejnicy w dniach 10–13 czerwca. Goście dyskutowali o projekcie „Prawa o szkolnictwie wyższym”, a także spacerowali, jeździli rowerami, pływali na kajakach i żagłówkach. □

Wśród żeglarzy m.in.: prof. Tadeusz Szulc (rektor AR), prof. K.Jarodzki (rektor ASP), prof. L.Turko (poseł UW), prof. R.Duda (rektor UW), przewodniczący Kolegium), prof. B.Dobrowolski (proroktor Politechniki Opolskiej) i prof. Z.Zagrobny (rektor AWF).

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 37

- Postanowiono przedłużyć do 30 września 2000 r. urlop bezpłatny dr R. Kabatowi.

- Zatwierdzono zmianę w programie studiów dla specjalności EPO: przesunięcie egzaminu z *Projektowania kopalni* z semestru VIII na IX.

- Wyrażono zgodę na wszczęcie przewodów doktorskich:

- mgr inż. Urszuli Czarnieckiej pt. „*Gospodarcze, przyrodnicze i przestrzenne funkcje górnictwa skalnego okolic Wrocławia*” (promotor pracy prof. dr hab. inż. Jerzy Malewski);

- mgr inż. Marcina Jabłońskiego pt. „*Zastosowanie techniki satelitarnej GPS w procesie doskonalenia wybranych elementów cyklu wydobywczego w górnictwie odkrywkowym*” (promotor pracy prof. dr hab. inż. Stefan Cacon).

- Rada przyjęła sprawozdanie dziekana z działalności Wydziału za 1998 r. Zatwierdziła sprawozdanie z wykonania przez wydział planu wydatków ze środków otrzymanych z dotacji na działalność dydaktyczną w 1998 r. Przyjęła też plan budżetu 1999 r. i Regulamin Sieci Komputerowej Wydziału Górniczego PWr.

Na posiedzeniu 30 czerwca Rada Wydziału wytypowała kandydatów na członków Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych na kadencję 2000–2003:

- prof. dr hab. inż. Henryka Hawryłaka z Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn PWr.

- prof. dr hab. inż. Bernarda Drzęźłę z Instytutu Eksploatacji Złóż Politechniki Śląskiej.

CHEMIA

21 kwietnia w posiedzeniu Rady Wydziału, w którym uczestniczyli członkowie Rady kadencji 1996–1999 i 1999–2002, obecny był zaproszony przez dziekana mgr inż. Jerzy Paprocki z Departamentu Polityki Przemysłowej Ministerstwa Gospodarki. Wygłosił on wykład pt. „Aktualny stan przemysłu chemicznego w Polsce”.

28 kwietnia na posiedzeniu Rady Wydziału podjęto uchwałę w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora nauk technicznych dr hab. Danucie Żuchowskiej,

Dokończenie na stronie 39

Wrażenia z wycieczki szkoleniowej Bibliotekarze z wizytą na Górnym Śląsku

Staje się już tradycją, że z okazji kolejnej rocznicy powstania Biblioteki Politechniki Wrocławskiej bibliotekarze wyjeżdżają na wycieczkę szkoleniową. W 1997 roku byliśmy w bibliotekach w Poznaniu i Kórniku; w 1998 roku zwiedzaliśmy placówki w Kecskemét i Budapeszcie, a w tym roku wyjechaliśmy do Gliwic i Katowic. Celem tegorocznego wyjazdu (20 i 21 maja) było zwiedzenie oraz zapoznanie się z funkcjonowaniem dwóch bibliotek górnośląskich – Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz Biblioteki Śląskiej w Katowicach. Oprócz licznej grupy bibliotekarzy z Politechniki Wrocławskiej w wycieczce uczestniczyli reprezentanci innych bibliotek wrocławskich – Biblioteki Uniwersyteckiej i Biblioteki Akademii Medycznej (to też tradycja – wyjazd integruje środowisko bibliotekarskie).

Po Bibliotece Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach oprowadzała nas i ciekawie przedstawiała pracę placówki pani dyr. mgr Halina Bałuka. Książnica od października 1994 roku zajmuje samodzielny czterokondygnacyjny budynek przy ul. Kaszubskiej 23, który jest zlokalizowany w centrum dzielnicy akademickiej, na obrzeżach dużego parku. Przerobiono go z hotelu robotniczego i specjalnie przystosowano do potrzeb bibliotecznych. Dobudowany na parterze segment umożliwił zlokalizowanie na jednym poziomie prawie wszystkich agend, z których najczęściej korzystają czytelnicy,

czyli oddziału informacji naukowej, katalogów i wypożyczalni oraz trzech czytelni (m.in. czytelni norm, patentów i literatury firmowej). Obok pomieszczeń bibliotecznych na parterze są jeszcze dwie sale: wystawowa i konferencyjna wraz z szatniami, bufetem, toaletami etc. Na pierwszym piętrze znajdują się rozległe magazyny książek, zaś drugie piętro zajmują duże czytelnie czasopism. Trzecia kondygnacja mieści dyrekcję, administrację oraz oddziały zajmujące się gromadzeniem, opracowywaniem oraz inwentaryzacją księgozbioru. Czwarte piętro budynku Biblioteka wydzierżawiła Wydziałowi Matematyczno-Fizycznemu Politechniki Śląskiej w Gliwicach (sic!).

Od września 1996 roku Biblioteka Politechniki Śląskiej w Gliwicach korzysta z systemu komputerowego „PROLIB” firmy Max Elektronik, który umożliwia automatyzację wszystkich funkcji bibliotecznych. Politechnika Śląska oprócz Biblioteki Głównej ma jeszcze 64 biblioteki przy instytutach, katedrach i studiach międzywydziałowych z księgozbiorem liczącym łącznie 250 tys. woluminów. Tworzą one wraz z Biblioteką Główną oraz jej filiami system biblioteczno-informacyjny, którego księgozbiór składa się ogółem z ponad 1.110 tys. woluminów i jednostek inwentarzowych książek, czasopism oraz zbiorów specjalnych. Jest to największy na Górnym Śląsku ogólnodostępny księgozbiór naukowo-techniczny. Biblioteka Główna wraz z filiami posiada obecnie 22.000 czytelników zapisanych do wypożyczalni miejscowej (w tym 17.500 – w Gliwicach, a 4.500 – w dwóch filiach w Katowicach i Rybniku) i 175 bibliotek zarejestrowanych w wypożyczalni międzybibliotecznej. Biblioteka udostępnia również zagraniczne bibliograficzne bazy danych na

CD-ROMach: Compendex, Current Contents (Engineering, Computing and Technology), Current Contents (Physical, Chemical and Earth Sciences), Environment Abstracts, Iconda, Inspec, Metadex Collection, Microcomputer Abstracts, Boston Spa Conferences, ISTP (Index Scientific and Technical Proceedings). Warto nadmienić, że Biblioteka dysponuje własnym budżetem (sic!).

W centrum Katowic zobaczyliśmy nowy gmach Biblioteki Śląskiej oddany do użytku w październiku 1998 roku. Przeżyliśmy prawdziwy szok technologiczny. Budynek o nowoczesnej konstrukcji, mający dziewięć kondygnacji: dwie podziemne, parter i sześć pięter, zrobił na nas ogromne wrażenie. Wejście do biblioteki bardziej kojarzy się z holem bogatego banku niż instytucji budżetowej. O bibliotece, historii, etapach jej powstawania, zaletach i problemach opowiadał nam dyrektor prof. dr hab. Jan Malicki uzupełniając swój wykład filmem przedstawiającym funkcjonowanie magazynu wysokiego składowania książek – pierwszego tego typu w Polsce, unikalnego w Europie (podobne rozwiązania zastosowano jedynie w bibliotekach narodowych w Londynie i Paryżu). Magazyn (9-metrowej wysokości), obsługiwany przez roboty, oparty jest o informatyczny system dostaw i ciągłą transmisję książki – LIBROMAG.

Biblioteka Śląska jest biblioteką naukową dostępną szerokiej publiczności, zawierającą księgozbiór uniwersalny (ok. 1,3 mln woluminów) ze szczególnym uwzględnieniem wydawnictw śląskich oraz piśmiennictwa z zakresu nauk humanistycznych, ekonomicznych i społecznych. Do obsługi procesów bibliotecznych służy system komputerowy PROLIB. Nowy gmach ma bogatą infrastrukturę. Dysponuje m.in. salą audy-

toryjną, jedenastoma czytelniami specjalistycznymi, medioteką. O takiej bibliotece, pracy w takich warunkach marzy każdy bibliotekarz; czytelnik zaś doceniłby komfort obsługi i użytkowania zbiorów. A może zażękniliby za odrobiną tradycji?

Uzupełniając atrakcją wycieczki było zwiedzanie Parku Krajobrazowego „Cysterskich Kompozycji Krajobrazowych Rud Wielkich” (miejsca naszego noclegu), po którym oprowadzał nas jego dyrektor doktor Jan Waga. Bardzo interesująco opowiadał o tych terenach, zapoznał nas z historią założenia na tych ziemiach opactwa cystersów. Przybliżył nam również postać lekarza niemieckiego doktora Juliusza Rogera, który ogromną część życia poświęcił leczeniu miejscowej ludności oraz propagowaniu polskości.

Zwiedzaliśmy kościół pocysterski z II połowy XIII wieku oraz remontowany kompleks klasztorny cystersów. Przespacerowaliśmy się po pięknym parku jednocześnie słuchając o licznych inicjatywach zagospodarowania i uporządkowania terenu podejmowanych przez dyrekcję „Cysterskich Kompozycji Krajobrazowych Rud Wielkich”.

Pobyt na terenie ośrodka „Buk” w Rudach był też okazją do wieczornej biesiady przy ognisku, podczas której przypominaliśmy sobie najpiękniejsze przeboje polskiej muzyki żołniersko-harcersko-biesiadnej.

Pełni wrażeń z wyjazdu szczególnie podziękowania kierujemy w stronę pani dyr. Anny Uniejewskiej, pani mgr Jolanty Wróbel i pani mgr Anny Pacholskiej za zorganizowanie tej ciekawej wycieczki. Pozostały po niej miłe wspomnienia i zdjęcia.

Planujemy następne wyjazdy!

Ewa Zysek,

Marek Dubiński

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 38

prof.nadzw.PWr. oraz wybrano recenzentów jej dorobku naukowego.

W dalszej części rady odbyło się kolokwium habilitacyjne i wykład habilitacyjny dr Józefa Myrczka.

Na posiedzeniu Rady Wydziału **26 maja** uczczono chwilą ciszy pamięć zmarłych: doc. Sylwestra Wieczorka oraz prof. Janusza Plucińskiego.

W ramach rozpatrywanych spraw osobowych podjęto uchwały w sprawie:

- ogłoszenia konkursu na dwa stanowiska profesora nadzwyczajnego na kierunku *Chemia*,

- ogłoszenia konkursu na dwa stanowiska profesora nadzwyczajnego na kierunku *Technologia Chemiczna*,

- dopuszczenia dr Bogdana Szczygła do kolokwium habilitacyjnego,

- powołania Komisji do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora dr hab. Leonidowi Pietrowowi.

Następnie obszerne posiedzenie Rady zostało poświęcone problemom związanym z działalnością Wydziału Chemicznego.

Prodziekan prof. A.Matynia omówił aktualne problemy dydaktyczne wydziału. Prodziekan, a prof. W.Żyrnicki przekazał informacje z działalności studiów doktoranckich.

Prodziekan prof. P.Kafarski przedstawił dokonany przez władze uczelni podział środków budżetowych na wydziały i poddał pod dyskusję propozycje działań zmierzających do zmniejszenia deficytu budżetowego.

Po dyskusji zatwierdzono przedstawiony przez dziekana budżet wydziału przeznaczając na zmniejszenie deficytu całość środków na badania własne oraz 15% środków statutowych. Zapoznano się również z planami działań organizacyjnych zmierzających do zmniejszenia kosztów działalności wydziału. Postanowiono przeprowadzić konsultacje w instytutach i podjąć ostateczną decyzję w sprawie wyboru rozwiązań na kolejnym posiedzeniu Rady Wydziału.

Obrady zakończyła informacja dziekana o zatwierdzeniu przez Centralną Komisję do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych uchwały Rady Wydziału w sprawie nadania dr Romanowi Gancarzowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk chemicznych.

NA WYDZIAŁACH

BUDOWNICTWO ŁĄDOWE I WODNE

11 czerwca na posiedzeniu Rady Wydziału dopuszczono dr inż. Henryka Nowaka, adiunkta z I-2, do kolokwium habilitacyjnego i wybrano temat wykładu habilitacyjnego.

Pozytywnie zaopiniowano wnioski o nadanie Złotej Odznaki PWr prof. Janowi Uwe Wolffowi z Horsens Polytechnic (Dania), prof. Pietowi Stroeven z Delft University of Technology (Holandia) oraz prof. Josefowi Eiblowi z Uniwersytetu w Karlsruhe (Niemcy).

2 lipca na posiedzeniu Rady Wydziału poparto wnioski o mianowanie na stanowiska profesorów nadzwyczajnych PWr. dr hab. Barbary Namysłowskiej-Wilczyńskiej (I-10) i dr hab. inż. Elżbiety Stilger-Szydło (I-10).

Otwarto przewód habilitacyjny dr inż. Andrzejowi Ubyszowi, adiunktowi z I-2.

W wyniku konkursów zatrudniono:

- dr inż. Stanisława Biernata na stanowisku adiunkta w Zakładzie Statyki i Bezpieczeństwa Budowli Instytutu Inżynierii Łądowej,

- mgr inż. Tomasza Kasprzaka na stanowisku wykładowcy w Zakładzie Wytrzymałości Materiałów,

- Waldemara Ściągę (dyplomanta) na stanowisku asystenta w Zakładzie Statyki i Bezpieczeństwa Budowli I-14,

- mgr inż. Mirosława Jaśkiewicza w Zakładzie Geodezji I-10.

Pozytywnie zaopiniowano wnioski o:

- przedłużenie zatrudnienia na stanowiskach wykładowców mgr inż. Marianowi Kowalczykowi z Zakładu Geodezji I-10, mgr inż. Rajmundowi Ignatowiczowi z Zakładu Konstrukcji Metalowych I-2 i mgr inż. Adamowi Klimkowi z Zakładu Budownictwa Ogólnego I-2,

- zatrudnienie na stanowisku wykładowcy doktora w I-14 mgr inż. Bogdana Przybyły,

- udzielenie urlopu dydaktycznego na semestr zimowy 1999/2000 dr inż. Zbigniewowi Wójcickiemu z Zakładu Dynamiki Budowli I-14 oraz dr inż. Janowi Bieniowi z Zakładu Mostów I-14,

- udzielenie urlopu habilitacyjnego na semestr zimowy 1999/2000 dr inż. Kazimierzowi Myśleickiemu z Zakładu Wytrzymałości Materiałów I-14.

Dziekan poinformował o przyznanych nagrodach Rektora i Dziekana.

Zatwierdzono algorytm podziału środków finansowych oraz budżet wydziału

Dokończenie na stronie 41

Akcja lato

Wypoczynek dzieci i młodzieży

Na tegoroczną akcję letnią ZUS zamówił ponad 600 miejsc na koloniach dla dzieci i młodzieży za ogólną kwotę 729.950 zł. Rozdzielono 299 skierowań na wypoczynek krajowy i 299 na wypoczynek zagraniczny. (Na jedną osobę przypada więc niebagatelna kwota 1220 zł). Ponieważ przewiduje się (zgodnie z tabelą dofinansowań), że rodzice wpłacą za wypoczynek swoich dzieci ok. 310.000 zł, sumie statystyczny koszt 1 miejsca wyniesie więc 1739 zł!

Przewidziano też dofinansowania indywidualne do kolonii i obozów organizowanych poza uczelnią. Może z nich w tym roku skorzystać także ucząca się (niepracująca) młodzież w wieku od 18 do 21 lat. (Szczegóły omawiamy osobno.) Na dofinansowania indywidualne przewidziano 288.000 zł. Wnioski o dofinansowanie wraz z rachunkiem za pobyt nieletniego dziecka przyjmowane będą do końca października br.; w przypadku dorosłej młodzieży – będą rozpatrywane od września br. Przewiduje się, że o dofinansowanie wypoczynku letniego będą się starać rodzice 100–120 dzieci w wieku do 18 lat i ok. 200–250 osób dorosłych (z tego wynika, że tu przewidziano dofinansowanie od 778 do 960 zł).

Wypoczynek pracowników

W bieżącym roku przygotowano 1087 miejsc wczasowych dla pracowników i ich rodzin. Będą oni wypoczywać w 5 ośrodkach wczasowych (Ustka, Chmielno, Szklarska Poręba, Karpacz, Zapusta) oraz w 2 ośrodkach obcych (Bachotek i Mrzeżyno).

Na indywidualne dofinansowania przewidziano 1.700.000 zł. Dofinansowanie do wczasów stacjonarnych otrzymało 396 pracowników z rodzinami, a dofinansowanie do wczasów turystycznych (które będzie wypłacane wraz z pensją) przyznano 1190 pracownikom. Zatem statystyczny uczestnik wczasów otrzyma dofinansowanie 1069 zł, co w przypadku 4-osobowej rodziny oznacza całkiem atrakcyjną kwotę.

Dofinansowanie dla młodzieży

Przedstawicielstwo Pracownicze PWr opublikowało z datą 16.06.99 aneks Nr 2/99 do Regulaminu przyznawania świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych dotyczący świadczeń z ZFŚS dla dorosłych dzieci pracowników. Zatytułowano go „Zasady przyznawania dofinansowania do wypoczynku dla młodzieży, która

ukończyła 18 lat”.

W myśl nowych zasad dorosłe dzieci pracowników PWr w wieku 18 do 21 lat, uczące się (niepracujące) mają prawo jeden raz w roku skorzystać z dofinansowania do dowolnej formy zorganizowanego przez obce instytucje wypoczynku. Dotyczy to ferii zimowych lub wakacji letnich. (Nie udało nam się ustalić, czy obóz w innym okresie też zostanie uwzględniony.)

Nie ogranicza to prawa wymienionych osób do korzystania z rodzinnych form wypoczynku organizowanego przez Politechnikę Wrocławską.

Podstawa wiekowa kwalifikacji do tej grupy uprawnionych do korzystania z nowego świadczenia została sformułowana następująco: dolną granicą wieku jest dzień ukończenia 18 lat, zaś górna granica jest określona kalendarzowo (chyba oznacza to: rocznikiem?).

Młodzi ludzie, których oboje rodzice są pracownikami PWr, jest uprawniona do dwukrotnego skorzystania w danym roku z dofinansowania nowego typu. Czyli, jak dobrze pójdzie, skorzystają z dofinansowania cztery razy.

Kwota dofinansowania jest określona według tych samych zasad i takiej samej tabeli jak dla nieletnich dzieci pracowników. Kwota ta nie może być wyższa niż opłata za wykupioną formę wypoczynku.

Aby móc ubiegać się o dofinansowanie, osoba uprawniona do otrzymywania świadczeń socjalnych z PWr (jedno z rodziców lub opiekun dziecka) powinna złożyć w ZUS PWr następujące dokumenty:

- podanie o dofinansowanie do wypoczynku,

- rachunek za wykupioną formę zorganizowanego wypoczynku, z podaniem charakteru wypoczynku oraz miejsca i terminu pobytu,

- oświadczenie o przychodach,

- zaświadczenie o nauce dziecka korzystającego z tego świadczenia.

Podania o dofinansowanie będą rozpatrywane indywidualnie przez Zespół ds. Dzieci i Młodzieży PPPWr. Pierwsze wnioski – również dotyczące okresu tegorocznych wakacji – będą przyjmowane we wrześniu. Zachęcamy zatem do gromadzenia odpowiednich papierków!

Uwaga: otrzymane świadczenie podlega opodatkowaniu.

Z Fundacji „MANUS”

- 21 czerwca delegacja Fundacji przebywała w Dreźnie, gdzie zapoznała się z działalnością organizacji Studentenwerk zajmującą się sprawami bytowymi studentów. W skali kraju związkowego Sachsen-Anstalt dysponuje ona m.in. 46 domami studencki-

mi i 17 stołówkami, prowadzi dalsze inwestycje. Omawiano strukturę organizacyjną i formy zarządzania majątkiem.

Strona niemiecka jest zainteresowana wymianą kulturalną. Być może już na jesieni dojdzie do wyjazdów grup studenckich (zespołów muzycznych, grup językowych).

• Rozwojowi Fundacji będzie zapewne sprzyjał też fakt, że władze Uczelni przyznały jej pomieszczenia przy ul. Chełmońskiego. Będzie się tam mieściło biuro zarządu.

• Fundacja ponownie uruchomi w okresie wakacyjnym Międzynarodowy Hotel Studencki. Będzie się mieścił w T-8 przy Podwalu 27 (tel. 344-28-09). Z noclegów mogą korzystać nie tylko studenci, choć ceny zależą od statusu.

Dzień Dziecka

Podobnie jak w ubiegłym roku z okazji Dnia Dziecka Klub Sportowy AZS, Zakład Usług Socjalnych wraz z Przedstawicielstwem Pracowniczym i Związkami Zawodowymi zorganizował dla dzieci pracowników PWr festyn sportowo-rekreacyjny. Odbył się on w niedzielę 30 maja br. na terenie przystani AZS przy Wybrzeżu St. Wyspiańskiego.

Na imprezę, która rozpoczęła się o godz. 11, przybyło około 300 dzieci. Żadne z nich nie wyszło z pustymi rękami. Na przywitaniu każde otrzymało słodycze i napoje chłodzące, a udział w konkursie był premiowany nagrodami.

W programie festynu przygotowano szereg atrakcji w postaci konkursów i popisów sprawnościowo-sportowych lub artystycznych. Dużym powodzeniem cieszyły się konkursy: rzuty piłką do kosza, slalom z piłką na czas, zabawa w hula-hoop oraz rzuty lotkami do tarczy. Nie brakowało też chętnych do ćwiczeń na ergowioślach. Wiele dzieci ponadto mogło spróbować swych sił w konkursie plastycznym, w popisach wokalnych i recytatorskich.

Największym zainteresowaniem cieszyły się zabawy na wodzie. Oblegane były wszystkie motorówki (atrakcja tego roku), żaglówki i kajaki, gdyż przy upalnej pogodzie rejs po Odrze dostarczał nie tylko wra-

Student PWr zapłaci za miejsce:

- za 1 dobę 16 zł,
- za 10 dni (płatne z góry) 150 zł,
- za 20 dni (płatne z góry) 290 zł,
- za miesiąc (płatne z góry) 360 zł (pokój 2-os.)

Student innej uczelni za miejsce:

- w pokoju 2-osobowym 21 zł,
- w pokoju 3-osobowym 20 zł,
- w pokoju 4-osobowym 18 zł,
- za 10 dni (płatne z góry):
- w pokoju 2-osobowym 21 zł,
- w pokoju 3-osobowym 19 zł,
- w pokoju 4-osobowym 17 zł,

Inne osoby za miejsce:

- w pokoju 2-osobowym 30 zł,
- w pokoju 3-osobowym 28 zł,
- w pokoju 4-osobowym 25 zł,

żeń, ale i ochłody.

Nad wszystkimi wodniakami czuwali ratownicy WOPR-u, którzy dali ponadto popisowy, nagrodzony brawami, pokaz ratownictwa wodnego.

Szachiści mogli się zmierzyć z mistrzem szachowym (nie wygrał wszystkich partii). Ogromnym powodzeniem cieszyły się też rozgrywki tenisa stołowego.

Do udziału w konkursach i zabawach zachęcali aktorzy teatru ulicznego rozdając słodycze. A nad całością imprezy pieczę sprawował niestrudzony speaker, który kierował, informował, witał, żegnał i bawił muzyką wszystkich obecnych.

Rodzice, których upał nie oszczędzał i którym nie wypadalo, w przeciwieństwie do najmłodszych, zamoczyli się w fontannie na trawniku, chłodzili się zimnymi napojami w cieniu parasola na tarasie baru „Marucha”, skąd mogli obserwować swoje pociechy.

Janusz Szczęsny

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 40

na rok 1999.

Wybrano dwóch kandydatów na członków Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych: prof.dr hab.inż. Ryszarda Rogalę (PWr.) oraz prof.zw.dr hab.inż. Zbigniewa Menderę (Politechnika Krakowska).

Podjęto decyzję dotyczącą zatrudnienia pracowników emerytowanych w ramach umowy-zlecenia lub umowy o dzieło.

Pozytywnie zaopiniowano wniosek o nadanie Złotej Odznaki PWr prof. Ryszardowi Kowalczykowi.

W wyniku kolokwium habilitacyjnego dr inż. Henryka Nowaka, adiunkta w Instytucie Budownictwa, podjęto uchwałę o nadaniu mu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie *Budownictwo*, w specjalności *Fizyka budowli*.

ELEKTRONIKA

26 maja Rada Wydziału w głosowaniu tajnym wyłoniła kandydaturę prof.dr inż. Wojciecha Majewskiego do nagrody Senatu.

W związku z postępowaniem dotyczącym powołania na stanowisko profesora nadzwyczajnego wybrano recenzentów dorobku naukowego dr hab.inż. Andrzeja Prałata.

Otwarto przewód habilitacyjny dr inż. Karola Nitscha; wyznaczono recenzentów jego dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej.

Przyjęto pracę doktorską mgr inż. Leszka Wolaniuka i dopuszczono ją do publicznej obrony.

Otwarto przewód doktorski mgr inż. Piotra Ciskowskiego.

Zatwierdzono plan i program podyplomowego studium pn. *Telekomunikacja cyfrowa*. Kierownikiem studium został dr inż. Mirosław Szymanowski.

W wyniku konkursów zatrudniono na stanowiskach adiunktów:

- dr inż. Jana Mazura w Zakładzie Teorii Sygnałów I-28,
- dr inż. Marcina Głowackiego w Zakładzie Radiokomunikacji I-28,
- dr inż. Tomasza Kubika w Zakładzie Podstaw Informatyki I-6.

Otwarto konkursy na stanowiska adiunktów w Zakładzie Automatyki i Modelowania I-6 oraz w Zakładzie Teorii i Techniki Mikrofalowej I-28.

Zatwierdzono plan podziału środków budżetowych na 1999 r.

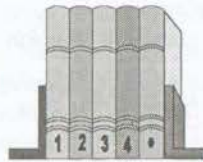
KSIĄŻKI, które polecamy...

SŁOWNIK FIZYKI

pod red. Alana Isaacs

przełożyli:

Jerzy Gronkowski,
Peła Kacman,
Eugenia Kaczmarek,
Barbara Wójtowicz-Natanson

Wydawnictwo Prószyński i S-ka,
Warszawa 1999
cena 39 zł

Książka powstała na bazie trzeciego wydania *A Dictionary of Physics* (Oxford University Press, 1996). Zawiera 3400 haseł z astronomii, astrofizyki, chemii, elektroniki, informatyki, kosmologii, matematyki i metalurgii. Jest pomocna przy – niezmiernie rzadko – rozwiązywaniu skrótów. Sprawdziliśmy np., że AFM to mikroskop sił atomowych.

Osoby, które nie wiedziały, co oznacza ASCII przeczytają, że jest to

amerykański standardowy kod do wymiany informacji; standardowy schemat kodowania liter A–Z, cyfr 0–9, znaków interpunkcyjnych i innych znaków specjalnych oraz sterujących w postaci binarnej.

Pożytecznym uzupełnieniem jest słowniczek angielsko-polski.

Wydawnictwo zapowiada już wydanie słownika terminów komputerowych i słownika chemicznego.

Szkoleniowe, adaptacyjne, integracyjne

OBOZY STUDENCKIE

Z myślą o świeżo przyjętych na studia osobach, ale i o doświadczonych studentach donosimy o różnych ofertach wakacyjnych. Jedną z nich jest organizowany już po raz trzeci przez studencką Fundację „MANUS” ogólnopolski obóz wypoczynkowo-szkoleniowy „ZAPUSTA '99”. Odbędzie się od 6 do 15 września w ośrodku wypoczynkowym PWR w Ząpustach. Oprócz atrakcji turystycznych, wśród których są też wyprawy do pobliskich Czech, przewidziano zajęcia szkolenia na temat technik komunikacji interpersonalnej (negocjacje, praca w grupie itp.) oraz technik umysłowych uczących zarządzania czasem, zapamiętywania, nauki języków obcych itp.

Informacje na ten temat można uzyskać w siedzibie Fundacji: bud. D-5, pok. 4 lub drogą elektroniczną:

e-mail: manus@wr.onet.pl.

Internet: www.jagoda.com.pl/manus

Na zdjęciach obok widać ośrodek w Ząpustach i sceny z życia obozowego sfotografowane we wrześniu ubiegłego roku.

Inna możliwość to uczestnictwo w obozie adaptacyjnym organizowanym od lat przez wrocławskie Duszpasterstwa Akademickie w Białym Dunajcu. Obóz odbywa się w pierwszej połowie września. Poszczególne duszpasterstwa zasiedlają osobne chałupy. O atrakcjach takiego wyjazdu pisze jeden z jego uczestników:

Zdobywaliśmy więc wszystko, co się dało, wszelkie Orle i Granatowe Percie, Rysy, Giewonty, różnego rodzaju Wierchy i Kopy, Kościelce i Świnice, nie wspominając oczywiście wszystkiego, co leży poniżej. Zdobywano nawet balkony i to w Wawrzynowej chałupie, a instruktorem owej wspinaczki w dniu Otwartych Chałup był Robert, nasz taternik nr 1. Frajda polegała na wejściu po linie na balkon II piętra i zjeździe z powrotem. W pierwszą obozową niedzielę odbył się oczywiście Bieg Otrzęsinowy, w którym jedna z Wawrzynowych drużyn zajęła II miejsce. Tradycyjnie odbył się też Festiwal Piosenki Wszelakiej. (Andrzej Jakubczyński, Pismo „Wawrzyn”)

Uczestnictwo kosztuje tylko 270 zł. Głównym organizatorem jest duszpasterstwo przy kościele św. Macieja, ale można się zgłaszać także w duszpasterstwach „Dominik”, „Wawrzyn”, „Most”. Tu właśnie jest najbliższe studentom Politechniki, więc dowiedzieliśmy się, że na obóz można zapisywać się osobiście w D.A. „MOST” w dniach 14-15.07.1999 r. i 17-19.08.1999 r. (w godzinach 17.00–20.00) lub listownie pod adresem: D.A. „MOST”, pl. Grunwaldzki 3, 50-377 Wrocław (z dopiskiem „BD'99”). Przy zapisach należy wpłacić zaliczkę w wysokości 100 zł. Resztę pieniędzy należy wpłacić na konto nr 12401994-7034002-2700-401112-001 w PKO SA Oddział Wrocław. Bliższe informacje na temat obozu można uzyskać telefonicznie w Duszpasterstwie Akademickim pod numerem telefonu: (071) 328-60-02.

Zdjęcia, które zamieszczamy, pochodzą z zeszłorocznego wyjazdu. Przedstawiają studentów oraz ks. Stanisława Orzechowskiego, czyli Orzecha.

JUBILEUSZ KS. STANISŁAWA ORZECZOWSKIEGO

Ks. Stanisław Orzechowski, wieloletni duszpasterz akademicki, obchodził uroczyste 4 lipca 35-lecie święceń kapłańskich.

Jubileuszowa Msza św. odbyła się w kościele pw. św. Wawrzyńca przy ul. Bujwida o godz. 12.00. Przybyło na nią wiele osób wywodzących ze środowisk akademickich. Byli wśród nich m.in. marszałek sejmiku dolnośląskiego prof. Jan Waszkiewicz, wiceprezydent Wrocławia Stanisław Huskowski (do stanu wojennego pracownik PWR), prof. Jan Miodek, profesorowie, obecni i dawni studenci związani z prowadzonym przez ks. S.Orzechowskiego Duszpasterstwem Akademickim „Wawrzyn” i członkowie innych wspólnot w Wrocławiu (m.in. Duszpasterstwo Ludzi Pracy). W koncelebrze uczestniczyli duszpasterze akademicy z całego Wrocławia. Homilię wygłosił ks. Aleksander Radecki, ojciec duchowny Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu.

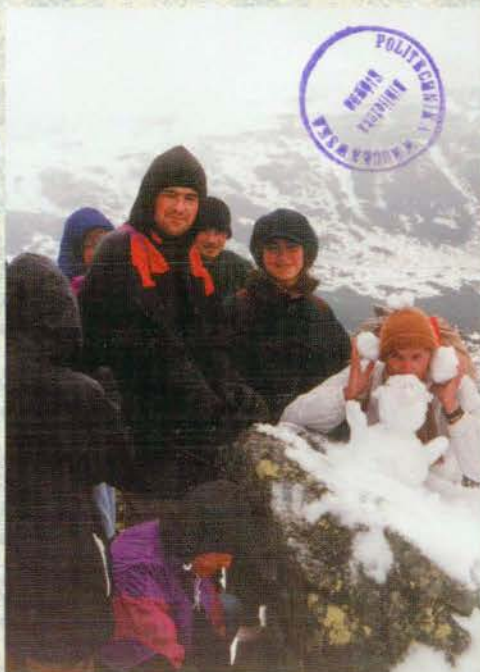
STUDENCKIE OBOZY INTEGRACYJNE

ZAPUSTA

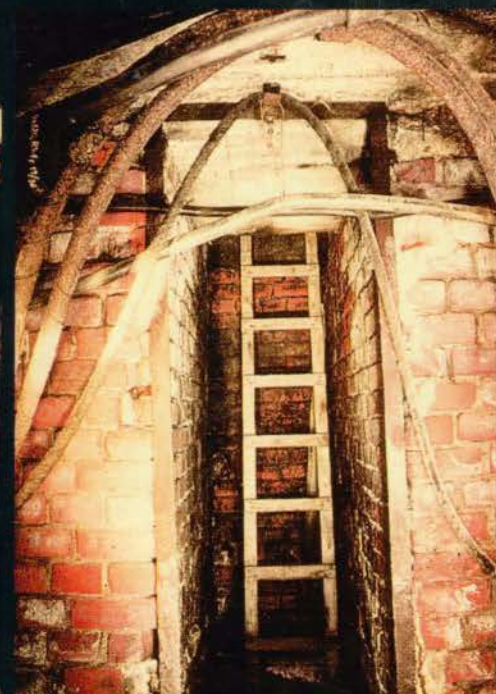

BIAŁY DUNAJEC

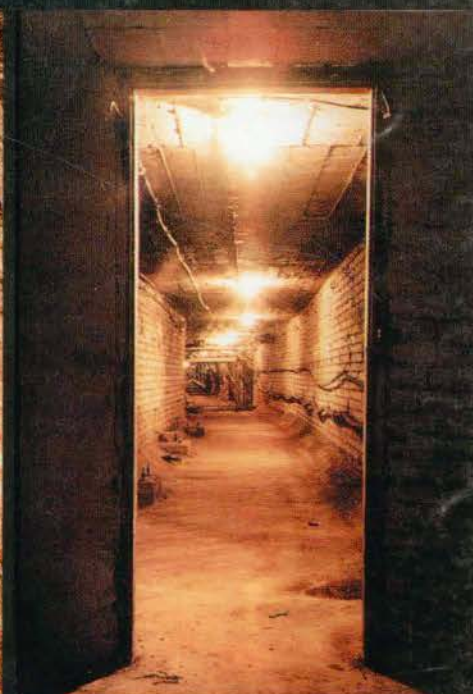

Droga ku wolności, czyli wyjście z kanałów

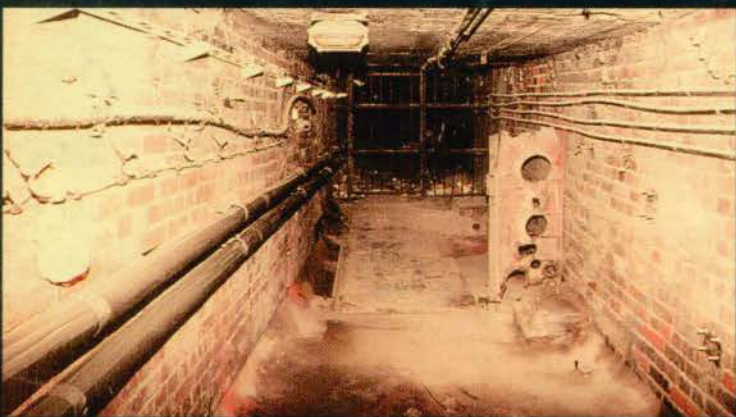
Wyjście ewakuacyjne (obecnie nieczynne)

"Nitka główna" kanałów

Skrzyżowanie dróg

Wejście do dawnej kotłowni

zapewne nie wszyscy pracownicy naszej uczelni wiedzą o istnieniu tzw. kanałów technicznych-przelazowych znajdujących się w kompleksie Gmachu Głównego. Biegają one poniżej poziomu piwnic, a ich łączna długość wynosi 385 metrów. Początkowo mieściły się w nich ciągi instalacji grzewczych, wodnych i energetycznych, później również instalacje telefoniczne.

Po podłączeniu PWr do miejskiej sieci ciepłowniczej (na początku lat dziewięćdziesiątych) instalacja grzewcza w kanałach została zlikwidowana. Dwa lata temu poprowadzono tu światłowody sieci komputerowej. Opiekę nad tymi wszystkimi instalacjami sprawuje Działu Głównego Energetyka.

Neustraszeni przewodnicy (od lewej): mgr Małgorzata Bucki - kierownik Zespołu Ochrony Uczelni, inż. Czesław Gwizdała - kierownik Działu Administracyjno-Gospodarczego, Zbigniew Boduch - pracownik Działu Infrastuktury Technicznej

Terminarz składania wniosków o dotacje ze środków budżetowych w 2000 r.

L.p.	Rodzaj działalności	TERMINY			Informacje
		PWr	MEN	KBN	
1	Dotacja podmiotowa : - działalność statutowa , - badania własne, - współpraca naukowa i naukowo-tech. z zagranicą, - łączność komputerowa (krajowa i zagraniczna) , - import czasopism naukowych i innych nośników informacji naukowej	03.09.1999	15.09.1999	30.09.1999	J.Balicka, tel. 29 -13 mgr I. Marcinowska tel. 22 - 70 mgr G.Piechowicz tel. 20 - 57,
2	Stypendia krajowe Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych naukowców	15.10.1999	-	FNP 30.10.1999	mgr inż. Krystyna Sosińska tel. 35 - 19
3	Działalność ogólnotechniczna	30.08.1999	15.09.1999		mgr inż. E. Czyłjewicz -Przekwas tel. 20 - 47
4	Projekty badawcze własne	20.07.1999 20.01.2000	-	31.07.1999 31.01.2000	mgr H. J. Winohradnik tel. 35 - 66
5	Projekty zamawiane	-	-	dwa miesiące od dnia ogłoszenia w dzienniku Rzeczpospolita	mgr H. J. Winohradnik tel. 35 - 66
6	Projekty celowe	-	-	31.07.1999 31.10.1999 31.01.2000 30.04.2000	mgr H. J. Winohradnik tel. 35 - 66
7	Projekty celowe zamawiane	-	-	30.09.1999 31.01.2000 31.05.2000	mgr H. J. Winohradnik tel. 35 - 66
8	Inwestycje służące potrzebom badań naukowych i prac badawczo - rozwojowych	30.05.1999	15.06.1999	30.06.1999	inż.A.Tarczewski tel. 3399
9	Lokalne sieci komputerowe (LAN)	31.05.1999	15.06.1999	30.06.1999	mgr inż.K.Sosińska tel. 35 - 19
10	Bazy danych	31.10.1999	15.11.1999	30.11.1999	mgr inż. E. Czyłjewicz -Przekwas tel. 20 - 47
11	Oprogramowanie	15.11.1999	15.12.1999	31.12.1999	mgr inż. E. Czyłjewicz -Przekwas